คู่มือเจริญจิตตภาวนาและสาธยายอุปปาตสันติ
(มหาสันติงหลวง)

จัดพิมพ์เป็นธรรมทาน

ในพิธียกช่อฟ้าพระมหาเจดีย์ และงานอายุวัฒนมงคล ๘๔ ปี

พระเทพญาณมงคล (เสริมชัย ชยมงฺคโล) ป.ธ. ๖

วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖

บทสวดอุปปาตสันติ
มนต์ระงับเหตุร้าย

พิมพ์ครั้งที่ ๓๑ : ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๓,๐๐๐ เล่ม

ISBN : 978-616-321-358-7

คณะผู้จัดทำ :

พระครูอาทรปริยัติสุธี
นายณัฐภัคนันท์ สกุลวรรัตน์
นายภัคกร เมืองนิล

จัดพิมพ์โดย :

วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ๗๐๑๓๐
โทรศัพท์ ๐๘๓-๐๓๒-๘๙๐๗, ๐๘๖-๓๐๖-๐๙๒๐-๒๒, ๐๓๒-๗๔๕-๑๘๐
กดต่อ ๒๒๐/๑๙๑,
โทรสาร: ๐๓-๒๗๔-๕๑๗๐
email : wlps4cetiya@gmail.com

จัดทำรูปเล่ม/เรียงพิมพ์ :

ภัคกร เมืองนิล

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์ เพชรเกษมการพิมพ์

โทรศัพท์ ๐๘๕-๑๙๓๗๒๗๙

พระพุทธรูปคู่บารมีพระประธาน

ประดิษฐาน ณ อุโบสถวัดหลวงพ่อสดฯ

บทสวดอุปปาตสันติ

ในพิธียกช่อฟ้าพระมหาเจดีย์ และ
งานอายุวัฒนมงคล ๘๔ ปี พระเทพญาณมงคล
(เสริมชัย ชยมงฺคโล) ป.ธ. ๖
วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖

จัดพิมพ์เป็นธรรมทาน

เพื่อฉลองพุทธชยันตี ๒,๖๐๐ ปี แห่งการตรัสรู้
ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโคดม

คำนำ

หนังสืออุปปาตะสันติ ซึ่งเป็นบทเจริญพระพุทธมนต์ สรรเสริญคุณพระรัตนตรัย เล่มนี้ ทางวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี จัดพิมพ์ขึ้นเป็นเล่ม โดยมีวัตถุประสงค์ ๕ ประการ คือ

๑. เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองพุทธชยันตี ๒,๖๐๐ ปี แห่งการตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโคดม

๒. เพื่อเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของล้านนาไทย ซึ่งมีอายุประมาณ ๖๐๐ ปีเศษ

๓. เพื่อความเป็นสิริมงคล เจริญรุ่งเรืองและสันติสุข แก่ผู้สวดเป็นนิตย์

๔. เพื่อสร้างสันติภาพในสังคมประเทศชาติ และสังคมโลก

๕. เพื่อแจกจ่ายเป็นธรรมทาน สร้างศรัทธาปสาทะในพระรัตนตรัย

อนึ่ง คัมภีร์อุปปาตะสันตินี้ เป็นวรรณกรรมภาษาบาลีของล้านนาไทย จัดเข้าในหนังสือประเภทเชียงใหม่คันถะ คือ คัมภีร์เชียงใหม่มีอายุประมาณ ๖๐๐ ปีเศษ แต่งโดยพระมหามังคละสีลวังสะพระเถระนักปราชญ์ของชาวเชียงใหม่รูปหนึ่งในสมัยของพระเจ้าสิริธรรมจักกวัตติลกราชาธิราช (พระเจ้าติโลกราช) รัชกาลที่ ๑๑ แห่งราชวงศ์มังราย ระหว่าง พ.ศ. ๑๙๘๕–๒๐๓๐ เป็นคาถาล้วน จำนวน ๒๗๑ คาถา

คาถาคัมภีร์นี้เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายในหมู่ชนชาวล้านนามาแต่โบราณกาล ทั้งพระสงฆ์สามเณรและชาวบ้าน พากันสวดและฟังอุปปาตะสันติเพื่อให้กลับเรื่องร้ายกลายเป็นเรื่องดี

มีคำเล่าว่า สมัยที่ท่านพระมหามังคละสีลวังสะแต่งอุปปาตะสันตินั้น ที่เชียงใหม่มีโจรผู้ร้ายและคนอันธพาลชุกชุมผิดปกติ มีเหตุร้ายและสิ่งกระทบกระเทือนอยู่เสมอ พระมหาเถระสีละวังสะจึงให้พระสงฆ์สามเณร และประชาชนพากันสวดและฟังอุปปาตะสันติเพื่อสงบเหตุร้ายทั้งมวลที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง

พระคัมภีร์อุปปาตะสันตินี้มีความศักดิ์สิทธิ์มาก พระภิกษุ สามเณร และประชาชนทั้งหลายพากันนิยมท่อง นิยมสวด และนิยมฟังกันอย่างกว้างขวาง แพร่หลายไปทั่วประเทศพม่าในสมัย ๕๐๐ ปี ที่ล่วงแล้ว ในงานพิธีสืบชะตา งานขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น

สุดท้ายนี้ อาตมภาพในนามของคณะสงฆ์วัดหลวงพ่อสดฯ จึงขออนุโมทนาในกุศลเจตนาของทุกท่านที่เสียสละสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และกำลังทรัพย์ในการจัดพิมพ์ให้หนังสือเล่มนี้ สำเร็จขึ้นเป็นเล่ม และด้วยอำนาจของคุณพระศรีรัตนตรัย มีคุณพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ จงดลบันดาลให้ทุกท่านปราศจากความทุกข์โศก โรคภัย สรรพอันตรายทั้งปวง จงเจริญรุ่งเรืองในพระสัทธรรมของ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และกิจการงานโดยชอบ สุขสมบูรณ์ด้วยมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติ มีมรรค ๔ ผล ๔ และพระนิพพาน ๑ ตลอดกาลนานเทอญ

(พระเทพญาณมงคล)

เจ้าอาวาส วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

และประธานศูนย์ประสานงานสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดแห่งประเทศไทย (ศปท.)

คำนำ

อุปปาตสันติ แปลว่า มนต์ระงับเหตุร้าย หรือบทสวดระงับเภทภัย โดย อุปฺปาต แปลว่า เหตุร้าย, อันตราย, ภัยพิบัติ ส่วน สนฺติ แปลว่า ระงับ, ทำให้สงบ ทางเมืองเหนือเรียกว่า มหาสันติงหลวง เป็นบทสวดมนต์โบราณที่มีประโยชน์เพื่อระงับเหตุร้ายและสร้างศานติสุขให้เกิดขึ้นในแผ่นดิน ประกอบด้วยคาถาล้วนจำนวน ๒๗๑ บท จัดเป็นหนังสือประเภทเชียงใหม่คันถะ คือ คัมภีร์เชียงใหม่ มีอายุกว่า ๖๐๐ ปี

ท่านผู้ประพันธ์คัมภีร์นี้ คือ พระสีลวังสเถระ วัดโชติการาม เมืองเชียงใหม่ ได้แต่งขึ้นตามคำอาราธนาของพระเจ้าสามฝั่งแกนใน พ.ศ.๑๙๔๙ (จุลศักราช ๗๖๗) เนื่องด้วยพวกจีนฮ่อยกพลมารุกรานเมืองเชียงใหม่ พระเจ้าแผ่นดินจึงอาราธนาให้แต่งขึ้นแล้วนิมนต์พระสงฆ์สาธยายร่วมกับชาวเมือง ส่งผลให้ทัพจีนฮ่อระส่ำระสายด้วยภัยพิบัติบางอย่างแล้วถอยทัพไปในที่สุด

คัมภีร์นี้เป็นบทสวดสรรเสริญคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต อีกทั้งสรรเสริญพระคุณของผู้ทรงคุณทรงฤทธิ์และทรงอำนาจต่างๆ ทำให้เกิดอานุภาพที่เชื่อกันว่าสามารถขจัดปัดเป่าเภทภัยด้านร้ายทั้งปวงให้กลายเป็นดีได้ด้วยอานุภาพของมนต์บทนี้ที่อ้างคุณของพระไตรรัตน์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย บ้านเมืองและสังคมจะมีแต่ความสงบสุข ปราศจากโรคภัยเหตุร้ายทั้งปวง ให้คุณทั้งผู้สวดและผู้ฟังโดยถ้วนทั่ว

คัมภีร์นี้เป็นคัมภีร์ของไทย แต่ได้รับความนิยมสาธยายในประเทศพม่า จัดพิมพ์ครั้งแรกโดยโรงพิมพ์ภอนวาจา ย่างกุ้ง พ.ศ.๒๔๘๘ มีทั้งฉบับบาลีและฉบับนิสสัย (ฉบับแปลคำต่อคำ) ของพระชัมพุทีปธชะซึ่งแปลจบในวันพุธ แรม ๒ ค่ำ เดือน ๕ พ.ศ.๒๓๗๙ ต่อมากระทรวงมหาดไทยและการศาสนาของพม่าได้จัดพิมพ์บทสวดมนต์ฉบับหลวงที่เรียกว่า สิริมังคลาปริตตอ (พระปริตรเพื่อสิริมงคล) ใน พ.ศ.๒๕๐๐ นับว่าเป็นเวลานานที่คนไทยไม่รู้จักคัมภีร์นี้ จนกระทั่งพระเทพเมธาจารย์ (เช้า ฐิตปญฺโญ ป.ธ.๙) อดีตเจ้าอาวาสวัดโพธาราม จังหวัดนครสวรรค์ (ต่อมาได้รับสมณศักดิ์เป็น พระธรรมคุณาภรณ์) ได้ชำระและจัดพิมพ์เป็นฉบับบาลีอักษรไทยในเดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๐๕ โดยได้รับต้นฉบับบาลีอักษรพม่าจากพระธัมมานันทมหาเถระ ธรรมาจริยะ เจ้าอาวาสวัดท่ามะโอในปัจจุบัน ที่นำต้นฉบับมาจากประเทศพม่าเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๓

ท่านเจ้าคุณเช้ากล่าวถึงท่านผู้แต่งคัมภีร์นี้ไว้ใน ‘‘คำชี้แจงเรื่องคัมภีร์อุปปาตสันติ’’ ว่า คือ พระสีลวังสมหาเถระ แต่งที่เชียงใหม่สมัยกรุงศรีอยุธยา ระหว่าง พ.ศ.๑๘๙๓ ถึง พ.ศ.๒๐๑๐ ส่วนในประวัติคัมภีร์อุปปาตสันติ ฉบับวัดโพธารามและฉบับอาจารย์สุรีย์ กล่าวว่า คัมภีร์นี้

แต่งโดยพระมหามังคละสีลวังสะ พระเถระนักปราชญ์ของชาวเชียงใหม่รูปหนึ่ง ในสมัยของพระเจ้าสิริธรรมจักกวัตติลกราชาธิราช (พระเจ้าติโลกราช) รัชกาลที่ ๑๑ แห่งราชวงศ์มังรายระหว่าง พ.ศ.๑๙๘๕-๒๐๓๐ แต่ในคำนำภาษาพม่าของโรงพิมพ์ภอนวาจากล่าวว่า แต่งขึ้นตามคำอาราธนาของพระเจ้าสามฝั่งแกนใน พ.ศ.๑๙๔๙ เมื่อตรวจสอบประวัติศาสตร์ของล้านนาพบข้อความว่า พระเจ้าสามฝั่งแกนครองราชย์เป็นเวลา ๓๘ ปี ระหว่าง พ.ศ.๑๙๔๕-๑๙๘๔ ครั้งหนึ่งพวกจีนฮ่อยกทัพมาล้อมเมืองเชียงแสนไว้ เพราะล้านนาไม่ส่งส่วยให้นับตั้งแต่สมัยของพระเจ้ากือนา พระองค์จึงรบกับจีนฮ่อเป็นเวลา ๒ ปีใน พ.ศ.๑๙๔๗-๔๘ โดยเกณฑ์ทัพจากเชียงใหม่ เชียงแสน ฝาง เชียงราย เชียงของ และพะเยา นับเป็นการรบครั้งใหญ่ กองทัพจีนฮ่อเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ ถูกกองทัพล้านนาขับไล่ไปจนสุดดินแดนสิบสองปันนา นอกจากนั้น ในรัชสมัยของพระองค์มีพระสงฆ์ล้านนากลุ่มหนึ่งจำนวน ๒๕ รูป นำโดยพระมหาธัมมคัมภีร์ พระมหาเมธังกร พระมหาญาณมงคล พระมหาสีลวงศ์ พระมหาสารีบุตร พระมหารัตนากร และพระพุทธสาคร เป็นต้น ได้เดินทางไปสู่สำนักพระมหาสวามีวนรัตน์ที่ลังกาทวีปเพื่อเรียนอักขระบาลี การอ่านออกเสียงการสวดตามอักขระบาลีในลังกาทวีปและขออุปสมบทใหม่ในเรือขนานที่ท่าเรือยาปาในแม่น้ำกัลยาณี พ.ศ.๑๙๖๘

มีข้อสังเกตว่าการรบกับพวกจีนฮ่อเกิดขึ้นในรัชสมัยของพระเจ้าสามฝั่งแกน ไม่ปรากฏในรัชสมัยของพระเจ้าติโลกราช แม้คัมภีร์ศาสนวงศ์ที่แปลโดยศาสตราจารย์ ร.ต.ท. แสง มนวิทูร (ฉบับบาลี หน้า ๖๔ ฉบับไทย หน้า ๘๓) ก็กล่าวถึงการสาธยายคัมภีร์นี้แล้วทำให้พวกจีนฮ่อปราชัยว่า อุปฺปาตสนฺตึ อญฺญตโร เถโร. ตํ กิร อุปฺปาตสนฺตึ สชฺฌายิตฺวา จีนรญฺโญ เสนํ อชินีติ (พระเถระไม่ปรากฏชื่อองค์หนึ่ง ทำปกรณ์ชื่ออุปปาตสันติ นัยว่าสวดอุปปาตสันตินั้นแล้วชนะพวกทหารจีน) นอกจากนั้น ชื่อพระมหาสีลวงศ์ ก็ปรากฏอยู่ในพระสงฆ์ล้านนาที่เดินทางสืบพระศาสนาในลังกา ดังนั้น จึงมีข้อสรุปว่าคัมภีร์นี้แต่งโดยพระสีลวังสเถระในรัชสมัยของพระเจ้าสามฝั่งแกน

คัมภีร์นี้มีฉบับแปลหลายฉบับ เท่าที่ทราบมี ๔ ฉบับ คือ

๑. ฉบับจิตตภาวัน พระมหาประเทือง สํฆสิริ (ป.ธ.๘) แปลไว้ใน พ.ศ.๒๕๒๒ จัดพิมพ์เผยแพร่หลายครั้งโดยจิตตภาวันวิทยาลัยและวัดท่ามะโอ

๒. ฉบับวัดท่ามะโอ ผศ.มยุรี เจริญ นำฉบับของพระมหาประเทืองมาขัดเกลาสำนวนใหม่จัดพิมพ์ใน พ.ศ.๒๕๔๔ เนื่องในงานทำบุญฉลองมงคลอายุ ๘๑ ปีของพระธัมมานันทมหาเถระอัครมหาบัณฑิต เจ้าอาวาสวัดท่ามะโอ จังหวัดลำปาง

๓. ฉบับอาจารย์สุริย์ มีผลกิจ จัดพิมพ์ใน พ.ศ.๒๕๓๙ โดยนำฉบับของพระมหาประเทืองมาขัดเกลาสำนวนใหม่เช่นกัน

๔. ฉบับ ศ. (พิเศษ) เสฐียรพงษ์ วรรณปก จัดพิมพ์ครั้งที่ ๑ ใน พ.ศ.๒๕๓๙ ฉบับนี้มีคำแปลไพเราะสละสลวย มีเชิงอรรถอธิบายข้อความบางแห่งไว้ท้ายเล่ม และจัดพิมพ์ครั้งที่ ๒ ใน พ.ศ.๒๕๔๔ โดยวัดโพธาราม จังหวัดนครสวรรค์ แต่มิได้จัดพิมพ์เชิงอรรถไว้

สำหรับการแปลใหม่ในครั้งนี้ ผู้แปลได้อาศัยฉบับแปลก่อนเป็นเค้าโครง แล้วแปลใหม่อีกสำนวนหนึ่งตามคำอธิบายในคัมภีร์อรรถกถาและฎีกาของมหาสมัยสูตรและพระสูตรอื่นเพื่อประเทืองปัญญาแก่ท่านผู้อ่าน อีกทั้งได้เพิ่มเติมคำอธิบายโดยย่อไว้ในเชิงอรรถ ขอยกตัวอย่างในบางที่ เช่น

- คำว่า จิตฺตเสโน จ คนฺธพฺโพ ในคาถา ๒๑๓ แปลว่า คนธรรพ์ชื่อจิตตะ เสนะ และจิตตเสนะโดยไม่แปลว่า คนธรรพ์ชื่อจิตตเสนะ

- คำว่า ชเนสโภ ในคาถา ๒๑๓ แปลว่า เทพบุตรชื่อชนวสภะ โดยไม่แปลว่า เทพบุตรชื่อชเนสภะ นอกจากนั้น ผู้แปลได้ชำระบาลีให้ถูกต้องกว่าเดิม กล่าวคือ ฉบับไทยทุกฉบับใช้ฉบับแรกสุดของท่านเจ้าคุณเช้าเป็นหลัก จึงมีคำผิดตามฉบับดังกล่าว เช่น

- คำว่า วสฺสสฺสตสหสฺสานิ ในคาถา ๘ ควรมีรูปว่า วสฺสสตสหสฺสานิ ตามคัมภีร์พุทธวงศ์

- คำว่า วีสตีหตฺถมุพฺเพโธ ในคาถา ๕๓ ควรมีรูปว่า วีสติหตฺถมุพฺเพโธ เพราะมีศัพท์เดิมว่า วีสติ

- คำว่า สฏฺฐีรตนมุพฺเพโธ สฏฺฐี จ สหสฺสายุโก ในคาถา ๔๗ ควรมีรูปว่า สฏฺฐิรตนมุพฺเพโธสฏฺฐิ จ สหสฺสายุโก เพราะมีศัพท์เดิมว่า สฏฺฐิ

- คำว่า วโกวกา ในคาถา ๒๖๘ ควรมีรูปว่า มโหรคา ตามฉบับใบลานของไทย เพราะคำว่า วโกวกา ไม่มีความหมายใดๆ ตามหลักภาษา

ที่จริงแล้วคำผิดในฉบับพม่าที่จัดพิมพ์ครั้งแรกใน พ.ศ.๒๔๘๘ มีเพียงคำเดียว คือ วโกวกา แต่ในบทสวดมนต์ฉบับหลวงได้ชำระบาลีใหม่เพื่อให้ต้องคณะฉันท์ โดยซ้อน สฺ ใน วสฺสสฺสตสหสฺสานิ และทำทีฆะใน วีสตี และ สฏฺฐี แต่รูปเหล่านี้ไม่ตรงกับข้อความในคัมภีร์พุทธวงศ์ ดังนั้น ผู้แปลจึงชำระบาลีในฉบับนี้ให้ตรงตามคัมภีร์พุทธวงศ์และศัพท์เดิม คือ วีสติ และ สฏฺฐิ อนึ่ง ฉบับบาลีพม่าที่ใช้ตรวจแก้ในที่นี้ ก็คือฉบับพม่าทั้งสองฉบับที่อ้างไว้ข้างต้น

เหตุที่ผู้แปลดำเนินการแปลคัมภีร์นี้ ก็เนื่องจากได้แปลและอธิบายประวัติของพระปริตรที่พบโดยตรงในพระไตรปิฎกโดยมีชื่อว่า พระปริตรธรรม ไว้เมื่อ พ.ศ.๒๕๔๐ และจัดพิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน เป็นจำนวนกว่าสองแสนเล่มใน ๑๒ ปีที่ผ่านมา บัดนี้ จึงต้องการแปลมนต์บทอื่นที่ศักดิ์สิทธิ์เหมือนพระปริตรเพื่อให้ชาวพุทธสาธยายเป็นประจำ อันจะส่งผลให้เกิดสิริโชคชัยเจริญอายุวัฒนมงคล มีสุขภาพดี มีอายุยั่งยืนนาน และประสบศานติสุข ด้วยการสร้างสิริมงคลให้เกิดขึ้นแก่ตนเองตามพุทธภาษิตว่า

อตฺตนา กุรุเต ลกฺขึ อลกฺขึ กุรุเตตฺตนา
น หि ลกฺขึ อลกฺขึ วา อญฺโญ อญฺญสฺส การโก.
(ขุ. ชา. ๒๗.๕๖.๑๕๐)

บุคคลสร้างสิริมงคลด้วยตนเอง และสร้างสิ่งที่มิใช่สิริมงคลด้วยตนเอง เพราะคนอื่นจะสร้างสิริมงคลหรือสิ่งที่มิใช่สิริมงคลให้คนอื่นหาได้ไม่ขออนุโมทนากุศลจิตของท่านเจ้าภาพผู้จัดพิมพ์คัมภีร์นี้เพื่ออุทิศส่วนบุญแก่ญาติผู้วายชนม์ ขอให้ท่านผู้วายชนม์จงรับรู้และอนุโมทนาส่วนบุญนี้แล้วได้รับประโยชน์สุขตามสมควรแก่อัตภาพของตนด้วยเทอญ

พระคันธสาราภิวงศ์
วัดท่ามะโอ จังหวัดลำปาง

กันยายน ๒๕๕๒
www.wattamaoh.com
tamaoh24@gmail..com

คำนำ

คัมภีร์มิลินทปัญหา มีเรื่องที่พระเจ้ามิลินท์ตรัสถามพระนาคเสนว่า ‘‘พระคุณเจ้านาคเสน’’ พระผู้มีพระภาคทรงภาสิตความข้อนี้ไว้ว่า

‘บุคคลแม้หนีเข้าไปกลางหาวก็ไม่พ้นจากบ่วงมัจจุราช หนีเข้าไปกลางมหาสมุทรก็ไม่พ้น หนีเข้าไปยังซอกเขาก็ไม่พ้น เขาดำรงอยู่ ณ ที่ใดแล้ว พ้นจากบ่วงมัจจุราชได้ ที่นั้นหามีไม่’

พระพุทธองค์ทรงแสดงพระปริตรไว้หลายสูตร มีรัตนสูตร เมตตสูตร ขันธปริตร โมรปริตร ธชัคคปริตร อาฏานาฏิยปริตร อังคุลิมาลปริตร พระคุณเจ้านาคเสน ถ้าบุคคลแม้ไปในอากาศ กลางมหาสมุทรปราสาท กุฎิ ที่เร้น ถ้ำ เงื้อมเขา โพรงไม้ ซอกเขา ที่ระหว่างภูเขาแล้ว ก็ยังพ้นจากบ่วงมัจจุราชมิได้ ถ้าอย่างนั้น การเจริญพระปริตร ก็เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ถ้าจะมีอันพ้นจากบ่วงมัจจุราช ด้วยการเจริญพระปริตรได้จริง ถ้าอย่างนั้น คำที่ตรัสไว้ว่า ‘บุคคลแม้หนีเข้าไปกลางหาวก็ไม่พ้นจากบ่วงมัจจุราช...เขาดำรงอยู่ ณ ที่ใดแล้ว พ้นจากบ่วงมัจจุราชได้ ที่นั้นหามีไม่’ ก็พึงไม่ถูกต้อง ปัญหานี้มี ๒ เงื่อน มาถึงท่านแล้ว ขอท่านจงคลี่คลายปัญหานั้นเถิด

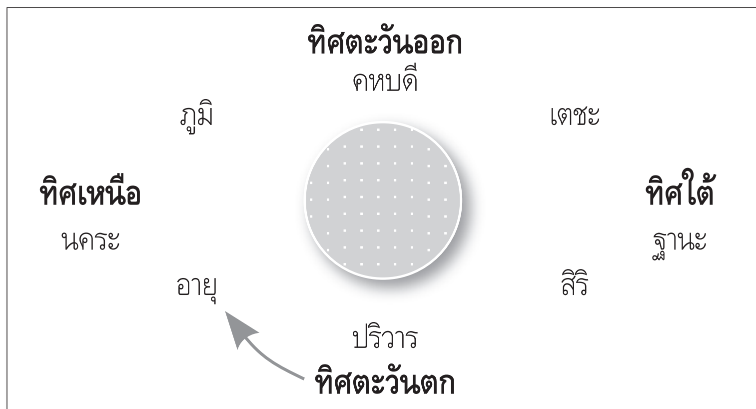
พระนาคเสนถวายวิสัชชนาแก่พระเจ้ามิลินท์ว่า “ขอถวายพระพร ความพยายามเพื่อให้คนที่สิ้นอายุขัยแล้ว ดำรงอยู่ได้อีกหามีไม่ พระผู้มีพระภาคตรัสพระปริตรไว้สำหรับผู้ที่มีอายุเหลืออยู่มีวัยสมบูรณ์ ปราศจากการทำอนันตริยกรรม ๕ มีการฆ่าบิดามารดาเป็นต้น เปรียบดั่งต้นไม้ที่ตายแล้ว แห้งผุแล้ว ไม่มียาง ชีวิตดับแล้ว ปราศจากอายุสังขาร เมื่อบุคคลตักน้ำรดถึงพันขัน ก็หากลับฟื้นคืนเขียวสด หรือผลิดอกออกใบแตกหน่อขึ้นมาได้อีกไม่ ฉันใด คนที่ใกล้สิ้นอายุขัยแล้ว ก็ไม่มีความพยายามเพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้เพราะยาหรือพระปริตร เปรียบดั่งข้าวกล้าเมื่อเหี่ยวแห้งแล้ว ต้นข้าวกล้าก็ตายไป ชาวนาพึงกั้นน้ำไม่ให้ไหลเข้าไป ส่วนข้าวกล้าที่ยังอ่อนอยู่ มีวัยสมบูรณ์ ย่อมงอกงาม เติบโตได้ด้วยการเพิ่มน้ำให้ ฉันใด พระผู้มีพระภาคได้ตรัสบอกยาคือพระปริตรแก่คนเหล่านั้น ฉันนั้น นอกจากนี้ เมื่อบุคคลสาธยายพระปริตรอยู่ย่อมได้ยินเสียง ลิ้นก็แห้ง หัวใจเพลีย คอระบม โรคภัยทั้งหมดก็สงบเพราะการสวดพระปริตรนั้นอุปสรรคอันตรายทั้งปวงก็อันตรธานไป’’

คัมภีร์มิลินทปัญหายังมีข้อความที่กล่าวอีกว่า โรคภัยไข้เจ็บอันตรธานไปเพราะการสาธยายพระปริตรเปรียบเสมือนโรคาพาธหายไปเพราะการดื่มยาและทายา หรือเหมือนพิษงูสูญหายไปเพราะการสาธยายมนต์ดังนั้น จึงไม่ควรกล่าวว่าพระปริตรไม่มีอานุภาพ นอกจากนี้ งูที่ต้องการจะกัดบุรุษผู้สาธยายพระปริตรย่อมอ้าปากไม่ขึ้น โจรไม่อาจเงื้ออาวุธขึ้นทำร้ายได้ ช้างดุก็หลีกทางให้ กองไฟใหญ่ที่ลุกโพลงอยู่ก็ดับเมื่อใกล้ถึงตัว ยาพิษก็กลายเป็นอาหาร ศัตรูก็กลายเป็นมิตร นายพรานจับนกยูงที่เจริญพระปริตรทุกวันไม่ได้ตลอด ๗๐๐ ปี วิทยาธรตนหนึ่งพ้นจากปากของอสูรเพราะพระปริตร แม้วิทยาธรที่ได้สังวาสกับมเหสีของพระเจ้าพาราณสีก็หนีพ้นได้เพราะพระปริตร ถึงอย่างนั้น พระปริตรก็คุ้มครองทุกคนไม่ได้ บางคนบริโภคอาหารเกินประมาณ จึงเป็นโรคท้องร่วงตาย อาหารแม้ให้อายุ ก็คร่าเอาชีวิตได้ เพราะการบริโภคไม่ถูก เช่นเดียวกันพระปริตรคุ้มครองบางคน ไม่คุ้มครองบางคน

คัมภีร์อุปปาตสันติ แม้ไม่มีคัมภีร์ใดระบุว่าเป็นพระปริตร ซึ่งเป็นพระพุทธพจน์ ก็จัดเข้าอยู่ในพระปริตรได้ เพราะเป็นบทสวดที่กล่าวถึงคุณของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จึงคุ้มครองรักษาผู้สวดผู้ฟัง มีเรื่องเล่าว่า ในพุทธศักราช ๑๙๔๙ (จุลศักราช ๗๖๗) เมื่อกองทัพจีนยกพลมารุกรานเมืองเชียงใหม่ในรัชสมัยของพระเจ้าสามฝั่งแกน พระสีลวังสมหาเถระผู้เป็นพระอรหันต์ได้แต่งคัมภีร์อุปปาตสันติ มีจารึกอยู่ในพงศาวดารพม่าว่า พระเจ้าสามฝั่งแกนโปรดเกล้าฯ ให้สร้างมณฑปเล็กใหญ่ในทิศเฉียงทั้ง ๓ ทิศ คือ ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ มีความหมายเป็นอายุ ทิศตะวันออกเฉียงใต้มีความหมายเป็นเตชะ และทิศตะวันตกเฉียงใต้มีความหมายเป็นสิริ มีการประดิษฐานพระพุทธปฏิมาในท่ามกลางมณฑปใหญ่ และมีรูปหล่อของพระอินทร์อยู่หน้าพระพุทธรูป มีรูปหล่อของท้าวจตุโลกบาล ทั้ง ๔ ในมณฑปเล็ก ๔ แห่ง พระสงฆ์ได้สาธยายรัตนสูตร เมตตสูตร อาฏานาฏิยสูตร และอุปปาตสันติ โดยเริ่มตั้งแต่สถานที่ซึ่งสมมติทิศว่าเป็นอายุ เมื่อสาธยายพระปริตร และอุปปาตสันติเช่นนี้ ภายในเวลาสองสามวัน ภัยพิบัติอันใหญ่หลวงได้เกิดขึ้นในกองทัพจีน ทำให้กองทัพระส่ำระสาย และถอยทัพไปในที่สุด

หลักการกำหนดทิศในการสาธยาย

การสาธยายทิศทั้ง ๘ ถือเอาพยางค์สุดท้ายของคำว่า เชียงใหม่ คือ ‘‘ใหม่’’ เป็นวันพฤหัสบดี เริ่มนับจากทิศตะวันตกเป็นต้นมา โดยไปทางเวียนขวา ดังต่อไปนี้

ในบรรดาทิศทั้ง ๔ มีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมโดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ปริวาร	มีบริวารมาก
อายุ	มีอายุยืน
นคระ	การสร้างเมือง
ภูมิ	สุสาน ห้องน้ำ
คหปติ	ห้องคลัง
เตชะ	มีเดชานุภาพ
ฐานะ	ที่ตั้งถิ่นฐาน
สิริ	มีสิริมงคล

คัมภีร์อุปปาตสันตินี้เป็นที่นิยมสาธยายในประเทศพม่า ดังปรากฏหลักฐานในคัมภีร์มหาสิทธิ ที่พระอาจารย์มหามะไย สะยาด่อ รวบรวมมนต์พระปริตรต่างๆ ซึ่งพระอาจารย์พาแม่ สะยาด่อ รจนา ในพุทธศักราช ๒๐๒๔ (จุลศักราช ๘๔๒) พบว่าคัมภีร์อุปปาตสันติเป็นบทสวดบทหนึ่งในคัมภีร์นั้น

รัชสมัยของพระเจ้าตาลวนที่เสด็จเถลิงราชสมบัติในพุทธศักราช ๒๑๗๓ (จุลศักราช ๙๙๑) และรัชสมัยของพระเจ้าวัมแบอินสัน ได้เกิดกบฏในพระราชวัง มีการสู้รบ ระหว่างกบฏกับทหาร ฝ่ายกบฏปราชัยถูกฆ่าตาย ต่อมา ผีของพวกกบฏได้อาละวาด โดยแสดงรูปร่างให้เห็น ดึงผ้าห่มของคน ที่นอนหลับอยู่ ดึงปิ่นผมของนางสนม บางคราวก็หัวเราะ แล้วขว้างปาดอกไม้หรือผลไม้เข้าไปในพระราชวัง บางทีก็หลอกหลอนให้ตกใจ ทำให้คนในพระราชวังเดือดร้อน บางคนจับไข้ไม่สบาย

คราวนั้น พระธัมมนันทะ (ชาวพม่าเรียกว่า งะยะแนนัตแสกยองสะยาด่อ) ได้ทำพิธีสาธยาย มนต์พระปริตรเพื่อระงับเหตุร้ายเหล่านั้นในวันขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๖ พุทธศักราช ๒๒๑๗ (จุลศักราช ๑๐๓๕) พงศาวดารพม่ากล่าวว่าคัมภีร์อุปปาตสันติก็ได้รับการสาธยายร่วมกับพระปริตรอื่น ๆ ในครั้งนั้น และจากการสาธยายมนต์พระปริตรนี้ ผีร้ายที่หลอกหลอนอยู่ในพระราชวังก็สาบสูญไปหมด ชาววังต่าง ได้รับความสุขถ้วนหน้าแต่นั้นมา

เมื่อมีการเปลี่ยนแผ่นดินระหว่างรัชสมัยของพระเจ้าภะจีด่อกับพระเจ้าตายาวดี ในพุทธศักราช ๒๓๘๐ (จุลศักราช ๑๑๙๘) ได้เกิดความไม่สงบขึ้นภายในประเทศ พระอาจารย์พุธ (ชาวพม่าเรียกว่า ยองกันสะยาด่อ) แปลอุปปาตสันติให้พระสงฆ์ กับชาวเมืองร่วมกันสาธยาย ความไม่สงบภายในประเทศ ก็อันตรธานไป

ต่อมาในพุทธศักราช ๒๔๕๒ (จุลศักราช ๑๒๗๐) พระอาจารย์แลดีสะยาด่อ วัดอ่องลังไต ยอดเขาไจ้ตันลัน ณ จังหวัดมองลำไย ท่านได้ปรึกษากับพระอาจารย์ยะตะนาโภงมยินแล้วแต่งคัมภีร์ โรคันตรทีปนี เป็นแนวทางการสาธยายเพื่อระงับอหิวาตกโรคที่ระบาดอยู่ในขณะนั้น ท่านระบุว่าการ สาธยายมหาสมัยสูตรและอุปปาตสันติ จะอำนวยผลให้พ้นจากอุปสรรคอันตรายทุกอย่างได้ จะเห็นได้ว่า โบราณาจารย์ให้ความสำคัญกับคัมภีร์อุปปาตสันติด้วยการสาธยายมนต์บทนี้เพื่อระงับเหตุร้ายอุปสรรค อันตรายนานา สัปบุรุษในปัจจุบันจึงควรสาธยายคัมภีร์นี้เสมอ เพื่อเป็นธรรมโอสถระงับโรคภัยอันเป็น เหตุร้ายของตนและผู้อื่น

พระธัมมานันทมหาเถระ
เจ้าอาวาสวัดท่ามะโอ
ตำบลเวียงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

การสวดอุปปาตะสันติมหาสันติงหลวง

อุปปาตะสันติทางเมืองเหนือเรียกว่ามหาสันติงหลวง อุปปาตะสันติ แยกเป็น ๒ คำ คือ อุปปาตะ คำ ๑ และ สันติ คำ ๑ อุปปาตะ แปลว่า เคราะห์กรรม, เหตุร้าย, อันตราย และแปลว่า สิ่งกระทบกระเทือน อุปปาตะสันติแปลว่า บทสวดเพื่อสงบเคราะห์กรรมสวดเพื่อสงบเหตุร้ายและสวดเพื่อสงบสิ่งที่กระทบกระเทือน

ประวัติคัมภีร์อุปปาตะสันติ

คัมภีร์อุปปาตะสันติ เป็นวรรณกรรมภาษาบาลีของล้านนาไทย จัดเข้าในหนังสือประเภท เชียงใหม่คันถะ คือ คัมภีร์เชียงใหม่มีอายุประมาณ ๖๐๐ ปีเศษแล้วแต่งโดย พระมหามังคละสีลวังสะพระเถระนักปราชญ์ของชาวเชียงใหม่รูปหนึ่งในสมัยของ พระเจ้าสิริธรรมจักกวัตติลกราชาธิราช (พระเจ้าติโลกราช) รัชกาลที่ ๑๑ แห่งราชวงศ์มังรายระหว่าง พ.ศ.๑๙๘๕ - ๒๐๓๐

เป็นคาถาล้วนจำนวน ๒๗๑ คาถา คัมภีร์นี้เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย ในหมู่ชนชาวล้านนามาแต่โบราณกาลทั้งพระสงฆ์ สามเณร และชาวบ้านพากันสวดและฟังอุปปาตะสันติเพื่อกลับความร้ายให้กลายเป็นความดีมีคำเล่าว่า สมัยที่ท่านพระมหามังคละสีลวังสะแต่งอุปปาตะสันตินั้นที่เชียงใหม่มีโจรผู้ร้ายและคนอันธพาลชุกชุมผิดปกติมีเหตุร้ายและสิ่งกระทบกระเทือนอยู่เสมอพระมหาเถระสีละวังสะจึงให้พระสงฆ์สามเณรและประชาชนพากันสวดและฟังอุปปาตะสันติ เพื่อสงบเหตุร้ายทั้งมวลที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง

ต่อมาชาวพม่ามีความเลื่อมใสนำคัมภีร์นี้เข้าไปในประเทศพม่า ชาวพม่าทั้งพระสงฆ์และประชาชนนับถือว่าพระคัมภีร์อุปปาตะสันตินี้มีความศักดิ์สิทธิ์มากพากันนิยมท่อง นิยมสวด และนิยมฟังกันอย่างกว้างขวางแพร่หลายไปทั่วประเทศพม่าในสมัย ๕๐๐ ปีที่ล่วงแล้วในงานพิธีสืบชะตา งานขึ้นบ้านใหม่เป็นต้น

อย่างไรก็ตามกล่าวได้ว่าคัมภีร์อุปปาตะสันติเป็นคัมภีร์ของไทย แต่ต้นฉบับได้จากเมืองไทยไปอยู่เมืองพม่าเสียนานจนแทบกล่าวได้ว่าคนไทยในสมัยหลังๆ นี้ไม่มีใครรู้จักไม่เคยได้ยินแม้แต่ชื่อของคัมภีร์นี้ แต่บัดนี้เป็นที่โสมนัสยินดียิ่งที่ เจ้าคุณธรรมคุณาภรณ์ (เช้า ฐิตะปัญโญ) ป.ธ.๙ วัดมหาโพธาราม ปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ท่านได้ชำระคัมภีร์นี้เป็นภาษาบาลีอักษรไทยเพื่อความสะดวกแก่ผู้อ่านที่ไม่สันทัดบาลีโดยได้ต้นฉบับภาษาบาลีอักษรพม่าจากท่านพระอาจารย์ภัททันตะ ธัมมานันทมหาเถระ อัครมหาบัณฑิตแห่งวัดท่ามะโอ จังหวัดลำปาง

นับว่าเป็นการนำคัมภีร์ของล้านนาไทยโบราณกลับคืนมาสู่เมืองไทยให้ชาวไทยในยุคปัจจุบันได้รู้จัก ได้ศึกษา ได้สวด ได้ฟังให้เกิดประโยชน์ทางสันติเพื่อความสงบระงับจากภัยพิบัติทั้งปวงและเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชาวล้านนาชาวไทยตลอดจนชาวโลกทั้งมวล

สรุป “อุปปาตะสันติ” ทางเมืองเหนือเรียกว่า “มหาสันติงหลวง” แปลว่า บทสวดเพื่อสงบเคราะห์กรรม สวดเพื่อสงบเหตุร้าย และสวดเพื่อสงบสิ่งที่กระทบกระเทือน

คัมภีร์อุปปาตะสันติ เป็นวรรณกรรมภาษาบาลีของล้านนาไทย แต่งโดยพระมหามังคละสีละวังสะ พระเถระนักปราชญ์ของชาวเชียงใหม่รูปหนึ่ง ในสมัยของพระเจ้าสิริธรรมจักกวัตติลกราชาธิราช (พระเจ้าติโลกราช) รัชกาลที่ ๑๑ แห่งราชวงศ์มังราย ระหว่างพ.ศ. ๑๙๘๕-๒๐๓๐ เป็นคาถาล้วนจำนวน ๒๗๑ คาถา จัดเข้าในหนังสือประเภท “เชียงใหม่คันถะ”

คัมภีร์นี้เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย ในหมู่ชนชาวล้านนามาแต่โบราณกาล ทั้งพระสงฆ์ สามเณร และชาวบ้าน พากันสวดและฟังอุปปาตะสันติ เพื่อกลับความร้ายให้กลายเป็นความดี มีคำเล่าว่า สมัยที่ท่านแต่งอุปปาตะสันตินั้น ที่เชียงใหม่มีโจรผู้ร้ายและคนอันธพาลชุกชุมผิดปกติ มีเหตุร้ายและสิ่งกระทบกระเทือนอยู่เสมอ พระมหาเถระสีละวังสะจึงให้พระสงฆ์สามเณรและประชาชนพากันสวด และฟังอุปปาตะสันติเพื่อสงบเหตุร้ายทั้งมวลที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง

สารบัญ

อุปปาตสันติ

มนต์ระงับเหตุร้าย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาค ผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบด้วยพระองค์เอง พระองค์นั้น

คันถารัมภะ

(คำเริ่มคัมภีร์)

(ก) สุทุททะโส อะยัง ธัมโม โลกัตถัง ชินะเทสิโต
มะหาสันติกะโร โลเก สัพพะสัมปัตติทายะโก.

พระธรรมอันพระชินเจ้าทรงแสดงไว้เพื่อประโยชน์แก่ชาวโลกนี้ รู้เห็นได้ยากยิ่ง สร้างศานติสุขอันยิ่งใหญ่ในโลก อำนวยความพรั่งพร้อมทั้งมวล

(ข) สัพพุปปาตูปะสะมะโณ ภูตะยักขะนิวาระโณ
อะกาละมัจจุสะมะโณ โสกะโรคะวินาสะโน.

พระธรรมทำให้ระงับเหตุร้ายทั้งปวง ป้องกันอมนุษย์และยักษ์ ระงับมรณภัยในกาลอันไม่ควร ขจัดความเศร้าโศกและโรคาพาธ

(ค) ปะระจักกะปะมัททะโน รัญโญ วิชะยะวัฑฒะโน
สัพพานิฏฐะหะโร สันโต ธัมมัง วักขามิ ภูตะโต.

พระธรรมทำให้ปราบกองทัพของข้าศึก จำเริญชัยชนะแด่พระราชา บำบัดภัยที่ไม่น่าปรารถนาทั้งปวง และสงบสุข

ข้าพเจ้า (ผู้ชื่อว่าพระสีลวังสเถระ) จักกล่าวถึงพระธรรมตามความเป็นจริง

(ง) วัตถุตตะยัสสะ โย ยัตถะ สังวัณเณติ คุณุตตะเม
ตัสสะ ตัตถะ สุขาโรคฺยะ- โสตถิโย โหนติ สัพพะทา.

บุคคลใดสรรเสริญพระคุณอันสูงสุดของพระรัตนตรัย ณ ที่ใด ความสุข สุขภาพที่ดี และความสวัสดี ย่อมมีแก่เขาทุกเมื่อ ณ ที่นั้น

พระรัตนตรัย

พระพุทธเจ้าในอดีต ๒๗ พระองค์

ในสารมัณฑกัป ๔ พระองค์

๑. ตัณหังกะโร มะหาวีโร สัพพะโลกานุกัมปะโก
วันตะสังสาระคะมะโน สัพพะกามะทะโท สะทา.

พระพุทธเจ้าตัณหังกร ผู้แกล้วกล้ามาก ทรงอนุเคราะห์สัตว์โลกทั้งปวง สละการไปในสังสารวัฏแล้ว ประทานสมบัติที่น่าปรารถนาทั้งปวงเสมอ

๒. สัพพาภิภู สัพพะวิทู สัพพะเทวะคะรุตตะโม
สัพพาสะวะปะริกขีโณ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ทรงครอบงำธรรมทั้งปวง (ในภูมิ ๓) ทรงรู้แจ้งธรรมทั้งปวง ทรงเป็นครูผู้ยอดเยี่ยมของมนุษย์และเทวดาทั้งปวง ทรงสิ้นอาสวะทั้งปวงแล้ว ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๓. วะระลักขะณะสัมปันโน เมธังกะโร มะหามุนิ
ชุตินธะโร มะหาสิรี สุวัณณะคิริสันนิโภ.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า เมธังกร ผู้เพียบพร้อมแล้วด้วยพระลักษณะอันเลิศ ทรงพระรัศมี มีสิริยิ่งใหญ่ รุ่งเรืองดุจสุวรรณคีรี

๔. ทิพพะรูโป มะหากาโย มะหานาโถ มะหัพพะโล
มะหาการุณิโก สัตถา มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ผู้มีพระรูปเพียงดังท้าวมหาพรหม มีพระวรกายสูงใหญ่ เป็นที่พึ่งอันประเสริฐ มีพระกำลังมาก ประกอบด้วยพระมหากรุณา เป็นศาสดาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ขอพระองค์โปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๕. มะหาโมหะตะมัง หันตฺวา โย นาโถ สะระณังกะโร
เทวาเทวะมะนุสสานัง โลกานัญจะ หิตังกะโร.

พระนาถะพระนามว่า สรณังกร ทรงขจัดความมืดคือโมหะอันยิ่งใหญ่แล้ว และได้บำเพ็ญประโยชน์แก่ชาวโลกคือเทวดา อสูร และมนุษย์

๖. พุยามัปปะภาภิรุจิโต นิโครุธะปะริมัณฑะโล
นิโครุธะปักกะพิมโพฏโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ทรงรุ่งโรจน์ด้วยรัศมีวาหนึ่ง มีปริมณฑลเพียงดังต้นไทร (คือ ความสูงของร่างกายและวามีขนาดเท่ากัน) มีริมพระโอษฐ์แดงเรื่อดุจผลไทรสุก ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๗. อะสีติระตะนุพเพโธ ทีปังกะโร มะหามุนิ
ปะภา นิทธาวะเต ตัสสะ ฐาเน ทฺวาทะสะ โยชะเน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า ทีปังกร มีพระกายสูง ๘๐ ศอก พระรัศมีของพระองค์แผ่ออกไปในที่ ๑๒ โยชน์

๘. วัสสะสะตะสะหัสสานิ ฐัตวา โลเก วินายะโก
โลกาโลกะกะโร สัตถา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ในโลก ๑ แสนปี ทรงแนะนำชาวโลก ทรงเป็นพระศาสดาผู้อำนวยแสงสว่างในโลก ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในสารกัป ๑ พระองค์

๙. อัฏฐาสีติหัตถุพเพโธ โกณฑัญโญ นามะ นายะโก
สัพพะธัมเมหิ อะสะโม สัพพะปาระมิตาคะโม.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า โกณฑัญญะ มีพระกายสูง ๑๘ ศอก ไม่มีผู้เสมอด้วยธรรมทั้งปวง เพียบพร้อมด้วยบารมีทั้งปวง

๑๐. วัสสะสะตะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหสิโน
โมเจตุ โส สัพพะภะยา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์มีพระชนมายุ ๑ แสนปี ขอพระองค์โปรดเปลื้องข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากภัยทั้งปวง ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในสารมัณฑกัป ๔ พระองค์

๑๑. อัฏฐาสีติ ระตะนานิ อัจจุคคะโต ชุตินธะโร
มังคะโล นามะ สัมพุทโธ นะวุติสะหัสสายุโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า มังคละ มีพระกายสูง ๘๘ ศอก ทรงพระรัศมี มีพระชนมายุ ๙ หมื่นปี

๑๒. ฉัพพัณณะรังสิโย ทะสะ- สะหัสสะโลกะธาตุโย
ผะรันตา ตัสสะ ฉาเทนติ เอสะ โสตถิง กะโรตุ โน.

พระฉัพพรรณรังสีของพระองค์แผ่ครอบคลุมหมื่นจักรวาล ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๑๓. นะวุติระตะนุพเพโธ สุมะโน นามะ นายะโก
กัญจะนาจะละสังกาโส นะวุติสะหัสสายุโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า สุมนะ มีพระกายสูง ๙๐ ศอก ทรงเป็นเช่นกับสุวรรณคีรี มีพระชนมายุ ๙ หมื่นปี

๑๔. อุเปโต พุทธะคุเณหิ สัพพะสัตตะหิเตสะโก
กะโรตุ โน มะหาสันติง อาโรคฺยัญจะ สุขัง สะทา.

ทรงเพียบพร้อมด้วยพระพุทธคุณทั้งหลาย ทรงแสวงหาประโยชน์เกื้อกูลแก่สัตว์โลกทั้งปวง ขอพระองค์โปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่ สุขภาพที่ดี และความสุขแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๑๕. อะสีติระตะนุพเพโธ สัฏฐิสะหัสสะอายุโก
เรวะโต นามะ สัมพุทโธ สัพพะโลกุตตะโร มุนิ.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า เรวตะ มีพระกายสูง ๘๐ ศอก มีพระชนมายุ ๖ หมื่นปี ทรงเป็นพระมุนีผู้ประเสริฐกว่าสัตว์โลกทั้งปวง

๑๖. ตัสสะ สะรีเร นิพพัตตา ปะภามาลา อะนุตตะรา
ผะรันตา โยชะเน นิจจัง สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

กระแสรัศมีอันไม่มีสิ่งใดเปรียบ ซึ่งเกิดจากสรีระของพระองค์แผ่ไปตลอดหนึ่งโยชน์เป็นนิตย์ ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๑๗. โสภิโต นามะ สัมพุทโธ นะวุติสะหัสสายุโก
สังสาระสาคะเร สัตเต พะหู โมเจติ ทุกขะโต.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า โสภิตะ มีพระชนมายุ ๙ หมื่นปี ทรงเปลื้องชาวโลกจำนวนมากจากทุกข์ในสาครแห่งสงสาร

๑๘. อัฏฐะปัญญาสะระตะนัง อัจจุคคะโต มะหามุนิ
โอภาเสติ ทิสา สัพพา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์สูง ๕๘ ศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ ทรงยังทิศทั้งปวงให้สว่างไสว ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในวรกัป ๓ พระองค์

๑๙. อะโนมะทัสสี สัมพุทโธ เตชัสสี ทุระติกกะโม
อัฏฐะปัณณาสะระตะโน โอภาเสนโต สะเทวะเก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า อโนมทัสสี มีเดชซึ่งผู้อื่นย่ำยีไม่ได้ มีพระกายสูง ๕๘ ศอก ทรงยังมนุษย์โลกพร้อมทั้งเทวโลกให้สว่างไสวอยู่

๒๐. นิพพานะปาปะโก โลเก วัสสะสะตะสะหัสสายุ
กะโรตุ โน มะหาสันติง สุขิตา จะ มะยัง สะทา.

พระองค์ผู้ทรงยังชาวโลกให้บรรลุพระนิพพาน มีพระชนมายุ ๑ แสนปี ขอพระองค์โปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย และข้าพระองค์ทั้งหลายจงเป็นผู้มีความสุขตลอดไป

๒๑. ปะทุโม นามะ สัมพุทโธ โลกะเชฏโฐ นะราสะโภ
อัฏฐะปัญญาสะระตะโน อาทิจโจวะ วิโรจะติ.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมะ ทรงเป็นนรชนผู้ประเสริฐเจริญที่สุดในโลก มีพระกายสูง ๕๘ ศอก ทรงรุ่งโรจน์ประดุจพระอาทิตย์

๒๒. วัสสะสะตะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหสิโน
โสปิ พุทโธ การุณิโก สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์มีพระชนมายุ ๑ แสนปี แม้พระพุทธเจ้าผู้มีพระมหากรุณาพระองค์นั้นโปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๒๓. อัฏฐาสีติระตะนุพเพโธ นาระโท สัพพะกามะโท
นิรันตะรัง ทิวารัตติง โยชะนัง ผะระเต ปะภา.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า นารทะ มีพระกายสูง ๘๘ ศอก อำนวยสมบัติที่น่าชอบใจทั้งปวง พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปหนึ่งโยชน์ตลอดทิวาราตรีเป็นนิตย์

๒๔. นะวุติวัสสะสะหัสสานิ　　รัฏฐ์วา โลเก วินายะโก
โมเจติ ทุกขะโต สัตเต　　โสปิ โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ผู้ทรงสั่งสอนชาวโลกดำรงพระชนม์อยู่ในโลก ๙ หมื่นปี ย่อมยังชาวโลกให้พ้นไปจากทุกข์ แม้พระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

ในสารกัป ๑ พระองค์

๒๕. อัฏฐะปัณณาสะระตะโน　　ปะทุมุตตะโร มะหามุนิ
ตัสสะ ปากะติกา รังสี　　ผะรันติ ทฺวาทะสะ โยชะเน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ มีพระกายสูง ๕๘ ศอก พระรัศมีอันมีอยู่ตามปกติของพระองค์แผ่ไป ๑๒ โยชน์

๒๖. วัสสะสะตะสะหัสสานิ　　รัฏฐ์วา โลเกมะตันทะโท
โมเจติ พันธะนา สัตเต　　โสปิ ปาเลตุ โน สะทา.

พระองค์ผู้ประทานอมตธรรมดำรงพระชนม์อยู่ในโลก ๑ แสนปี ทรงเปลื้องชาวโลกให้พ้นจากเครื่องผูกคือกิเลส แม้พระองค์โปรดคุ้มครองข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในมัณฑกัป ๒ พระองค์

๒๗. อัฏฐาสีติ ระตะนานิ　　อัจจุคคะโต มะหามุนิ
สุเมโธ นามะ สัมพุทโธ　　นะวุติสะหัสสายุโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า สุเมธะ มีพระกายสูง ๘๘ ศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ มีพระชนมายุ ๙ หมื่นปี

๒๘. ตัสสะ ปากะติกา รังสี　　ผะรันติ โยชะนัง สะทา
ปาเลตุ โน สะทา พุทโธ　　ภะเยหิ วิวิเธหิ จะ.

พระรัศมีอันมีอยู่ตามปกติของพระองค์แผ่ไปตลอดหนึ่งโยชน์ในกาลทุกเมื่อ ขอพระองค์โปรดคุ้มครองข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากภัยพิบัตินานาประการ

๒๙. ปัญญาสะระตะนุพเพโธ　　สุชาโต นามะ นายะโก
เหมะวัณโณ มะหาวีโร　　มะหาตะมะวิโนทะโน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า สุชาตะ มีพระกายสูง ๕๐ ศอก ทรงมีพระฉวีวรรณดั่งทอง ทรงเป็นผู้แกล้วกล้ายิ่ง ทรงบรรเทาความมืดใหญ่ (คือโมหะ)

๓๐. นะวุติวัสสะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหสิโน
โสปิ พุทโธ การุณิโก สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์มีพระชนมายุ ๙ หมื่นปี แม้พระพุทธเจ้าผู้มีพระมหากรุณาพระองค์นั้นโปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในวรกัป ๓ พระองค์

๓๑. อะสีติระตะนุพเพโธ ปิยะทัสสี มะหามุนิ
นะวุติวัสสะสะหัสสานิ ฐัตฺวา โลกัคคะนายะโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า ปิยทัสสี มีพระกายสูง ๘๐ ศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ ทรงเป็นผู้นำอันล้ำเลิศของโลก ดำรงพระชนม์อยู่ ๙ หมื่นปี

๓๒. โสปิ สัพพะคุณูเปโต สัพพะโลกะสุขัปปะโท
สัพพะโทสัง วินาเสนโต สัพพัง โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระองค์ผู้ทรงประกอบด้วยคุณทั้งปวง ผู้ให้ความสุขแก่ชาวโลกทั้งมวล ทรงกำจัดโทษทั้งสิ้น ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีทุกประการแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๓๓. อะสีติระตะนุพเพโธ อัตถะทัสสี นะราสะโภ
วัสสะสะตะสะหัสสานิ โลเก อัฏฐาสิ นายะโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า อัตถทัสสี มีพระกายสูง ๘๐ ศอก ทรงเป็นผู้นำ ดำรงพระชนม์อยู่ในโลก ๑ แสนปี

๓๔. ตัสสะ ปากะติกา รังสี ผะรันติ โยชะนัง สะทา
นิรันตะรัง ทิวารัตติง นาโถ โสตถิง กะโรตุ โน.

พระรัศมีอันมีอยู่ตามปกติของพระองค์แผ่ไปหนึ่งโยชน์ตลอดทิวาราตรีเป็นนิตย์ในกาลทุกเมื่อ พระองค์ผู้เป็นที่พึ่งโปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๓๕. ธัมมะทัสสี จะ สัมพุทโธ อะสีติหัตถะมุคคะโต
อะติโรจะติ เตเชนะ สะเทวาสุระมานุเส.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า ธัมมทัสสี มีพระกายสูง ๘๐ ศอก ทรงรุ่งโรจน์ล่วงพรหมพร้อมทั้งเทวดา อสูร และมนุษย์ทั้งหลายด้วยเดชานุภาพ

๓๖. วัสสะสะตะสะหัสสานิ ฐัตฺวา โลเก มะหายะโส
สัพพะสัตเต ปะโมเจติ ภะยา รักขะตุ โน สะทา.

พระองค์ผู้ทรงเกียรติยศอันยิ่งใหญ่ ดำรงพระชนม์อยู่ในโลก ๑ แสนปี ทรงเปลื้องชาวโลกทั้งปวงจากภัย โปรดคุ้มครองข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากภัยพิบัติตลอดไป

ในสารกัป ๑ พระองค์

๓๗. สิทธัตโถ นามะ สัมพุทโธ สัฏฐิระตะนะมุคคะโต
ติภะเว โสตถิชะนะโก สะตัสสะหัสสะอายุโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ มีพระกายสูง ๖๐ ศอก ทรงยังความสวัสดีให้เกิดขึ้นในภพทั้งสาม มีพระชนมายุ ๑ แสนปี

๓๘. สังสาระสาคะรา โลเก สันตาเรตฺวา สะเทวะเก
นิพพาเปสิ จะ โส สัตถา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงยังหมู่มนุษย์พร้อมทั้งทวยเทพให้ข้ามพ้นสาครแห่งสงสารและให้ดับกิเลส ขอพระศาสดาพระองค์นั้นโปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในมัณฑกัป ๒ พระองค์

๓๙. สัฏฐิระตะนะมุพเพโธ ติสโส โลกัคคะนายะโก
อะนูปะโม อะสะทิโส อะตุโล อุตตะโม ชิโน.

พระพุทธเจ้าผู้เลิศในโลกพระนามว่า ติสสะ มีพระกายสูง ๖๐ ศอก ทรงเป็นพระชินเจ้าผู้สูงสุด ไม่มีบุคคลอื่นทัดเทียม ไม่มีผู้เสมอเหมือน ไม่มีผู้เปรียบปาน

๔๐. วัสสะสะตะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหสิโน
อาโรคฺยัญจะ มะหาสุขัง โหตุ โน ตัสสะ เตชะสา.

พระองค์มีพระชนมายุ ๑ แสนปี ด้วยเดชของพระองค์ ขอสุขภาพที่ดีและความสุขอันยิ่งใหญ่จงมีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๔๑. อัฏฐะปัณณาสะระตะโน ผุสโส โลกัคคะนายะโก
ชะนัมพุชัง วิโพเธนโต นิพพาเปนโต สะเทวะเก.

พระพุทธเจ้าผู้เลิศในโลกพระนามว่า ผุสสะ มีพระกายสูง ๕๘ ศอก ทรงยังปทุมชาติคือเวไนยชนให้แย้มบาน ทรงยังหมู่มนุษย์พร้อมทั้งทวยเทพให้ดับสนิท

๔๒. นะวุติวัสสะสะหัสสานิ ฐัตฺวา โลเก มะหายะโส
อุทธะรันโต พะหู สัตเต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ผู้ทรงเกียรติยศอันยิ่งใหญ่ ดำรงพระชนม์อยู่ในโลก ๙ หมื่นปี ทรงนำเวไนยชนจำนวนมากออกจากวัฏฏะ ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในสารกัป ๑ พระองค์

๔๓. อะสีติระตะนุพเพโธ วิปัสสี โลกะนายะโก
ปะภา นิทธาวะเต ตัสสะ สะมันตา สัตตะ โยชะเน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า วิปัสสี มีพระกายสูง ๘๐ ศอก พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปตลอด ๗ โยชน์โดยรอบ

๔๔. โสปิ เทวะมะนุสสานัง พันธะนา ปะริโมจะยิ
อะสีติสะหัสสายุโก นาโถ โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระองค์ผู้มีพระชนมายุ ๘ หมื่นปี ทรงเปลื้องทวยเทวดาและมวลมนุษย์จากเครื่องผูกคือกิเลส ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

ในมัณฑกัป ๒ พระองค์

๔๕. สัตตะติหัตถะมุพเพโธ สิขี นาเมสะ นายะโก
ปะภา นิทธาวะเต ตัสสะ สะมันตา โยชะนัตตะเย.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า สิขี พระองค์นั้น มีพระกายสูง ๗๐ ศอก พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปตลอด ๓ โยชน์โดยรอบ

๔๖. โสปิ อะตุลฺโย สัมพุทโธ สัตตะติสะหัสสายุโก
กะโรตุ โน มะหาสันติง สุขิตา จะ มะยัง สะทา.

พระองค์ผู้ไม่มีใครเปรียบ มีพระชนมายุ ๗ หมื่นปี ขอพระองค์โปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย และข้าพระองค์ทั้งหลายจงเป็นผู้มีความสุขตลอดไป

๔๗. เวสสะภู นามะ สัมพุทโธ เหมะรูปะสะมูปะโม
สัฏฐิระตะนะมุพเพโธ สัฏฐิ จะ สะหัสสายุโก[๑].

พระพุทธเจ้าพระนามว่า เวสสภู ผู้มีพระฉวีวรรณดั่งทอง มีพระกายสูง ๖๐ ศอก มีพระชนมายุ ๖ หมื่นปี

๔๘. พฺรัหฺมะเทวะมะนุสเสหิ นาคาสุระทิเชหิ[๒] วา
ปูชิโตปิ สะทา นาโถ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงเป็นผู้ที่พรหม เทวดา มนุษย์ นาค อสูร และครุฑบูชาแล้ว ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

ในภัทรกัปนี้ ๕ พระองค์

(ล่วงแล้ว ๓ พระองค์)

๔๙. ตาลีสะระตะนุพเพโธ กะกุสันโธ มะหามุนิ
ตัสสะ กายา นิจฉะรันติ ปะภา ทฺวาทะสะ โยชะเน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า กกุสันธะ มีพระกายสูง ๔๐ ศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐพระรัศมีจากพระกายของพระองค์แผ่ไปตลอด ๑๒ โยชน์

๕๐. จัตตาลีสะสะหัสสานิ ตัสสะ อายุ อะนุตตะโร
กะโรตุ โส สะทา นาโถ อายุง สุขัง พะลัญจะ โน.

พระองค์มีพระชนมายุ ๔ หมื่นปี ขอพระองค์ผู้ไม่มีใครเลิศกว่าโปรดประทานอายุ ความสุขและกำลังแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๕๑. โกนาคะมะนะสัมพุทโธ ติงสะหัตถะสะมุคคะโต
ติงสะวัสสะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหสิโน.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า โกนาคมนะ มีพระกายสูง ๓๐ ศอก พระองค์มีพระชนมายุ ๓ หมื่นปี

๕๒. ธัมมามะเตนะ ตัปเปตา เทวะสังฆัง สุราละเย
มะหีตะเล จะ ชะนะตัง สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงยังทวยเทพในสุราลัยและมวลชนในปฐพี ให้อิ่มเอิบด้วยอมตธรรม ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

๕๓. กัสสะโป นามะ สัมพุทโธ ธัมมะราชา ปะภังกะโร
วีสะติหัตถะมุพเพโธ วีสะสะหัสสะอายุโก.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า กัสสปะ ผู้ทรงเป็นพระธรรมราชา ทรงรัศมี มีพระกายสูง ๒๐ ศอก มีพระชนมายุ ๒ หมื่นปี

๕๔. อะนูปะโมสะมะสะโม เทวะสัตถา อะนุตตะโร
กะโรตุ โน มะหาสันติง อาโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

พระองค์ไม่มีผู้ใดเสมอ ทรงเสมอกับพระพุทธเจ้าพระองค์ก่อนที่ไม่มีผู้ใดเสมอ ทรงเป็นศาสดาของทวยเทพ หาผู้เลอเลิศกว่ามิได้ ขอพระองค์โปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่ สุขภาพที่ดี และชัยชนะแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

พระพุทธเจ้าในปัจจุบัน ๑ พระองค์

๕๕. อัฏฐาระสะหัตถุพเพโธ โคตะโม สักฺยะวัฑฒะโน
สัพพัญญู สัพพะติละโก สัพพะโลกะสุขัปปะโท.

พระพุทธเจ้าพระนามว่า โคตมะ มีพระกายสูง ๑๘ ศอก ทรงเป็นผู้เชิดชูศากยวงศ์ ทรงรู้ธรรมทั้งปวง ทรงเปรียบดั่งดิลกแห่งไตรโลกทั้งปวง ทรงอำนวยความสุขแก่สัตว์โลกทั้งปวง

๕๖. สัมพุทโธ สัพพะธัมมานัง ภะเคหิ ภาคฺยะวา ยุโต
วิชชาจะระณะสัมปันโน โสตถฺยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ทรงตรัสรู้ธรรมทั้งปวงด้วยพระองค์เอง ทรงพรั่งพร้อมด้วยบุญญาภินิหาร มีพระบารมีอันสูงสุด ทรงเพียบพร้อมด้วยความรู้และความประพฤติ ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีและสุขภาพที่ดีแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

๕๗. อัพภะตีตา จะ สัมพุทธา อะเนกะสะตะโกฏิโย
สัพพะโลกะมะภิญญายะ สัพพะสัตตานุกัมปิโน.

อนึ่ง พระพุทธเจ้าหลายร้อยโกฏิพระองค์ซึ่งเสด็จล่วงลับไปแล้ว ทรงรู้ประจักษ์โลกทั้งปวงแล้ว ทรงอนุเคราะห์สัตว์โลกทั้งปวง

๕๘. สัพพะเวระภะยาตีตา สัพพะโลกะสุขัปปะทา
สัพพะโทสัง วินาเสนตา สัพพะโสตถิง กะโรนตุ โน.

ทรงล่วงพ้นเวรและภัยทั้งปวง ทรงอำนวยความสุขแก่สัตว์โลกทั้งปวง ทรงกำจัดโทษทั้งสิ้น ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดีทุกประการแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

พระพุทธเจ้าในอนาคต ๑ พระองค์

๕๙. อะนาคะเต จะ สัมพุทโธ เมตเตยโย เทวะปูชิโต
มะหิทธิโก มะหาเทโว มะหาสันติง กะโรตุ โน.

อนึ่ง ในอนาคตกาล พระพุทธเจ้าพระนามว่า เมตไตร อันทวยเทพบูชาแล้ว ทรงมีฤทธิ์มาก ทรงเป็นมหาเทพ ขอพระองค์โปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย

พระปัจเจกพุทธเจ้า

๖๐. สัพเพ ปัจเจกะสัมพุทธา นิโรธะฌานะโกวิทา
นิราละยา นิราสังกา อัปปะเมยยา มะเหสะโย.

พระปัจเจกพุทธเจ้าทั้งปวงทรงชำนาญในนิโรธและฌาน ทรงปราศจากตัณหาและความหวาดหวั่น ทรงคุณอันหาประมาณมิได้ แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่

๖๑. ทูเรปิ วิเนยเย ทิสฺวา สัมปัตตา ตังขะเณนะ เต
สันทิฏฐิกะผะเล กัตฺวา สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

พระองค์ทรงเล็งเห็นเวไนยชนแม้ในที่ไกล ก็เสด็จไปโปรดชนเหล่านั้นให้ได้รับประโยชน์ในปัจจุบันโดยพลัน ขอพระองค์โปรดประทานความสงบแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดไป

พระธรรม

๖๒. สฺวากขาตะตาทิสัมปันโน ธัมโม สะปะริยัตติโก
สังสาระสาคะรา โลเก ตาเรติ ชินะโคจะโร.

พระธรรมพร้อมทั้งปริยัติที่เพียบพร้อมด้วยคุณมีความเป็นธรรมอันพระพุทธเจ้าตรัสไว้ดีแล้วเป็นต้น อันเป็นอารมณ์ของพระพุทธเจ้า ย่อมยังชาวโลกให้ข้ามพ้นสาครแห่งสงสาร

๖๓. กิเลสะชาละวิทธังสี วิสุทโธ พุทธะเสวิโต
นิพพานะคะมะโน สันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระธรรมอันบริสุทธิ์ยิ่ง อันทำลายข่ายกิเลส เป็นธรรมที่พระพุทธองค์ทรงเจริญแล้ว เป็นธรรมอันสงบให้บรรลุพระนิพพาน จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

พระสงฆ์

๖๔. สีลาทิคุณะสัมปันโน สังโฆ มัคคะผะเล ฐิโต
ชิตินทฺริโย ชิตะปาโป ทักขิเณยโย อะนุตตะโร.

พระสงฆ์ผู้บริบูรณ์ด้วยคุณมีศีลเป็นต้น ดำรงอยู่ในมรรคผล เป็นผู้ชนะอินทรีย์และบาปได้ เป็นผู้ควรรับทักษิณาอันยอดเยี่ยม

๖๕. อะนาสะโว ปะริสุทโธ นิราสาโส ภะวาภะเว
นิพพานะโคจะโร สันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ท่านเป็นผู้ปราศจากอาสวะ เป็นผู้บริสุทธิ์หมดความปรารถนาในภพน้อยภพใหญ่ เป็นผู้สงบมีพระนิพพานเป็นอารมณ์ ขอท่านจงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

พระมหาเถระ ๑๘๒ รูป

๖๖. อัญญาตะโกณฑัญญัตเถโร[๓] รัตตัญญูนัง[๔] อัคโค อะหุ
ธัมมะจักกาภิสะมะโย สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอัญญาโกณฑัญญเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้รู้ราตรี ผู้บรรลุเป็นพระโสดาบันด้วย (การฟัง) ธัมมจักกัปปวัตนสูตร จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๖๗. วัปปัตเถโร มะหาปัญโญ มะหาตะมะวิโนทะโน
มะหาสันติกะโร โลเก มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระวัปปเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้ขจัดความมืดใหญ่ (คือโมหะ) ผู้อำนวยความสงบอันยิ่งใหญ่ในโลก จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๖๘. ภัททิโย ภัททะสีโล จะ ทักขิเณยโย อะนุตตะโร
โลกัตถะจะริโต เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระภัททิยเถระ ผู้มีศีลงาม ผู้ควรรับทักษิณาอันยอดเยี่ยม ผู้บำเพ็ญประโยชน์แก่ชาวโลก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๖๙. มะหานาโม มะหาปัญโญ มะหาธัมมะวิทู สุโต

มะหาขีณาสะโว เถโร มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระมหานามเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้ตรัสรู้ธรรมอันประเสริฐ ผู้มีชื่อเสียงเลื่องลือ เป็นพระขีณาสพผู้ยิ่งใหญ่ จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๗๐. อัสสะชิตเถโร มะหาปัญโญ ชิตะมาโร ชิตินทฺริโย
ชิตะปัจจัตถิโก โลเก สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอัสสชิเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้ชนะมาร ผู้ชนะอินทรีย์ ผู้ชนะศัตรูในโลก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๑. อะนุปุพพิกะถัง สุตฺวา ยะโส เอกัคคะมานะโส
อัคคะธัมมะมะนุปปัตโต โสตถฺยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ขอพระยสเถระ ผู้ฟังอนุปุพพิกถาแล้วมีจิตตั้งมั่น ได้บรรลุธรรมอันเลิศ (อรหัตตผล) จงประทานความสวัสดี และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๗๒. จัตฺวาธิกา จะ ปัญญาสะ เถรา คิหิสะหายะกา
ปัตฺวานะ ปะระมัง สันติง สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

และขอพระเถระผู้เป็นพระอรหันต์ ๕๔ รูปผู้เคยเป็นสหายของพระยสะเมื่อครั้งเป็นคฤหัสถ์ ได้บรรลุพระนิพพานอันประเสริฐแล้ว จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๓. เย ติงสะ ภัททะวัคคิยา รูเปนาตุละวัณณิโน
ขีณาสะวา วะสีภูตา เต กะโรนตุ อะนามะยัง.

พระภัททวัคคีย์ ๓๐ รูปเหล่าใด ผู้มีรูปกายผิวพรรณไม่มีผู้เสมอ สิ้นอาสวะแล้ว เป็นผู้ชนะตน ชำนาญในสมาบัติ (คือ ฌานสมาบัติ ผลสมาบัติ และนิโรธสมาบัติ) ขอท่านเหล่านั้นจงประทานสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๗๔. อุรุเวละกัสสะโปปิ มะหาปะริสานะมุตตะโม
ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอุรุเวลกัสสปะ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้มีบริษัทมาก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๕. โย นะทีกัสสะปัตเถโร ปุญญักเขตโต อะนุตตะโร
สะสังโฆ สีละสัมปันโน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า นทีกัสสปะ ผู้เป็นนาบุญอันประเสริฐ ผู้มีสงฆ์เป็นบริวาร สมบูรณ์ด้วยศีล จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๖. ธัมมะปัชชะลิโต สันโต โย เถโร คะยากัสสะโป
สังยุตโต ภะวะนิสฺเนเห สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า คยากัสสปะ ผู้รุ่งเรืองด้วยธรรม ผู้สงบหมดความเยื่อใยในภพ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๗. โลกะนาถัง ฐะเปตฺวานะ ปัญญะวันตานะ ปาณินัง
ปัญญายะ สาริปุตตัสสะ กะลัง นาคฆะติ โสฬะสิง.

ในบรรดาบุคคลผู้มีปัญญาทั้งหลาย ยกเว้นพระพุทธเจ้าผู้เป็นที่พึ่งของโลกแล้ว บุคคลใดๆ ย่อมไม่ถึงเสี้ยวที่ ๑๖ แห่งปัญญาของพระสารีบุตร

๗๘. สาริปุตโต มะหาปัญโญ ปะฐะโม อัคคะสาวะโก
ธัมมะเสนาปะติ เสฏโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสารีบุตรผู้มีปัญญามาก ผู้เป็นอัครสาวกองค์ที่หนึ่ง ผู้เป็นธรรมเสนาบดีที่เลอเลิศ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๗๙. ปาทังคุลิกะมัตเตนะ เวชะยันตะปะกัมปะโน
ปะฐะวิง มะหะติง สัพพัง สะมัตโถ ปะริวัตติตุง.

พระมหาเถระใดสามารถยังปราสาทเวชยันต์ให้สั่นไหวแม้ด้วยเพียงหัวแม่เท้า สามารถพลิกมหาปฐพีทั้งสิ้นได้

๘๐. โมคคัลลาโน มะหาเถโร ทุติโย อัคคะสาวะโก
อิทธิมันตานัง โส อัคโค สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระมหาเถระนั้นนามว่า โมคคัลลานะ ผู้เป็นพระอัครสาวกองค์ที่สอง ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีฤทธิ์ ขอท่านจงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๘๑. มะหากัสสะปัตเถโรปิ อุตตัตตะกะนะกันนิโภ
ธุตะคุณัคคะนิกขิตโต ตะติโย สัตถุสาวะโก.

พระมหาเถระนามว่า กัสสปะ ผู้มีผิวพรรณงามดุจเนื้อทองที่หลอมดีแล้ว ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศโดยธุดงค์คุณ เป็นสาวกองค์ที่สามของพระศาสดา

๘๒. อะรัญญะวาสาภิระโต ปังสุกูละธะโร มุนิ
สุคะตัสสาสะนะธะโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ท่านเป็นผู้ยินดีในการอยู่ป่า ทรงผ้าบังสุกุล เป็นมุนีผู้ทรงคำสอนของพระสุคต ขอท่านจงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๘๓. อาปัตติอะนาปัตติยา สะเตกิจฉายะ โกวิโท
วินะเย อัคคะนิกขิตโต อุปาลิ สัตถุวัณณิโต.

พระอุบาลีเถระ ผู้เข้าใจอาบัติและอนาบัติ เข้าใจอาบัติที่แก้ไขได้และแก้ไขไม่ได้ พระศาสดาทรงสรรเสริญแล้ว ได้รับแต่งตั้งว่าเป็นผู้เลิศในพระวินัย

๘๔. วินะเย ปาระมิปปัตโต วินะยัคโคจะโร มุนิ
กะโรตุ โน มะหาสันติง โสตถฺยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ท่านเป็นผู้เจนจบพระวินัย เป็นมุนีผู้มีวินัยเป็นที่โคจร (คือ นึกถึงเรื่องวินัยเสมอ) ขอท่านจงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย จงประทานความสวัสดีและสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๘๕. อะนุรุทธะมะหาเถโร ทิพพะจักขุนะมุตตะโม
ญาติเสฏโฐ ภะคะวะโต โสตถฺยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ขอพระอนุรุทธมหาเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีตาทิพย์ ผู้เป็นพระประยูรญาติผู้ประเสริฐของพระผู้มีพระภาค จงประทานความสวัสดีและสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๘๖. อุจจากุลิกานัง อัคโค ภัททิโย สุสะมาหิโต
กาฬิโคธายะ ปุตโต จะ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระภัททิยเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีตระกูลสูง ผู้มีจิตตั้งมั่น ผู้เป็นบุตรของนางกาฬิโคธา จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๘๗. อานันโท พุทธุปัฏฐาโก สังคีติสาธุสัมมะโต
พะหุสสุโต ธัมมะธะโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอานันทเถระ ผู้อุปัฏฐากพระพุทธเจ้า ได้รับยกย่องว่าเป็นผู้ดำเนินการดีในสังคายนา ผู้เป็นพหูสูตทรงธรรม จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๘๘. กิมิโล สิริสัมปันโน มะหาสุขะสะมัปปิโต
มะหาขีณาสะโว ชาโต มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระกิมิลเถระ ผู้สมบูรณ์ด้วยสิริ เพียบพร้อมด้วยบรมสุข เป็นพระขีณาสพผู้ยิ่งใหญ่จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๘๙. คะรุวาสัง วะสิตฺวานะ ปะสันโน พุทธะสาสะเน
ภะคุ จาระหะตัง ปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระภคุเถระ ผู้เลื่อมใสแล้วอยู่ด้วยความเคารพในคำสอนของพระพุทธเจ้า ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๐. กุลัปปะสาทะชะนะโก กาฬุทายี มะหิทธิโก
เอตะทัคคัฏฐิโต เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระกาฬุทายีเถระ ผู้มีฤทธิ์มาก ผู้ยังความเลื่อมใสของสกุลให้เกิดขึ้น ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเอตทัคคะ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๑. เสฏโฐ ธัมมะกะถิกานัง ติณณัง เวทานะ ปาระคู
ปุณโณ มันตานิยา ปุตโต เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระปุณณเถระ ผู้เป็นบุตรของนางมันตานี ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้เป็นธรรมกถึก ผู้รู้จบไตรเพท จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๒. ภาระทฺวาโช มะหาเถโร สีหะนาทานะมุตตะโม
ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระปิณโฑลภารทวาชมหาเถระ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้บันลือสีหนาท จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๓. สังขิตตะภาสิตะมัตถัง วิตถาเรนะ วิชานะโก
กัจจาโน ภะวะนิสฺเนโห เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระกัจจายนเถระ ผู้เข้าใจเนื้อความที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้โดยสังเขปให้พิสดาร ผู้ปราศจากความเยื่อใยในภพ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๙๔. ละกุณฏะภัททิโย เถโร มัญชุสสะรานะมุตตะโม
ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระลกุณฏกภัททิยเถระ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้มีเสียงไพเราะ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๕. อะระณะวิหารินัง อัคโค ทักขิเณยโย อะนุตตะโร
สุภูติ ภูตะทะมะโน เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสุภูติเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้อยู่ด้วยธรรมไม่มีกิเลส ผู้ควรรับทักษิณาอันยอดเยี่ยม ผู้แนะนำเวไนยชน จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๙๖. อะรัญญะวาสินัง อัคโค เรวะโต ขะทิระวะนิโย
วิเวกาภิระโต เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเรวตเถระ ผู้อาศัยอยู่ในป่าไม้สีเสียด ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้อยู่ในป่าเป็นวัตร ผู้ยินดียิ่งในวิเวก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๗. ฌายีนัง อุตตะโม เถโร กังขาเรวะตะนามะโก
สะมาธิฌานะกุสะโล สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า กังขาเรวตะ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้บรรลุฌาน ผู้ชำนาญในสมาธิและฌาน จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๘. โสโณ จะ โกฬิวิโสปิ อารัทธะวีริยานะมุตตะโม
ปะหิตัตโต สะทา เถโร โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

ขอพระโสณโกฬิวิสเถระ ผู้มีจิตมุ่งมั่น ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้ปรารภความเพียร จงประทานผาสุกสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๙๙. กัลฺยาณะวากกะระณานัง โสโณ กุฏิกัณโณปิ จะ
อัคโคติ วัณณิโต เถโร โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

ขอพระโสณกุฏิกัณณเถระผู้อันพระศาสดาทรงสรรเสริญว่าเป็นเลิศกว่าภิกษุผู้กล่าววาจาไพเราะ จงประทานผาสุกสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๐๐. ลาภีนะมุตตะโม เถโร สีวะลิ อิติ วิสสุโต
โสระโต[๕] ปัจจะยาทิมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระผู้ปรากฏนามว่า สิวลี ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีลาภ แต่มักน้อยในปัจจัยเป็นต้น จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๑. สัทธาธิมุตตานัง อัคโค วักกะลิ อิติ นามะโก
ปาโมชชะพะหุโล เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า วักกลิ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้น้อมไปด้วยศรัทธา ผู้มากด้วยความปราโมทย์ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๒. ราหุโล พุทธะปุตโตปิ สิกขากามานะมุตตะโม
ทายาโท สัพพะธัมเมสุ มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระราหุล ผู้เป็นพุทธบุตรเลิศกว่าภิกษุผู้มุ่งศึกษาไตรสิกขา ผู้เป็นทายาทในธรรมทั้งปวง จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๐๓. สัทธายะ ปัพพะชิตะวานะ รัฏฐะปาโล ปะรักกะมี
เอตะทัคเค ฐิโตเยวะ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระรัฏฐปาลเถระ ผู้บวชแล้วด้วยศรัทธามีความบากบั่น ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเอตทัคคะโดยแท้ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๔. กุณฑะธาโน มะหาเถโร สะลากัง ปะฐะมัง คะโต
ฐะปิโตเยวะ ฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระกุณฑธานมหาเถระ ผู้ได้รับสลากเป็นที่หนึ่ง ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเอตทัคคะ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๕. ปะฏิภาณะวันตานัมปิ อัคโคติ พุทธะวัณณิโต
วังคีโส อะระหา เสฏโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระวังคีสเถระผู้อันพระพุทธองค์ทรงสรรเสริญว่าเป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีปฏิภาณ ผู้เป็นพระอรหันต์ผู้ประเสริฐ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๖. สะมันตะปาสาทิกานัง อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต
อุปะเสโน วังคันตะปุตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอุปเสนวังคันตบุตรเถระ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้มีบริษัทอันน่าเลื่อมใส จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๗. ทัพโพ มัลละปุตโต เถโร เสนาสะนะปัญญาปะโก
ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระทัพพเถระผู้เป็นบุตรเจ้ามัลละ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเอตทัคคะผู้จัดแจงเสนาสนะ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๐๘. ปิลินทะวัจฉะสะมะโณ เทวะตานัง ปิโย อะหุ
ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมหิ โสตถฺยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ขอพระปิลินทวัจฉเถระ ผู้ที่เป็นที่รักของเหล่าเทวดา ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเอตทัคคะ จงประทานความสวัสดีและสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๐๙. พาหิโย ทารุจีริโย ขิปปาภิญญานะมุตตะโม
กะโรตุ โน มะหาสันติง อาโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

ขอพระพาหิยทารุจีริยเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้ตรัสรู้เร็ว จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่ สุขภาพที่ดี และชัยชนะแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๐. กุมาระกัสสะปัตเถโร จิตตะกะถีนะมุตตะโม
มิจฉาวิตักกุปัจเฉโท สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระกุมารกัสสปเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีถ้อยคำอันวิจิตร ขจัดมิจฉาวิตกได้ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๑. ปะฏิสัมภิทาปัตตานัง อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต
โกฏฐิโต อะระหา เสฏโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระโกฏฐิตเถระ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้บรรลุปฏิสัมภิทา เป็นพระอรหันต์ผู้ประเสริฐ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๒. อัปปาพาโธ มะหาเถโร อัปปาพาธานะมุตตะโม
พากุโล อะระหา ชาโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระพากุลมหาเถระ ผู้มีอาพาธน้อย ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้มีอาพาธน้อย ผู้เป็นพระอรหันต์ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๓. ปุพเพนิวาสะเวทีนัง อัคโคติ พุทธะวัณณิโต
โสภิโต นามะ โส เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่าโสภิตะนั้น ผู้อันพระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญว่าเป็นเลิศกว่าภิกษุผู้ระลึกชาติได้ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๔. มะหากัปปินัตเถโรปิ ภิกขุโอวาทะโก อะหุ
กุสะโล โอวาทะทาเน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้พระมหากัปปินเถระ เป็นผู้ให้โอวาทแก่ภิกษุ เป็นผู้เลิศในการสั่งสอน ขอท่านจงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๕. ภิกขุโนวาทะกานัคโค นันทะโก อิติ วิสสุโต
ปาเลตุ โน สะทา เถโร โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระผู้ปรากฏนามว่า นันทกะ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้ให้โอวาทแก่นางภิกษุณี จงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป จงประทานผาสุกสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๑๖. อินทฺริเยสุ คุตตะทฺวาโร　　อัคคัฏฐาเน ฐิโต อะหุ
นันทัตเถโร วะสิปปัตโต　　สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระนันทเถระผู้สำรวมทวารในอินทรีย์แล้ว ดำรงอยู่ในตำแหน่งเอตทัคคะ ถึงความชำนาญแล้ว[ในสมาบัติ] จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๑๗. เตโชธาตุกุสะลานัง　　อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต
สาคะโต นามะ โส เถโร　　โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า สาคตะ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้ฉลาดในเตโชกสิณ จงประทานความผาสุขสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๑๘. สัญญาวิวัฏฏะกุสะโล　　ปะธาโน ภาวะนาระโต
พุทธะสิสโส มะหาปันโถ　　มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระมหาปันถกเถระ ผู้ฉลาดในวิปัสสนาที่ออกจากสัญญา (มีนิจจสัญญาเป็นต้น) มีความเพียรยินดีในการอบรมจิต เป็นศิษย์ของพระศาสดา จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๑๙. จูฬปันถะกัตเถโรปิ　　มะโนมะยาภินิมมิโต
ฐะปิโต อัคคัฏฐานัมหิ　　สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระจูฬปันถกเถระผู้เนรมิตกายอันสำเร็จด้วย (ฌาน) จิต ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเอตทัคคะ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๒๐. ปะฏิภาเณยยะกานัง ตุ　　อัคคัฏฐานัมหิ ฐะปิโต
ราโธ เถโร มะหาโสตถิง　　กะโรตุ โน อะนามะยัง.

ขอพระราธเถระ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุผู้มีปฏิภาณ จงประทานความสวัสดีอันยิ่งใหญ่และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๒๑. ลูขะจีวะระธะรานัง　　ภิกขูนัง อุตตะโม อะหุ
โมฆะราชะมะหาเถโร　　มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระโมฆราชมหาเถระ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุผู้ทรงจีวรเศร้าหมอง จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๒๒. วิมะโล วิมะลัปปัญโญ　　สุรูโป สุสะมาหิโต
ระโช นะ ลิมปะติ ขันเธ　　มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระวิมลเถระ ผู้มีปัญญาอันปราศจากมลทิน มีรูปงาม มีจิตตั้งมั่นดี กิเลสธุลีย่อมไม่แปดเปื้อนขันธ์ห้าของท่าน จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๒๓. ธัมมะปาโล มะหาปาโล มะหาธัมมะธะโร ยะติ
มะหาขีณาสะโว โลเก มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระมหาปาลเถระ ผู้รักษาธรรมอันประเสริฐ ทรงธรรมอันประเสริฐ เป็นพระขีณาสพผู้ยิ่งใหญ่ในโลก จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๒๔. จักขุปาโล มะหาเถโร ปะธาโน สีละสังวุโต
ปะหิตัตโต มะหากาโย มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระจักขุปาลมหาเถระ ผู้มีความเพียรสำรวมแล้วในศีล ผู้มีจิตมุ่งมั่น มีหมู่ธรรมอันประเสริฐ จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๒๕. สัพพะเวระภะยาตีโต นาระโท อาสะวักขะโย
มะหาสันติกะโร โลเก สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระนารทเถระ ผู้ล่วงพ้นเวรและภัยทั้งปวงได้ สิ้นอาสวะแล้ว ผู้สร้างความสงบอันยิ่งใหญ่ในโลก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๒๖. พุทธะปูชายะ นิระโต ชินะภัตติปะรายะโน
สัทธัมมะสะวะโน เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสัทธัมมสวนเถระ ผู้ยินดีในการบูชาพระพุทธเจ้า มีความภักดีในพระชินเจ้าเป็นที่ตั้ง จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๒๗. ปัจฉิมะภะวะสัมปัตโต โคตะโม ภาวะนาระโต
ราคักขะยะมะนุปปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระโคตมเถระ ผู้ถึงภพสุดท้ายแล้ว ยินดีในการบำเพ็ญเพียร ได้บรรลุความสิ้นไปแห่งราคะ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๒๘. เสนาสะเนสุ สัปปายัง ลัทธา ฌานัง สะมาระภิ
โคธิโก พุทธะฌายันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระโคธิกเถระ ได้รับความเหมาะสมในเสนาสนะแล้วปรารภฌาน มักเพ่งชมดูพระพุทธเจ้า จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๒๙. พุทเธ ปะสันนะมานะโส สุพาหุ อัญชะลีกะโต
ขีณาสะโว วะสีภูโต มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระสุพาหุเถระ ผู้มีใจเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า ได้กระทำอัญชลี[เมื่อ ๙๔ กัปที่ล่วงมาแล้ว (เป็นพระขีณาสพผู้มีความชำนาญ (ในสมาบัติ) จงประทานสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๓๐. วิปัสสะนายะ ปะสุโต วัลลิโย สุสะมาหิโต
สะโต ฌายี วะเนวาสี สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระวัลลิยเถระ ผู้ขวนขวายในวิปัสสนาภาวนา มีจิตตั้งมั่นดีแล้ว มีสติ เพ่งฌาน อยู่ป่าเสมอ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๓๑. อุตติโย วินะยะธะโร อะติกกันโต นะรามะเร
ธาเรนโต อันติมัง เทหัง สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอุตติยเถระ ผู้ทรงพระวินัย ล่วงพ้นมนุษย์และเทวดา ผู้ทรงร่างกายอันมีในภพสุดท้าย จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๓๒. วิมะโล วิระโชชัลโล ชาโต ปัณฑะระเกตุนา
พิมพิสารัทธะโช เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระวิมลโกณฑัญญเถระ ผู้ปราศจากกิเลสเพียงดังธุลี บังเกิดเป็นภิกษุและพระมุนีผู้มีปัญญาบริสุทธิ์ เป็นดุจธงของพระเจ้าพิมพิสาร จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๓๓. รัมมารัญเญ วะสิตฺวานะ ภาเวนโต กุสะลัง พะหุง
โยคักเขมะมะนุปปัตโต สะภิโย สันติง กะโรตุ โน.

ขอพระสภิยเถระ ผู้อยู่ในป่าอันน่ารื่นรมย์ เจริญกุศลเป็นเอนก บรรลุนิพพานอันเป็นแดนเกษมจากกิเลส จงประทานความสงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๓๔. ปุพเพนิวาสัง ชานันโต ทิพพะจักขุวิโสธะโน
นาคิโตระหะตัง ปัตโต โสตถฺยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ขอพระนาคิตเถระ ผู้ระลึกชาติในปางก่อนได้ ผู้ชำระทิพยจักษุให้หมดจด บรรลุความเป็นพระอรหันต์แล้ว จงประทานความสวัสดีและสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๓๕. ปาติโมกขะมะนุปปัตโต วิชะโยรัญญะโคจะโร
ลาภาลาภี ตะถาสังสี สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระวิชยเถระ ผู้เข้าถึงปาติโมกข์สังวรศีล ผู้มีป่าเป็นที่โคจร มีลาภทั้งใหญ่และน้อย ได้กล่าวสรรเสริญตามที่เป็นจริง จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๓๖. ตัณหาชะฏัง วิชะเฏตฺวา　　วัฑเฒตฺวานะ วิปัสสะนัง
สังฆะรักขิโต มะหาเถโร　　มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระสังฆรักขิตมหาเถระ ผู้ถางชัฏคือตัณหา เจริญวิปัสสนาแล้ว จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๓๗. อรัญญะวาสาภิระโต　　ภะวะเนตติสะมูหะโต
ธัมมานัง ปาระมิปปัตโต　　อุตตะโร ปาตุ โน ภะยา.

ขอพระอุตตรเถระ ผู้ยินดียิ่งในการอยู่ป่า ผู้ถอนตัณหาที่นำไปสู่ภพได้ เจนจบธรรมทั้งหลาย จงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากภัยพิบัติ

๑๓๘. ปุพเพ ปุญญานิ กัตฺวานะ　　ปุพพะโยคัง สะมาระภิ
อุสะโภระหะตัง ปัตโต　　สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอุสภเถระ ผู้บำเพ็ญบุญไว้ในกาลก่อนแล้ว ปรารภกรรมฐานอันเป็นส่วนเบื้องต้น (แห่งมรรค) ได้บรรลุความเป็นพระอรหันต์ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๓๙. สะมาปัตติสะมาปันโน　　ฉะฬะภิญโญ มะหิทธิโก
สิวะโก พุทธะฌายันโต　　สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสิวกเถระ ผู้ถึงพร้อมด้วยสมาบัติ ทรงอภิญญา ๖ มีฤทธิ์มาก มักเพ่งชมดูพระพุทธเจ้า จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๐. สัตตาริยะธะโน เถโร　　ธะนิโย ธัมมะสาคะโร
วันตะสังสาระคะมะโน　　สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระธนิยเถระ ผู้มีอริยทรัพย์ ๗ ประการ ผู้เป็นสาคิรแห่งธรรม สละการไปในสังสารวัฏแล้ว จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๑. ปัญจักขันเธ ปะริญญายะ　　ภาวะยิตฺวานะ นิพพุติง
ปัตฺวานะ ปะระมัง สันติง　　โปสิโย ปาตุ โน ภะยา.

ขอพระโปสิยเถระ ผู้กำหนดรู้เบญจขันธ์แล้ว อบรมความดับกิเลส ได้บรรลุศานติอันยิ่งยวด จงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากภัยพิบัติ

๑๔๒. อุปะนิสสะยะสัมปันโน อุชชะโย พุทธะมามะโก
โลกัตถะปะสุโต เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอุชชยเถระ ผู้สมบูรณ์ด้วยธรรมอันเป็นเหตุออกจากวัฏฏะ ผู้เคารพพระพุทธเจ้า ผู้ขวนขวายประโยชน์เพื่อชาวโลก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๓. พุทธัปปะสาทะสัมปันโน ปัพพะชี ชินะสาสะเน
สัญชะโย นามะ โส เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า สัญชยะ ผู้ถึงพร้อมด้วยความเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า บวชแล้วในศาสนาของพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๔. มารัญชะโย มะหาเถโร รามะเณยโย มะหิทธิโก
นิพพานะนินนะจิตโต โส สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระมหาเถระนามว่ารามเณยยะนั้น ผู้ชำนะมารมีฤทธิ์มาก มีจิตน้อมไปในพระนิพพาน จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๕. อุโภ ปาปัญจะ ปุญญัญจะ วีติวัตโต อะนาสะโว
วีรัตเถโรระหัปปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระวีรเถระ ผู้ข้ามพ้นบาปและบุญทั้งสองประการ สิ้นอาสวะแล้ว บรรลุความเป็นพระอรหันต์ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๖. ปุณณะมาสะมะหาเถโร ปังสุกูละธะโร ยะติ
ปุพพะกิจจะวิธิง กัตฺวา มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระปุณณมาสมหาเถระ ผู้ทรงผ้าบังสุกุล กระทำวิธีบุพกิจเบื้องต้นแล้ว จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๔๗. ปัญจะฉินโน ปัญจะชะโห ปัญจะ จุตตะริภาวะโน
ปัญจะสังคาติโค เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระปัญจสังคาติคเถระ ผู้ตัดสังโยชน์เบื้องต่ำ ๕ ผู้ละสังโยชน์เบื้องสูง ๕ ผู้อบรมอินทรีย์ ๕ ให้ยิ่งๆ ขึ้นไป จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๘. ปุพพะโยคัง[๖] วิจาเรนโต ชินะภัตติปะรายะโน
เพลัฏฐะสีโส วังสะธะโร[๗] สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเพลัฏฐสีสเถระ ผู้พิจารณาความขวนขวายในชาติก่อน มีความภักดีในพระชินเจ้าเป็นที่ตั้ง ผู้ดำรงวงศ์สกุล จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๔๙. ปัญจุปปันเนหิ๊ อะภะโย　　นิกันติ นัตถิ ชีวิเต
อะชิโต โส มะหาเถโร　　มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระมหาเถระนามว่า อชิตะ ผู้ปลอดภัยจากขันธ์ ๕ ที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่มีความเยื่อใยในชีวิต จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๕๐. วิวัฏฏะนิสสะเย ปุญเญ　　กัตฺวา สัมพุทธะภัตติมา
กุลลัตเถโรระหัปปัตโต　　มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระกุลลเถระ ผู้มีความภักดีในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บำเพ็ญบุญอาศัยพระนิพพานได้บรรลุความเป็นพระอรหันต์ จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๕๑. วิปัสสี ธัมมะทายาโท　　เถโร นิโคฺรธะนามะโก
นิพพานาคะมะสันทิฏโฐ　　สะทา สันติง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า นิโครธะ ผู้เพ่งไตรลักษณ์[ด้วยวิปัสสนาปัญญา] ผู้เป็นธรรมทายาทเห็นประจักษ์ธรรมที่ทำให้บรรลุพระนิพพาน จงประทานความสงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๕๒. ติสโส วิชชา อะนุปปัตโต　　สุคันโธ นามะ โสระหา
สัพพะปาปะปะริกขีโณ　　สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอรหันต์นามว่าสุคันธะนั้น ได้บรรลุวิชชา ๓ หมดบาปทั้งปวง จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๕๓. นันทิโย สัทธาสัมปันโน　　ชิตะเกฺลโส มะหาเถโร
อะภิญญาปาระมิปปัตโต　　สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระนันทิยมหาเถระ ผู้ถึงพร้อมด้วยศรัทธาชนะกิเลสแล้ว เจนจบอภิญญา จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๕๔. กิเลสา ฌาปิตา เยนะ　　ชิตะธัมมะระเตนะ โส
กัมมาระปุตตะวิมะโล　　สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระรูปใดผู้ยินดีในธรรมอันเป็นเครื่องพิชิตมาร เผากิเลสได้แล้ว พระเถระนามว่าวิมละผู้เป็นบุตรของช่างทองนั้น จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๕๕. เทวะโลกะมะนุสเสสุ อะนุภุตฺวา วิภูติโย
ติสสัตเถโร มะหาภูโต มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระติสสเถระ ผู้เสวยสมบัติในเทวโลกและมนุษย์โลกแล้ว เป็นพระอรหันต์ผู้ประเสริฐ จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๕๖. สุวิมุตโต มะหานาโค ตีหิ วังเกหิ มุตตะโก
สุมังคะโล มะหาเถโร มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ขอพระสุมังคลมหาเถระ ผู้หลุดพ้นดีแล้ว เป็นพระอรหันต์ผู้ยิ่งใหญ่ พ้นแล้วจากความคด ทั้ง ๓ [คือ ความคดทางกาย วาจา ใจ] จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๕๗. นิรัคคะโฬ นิราสาโส มะละขีละวิโสธะโน
วิเวกาภิระโต คุตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระมหาเถระนามว่า คุตตะ ผู้ไม่มีอวิชชาเป็นลิ่มสลัก ปราศจากตัณหา ชำระมลทินกระด้างให้หมดจด ผู้ยินดียิ่งในวิเวก ผู้สำรวมตนแล้ว จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๕๘. ปะวิเวกะมะนุปปัตโต คิริมานันทะนามะโก
ภาเวนโต กุสะเล ธัมเม สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถระนามว่า คิริมานันทะ เจริญกุศลธรรมอยู่ได้บรรลุวิเวก ๓ (คือ กายวิเวก จิตต-วิเวก และอุปธิวิเวก) จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๕๙. พุทธะสาสะนะมารัทโธ สะมิทธิ ภาวะนาระโต
สะมิทธิคุณะสัมปันโน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสมิทธิเถระ ผู้เพียรปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ผู้ยินดีในการบำเพ็ญเพียร ผู้สมบูรณ์ด้วยคุณแห่งความสำเร็จ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๐. อาราธิตะชิโน สันโต โชติตเถโร มะหาระหา
วิมุตโต สัพพะสังสารา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระโชติเถระ ผู้ยังพระชินเจ้าให้พอพระทัยแล้ว เป็นผู้สงบ เป็นพระอรหันต์ผู้ยิ่งใหญ่ หลุดพ้นแล้วจากสังสารวัฏทั้งปวง จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๑. เสนาสะนานิ ปันตานิ เสวันโต ฌานะมาระภิ
ฉะฬะภิญโญ มะหาจุนโท สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระมหาจุนทเถระ ผู้อาศัยเสนาสนะอันสงัดอยู่เข้าฌานแล้ว ทรงอภิญญา ๖ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๒. ฉันนัตเถโร สะหะชาโต สุณันโต ชินะสาสะนัง
โยคักเขมะมะนุปปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระฉันนเถระ ผู้เป็นสหชาติกับพระพุทธเจ้า เมื่อเชื่อฟังคำสอนของพระชินเจ้าแล้วได้บรรลุนิพพานอันเป็นแดนเกษมจากกิเลส จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๓. เมฆิโย พุทธุปปัฏฐาโก ชินะภัตติปะรายะโน
มิจฉาวิตักกุปัจเฉโท สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเมฆิยเถระ ผู้อุปัฏฐากพระพุทธเจ้า มีความภักดีในพระชินเจ้าเป็นที่ตั้ง ตัดมิจฉาวิตกได้แล้ว จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๔. อุปะวาโณ มะหาเถโร มะหากาโย มะหาระหา
มะหิทธิโก มะหาเตโช สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอุปวาณมหาเถระ ผู้มีร่างกายสูงใหญ่ เป็นพระอรหันต์ผู้ยิ่งใหญ่ มีฤทธิ์มากมีอานุภาพมาก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๕. สังกิจโจ โจระทะมะโน สัพพะสังโยชะนักขะโย
ปาเลตุ โน สัพพะภะยา โสตฤุยาโรคฺยัง ทะทาตุ โน.

ขอพระสังกิจจเถระ ผู้ข่มโจร สิ้นสังโยชน์ทั้งปวง จงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากภัยทั้งปวง จงประทานความสวัสดีและสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๖๖. ปัญหะพฺยากะระเณ เฉโก เมตตาฌานะระโต ยะติ
โสปาโกปายะสัมปันโน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระโสปากเถระ ผู้ฉลาดในการทูลตอบปัญหาของพระพุทธเจ้า ยินดีในฌานอันประกอบด้วยเมตตา เพียบพร้อมด้วยเหตุ (ในการบรรลุมรรคผล) จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๗. เขตตะสัมปัตติสัมปัตโต วัฑฒะมาโนวะ โสตถินา
สุมะโน อะระหา ชาโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสุมนเถระ ผู้ถึงความสมบูรณ์ด้วยกาลอันควร[ในการบรรลุธรรม] ผู้เจริญเติบโตด้วยความสุขโดยแท้ เป็นพระอรหันต์แล้ว จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๘. ปิโย เทวะมะนุสสานัง สานุตเถโร พะหุสสุโต
เมตตาฌายี ตะโมฆาตี สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสานุเถระ ผู้เป็นที่รักของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ผู้เป็นพหูสูต มีฌานประกอบด้วยเมตตา ผู้ทำลายความมืด (คือโมหะ) จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๖๙. โย จะ ปุพเพ กะตัง ปาปัง กุสะเลนะ ปิธียะติ
อังคุลิมาโล โส เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระใดย่อมปิดกั้นบาปที่ตนทำไว้ในกาลก่อนด้วยกุศล พระเถระนั้นนามว่า องคุลีมาล จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๐. วิปัสสะนาธุรา เยปิ เถรา สะมะถะยานิกา
ขีณาสะวา มะหาเตชา มะหาตะมะวิโนทะนา.

แม้พระเถระเหล่าใด มุ่งเจริญวิปัสสนา หรือมีสมถะเป็นยาน ผู้สิ้นอาสวะแล้ว มีเดชมาก ผู้ขจัดความมืดใหญ่ (คือโมหะ)

๑๗๑. ฌานิกาฌานิกา เยปิ ธัมมาภิสะมะยาทะโย
สัพเพ โสตถิง สะทา เทนตุ ชะยะมาโรคฺยะมายุ โน.

และพระเถระเหล่าใดผู้บรรลุธรรมเป็นต้น ทั้งที่ได้ฌานและไม่ได้ฌาน ขอทั้งหมดนั้นจงประทานความสวัสดี ชัยชนะ สุขภาพที่ดี และอายุแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

พระมหาเถรี ๑๓ รูป

๑๗๒. รัตตัญญูนัง ภิกขุนีนัง โคตะมี ชินะมาตุจฉา
ฐะปิตา อัคคัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระโคตมีเถรี ผู้เป็นพระน้านางของพระพุทธเจ้า ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้รู้ราตรี จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๓. มะหาปัญญานะมัคคัฏฐา เขมาเถรีติ ปากะฏา
สาวิกา พุทธะเสฏฐัสสะ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอสาวิกาของพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ ปรากฏนามว่า พระเขมาเถรี ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้มีปัญญามาก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๔. เถรี อุปปะละวัณณา จะ อิทธิมันตีนะมุตตะมา
สาวิกา พุทธะเสฏฐัสสะ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระอุบลวรรณาเถรี สาวิกาของพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุณีผู้มีฤทธิ์ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๕. วินะยัทธะรีนัง อัคคา ปะฏาจาราติ วิสสุตา
ฐะปิตา อัคคัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถรีผู้ปรากฏนามว่า ปฏาจารา ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้ทรงพระวินัย จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๖. ธัมมะกะถิกะปะวะรา ธัมมะทินนาติ นามิกา
ฐะปิตา อัคคัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถรีผู้มีนามว่า ธัมมทินนา ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้เป็นธรรมกถึก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๗. ฌายิกานัง ภิกขุนีนัง นันทาเถรีติ นาเมสา
อัคคัฏฐาเน ฐิตา อะหุ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระสาวิกานามว่า นันทาเถรี นี้ ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้มีฌาน จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๘. อารัทธะวีริยานัง อัคคา โสณาเถรีติ นามิกา
ฐะปิตา ตัตถะ ฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถรีนามว่า โสณา ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้ปรารภความเพียรนั้น จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๗๙. ทิพพะจักขุกานัง อัคคา พะกุลา อิติ วิสสุตา
วิสุทธะนะยะนา สาปิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระเถรีผู้ปรากฏนามว่าพกุลานั้น ผู้มีจักษุอันบริสุทธิ์ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุณีผู้มีตาทิพย์ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๘๐. กุณฑะละเกสา ภิกขุนี ขิปปาภิญญานะมุตตะมา
ฐะปิตาเยวะ ฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอภิกษุณีชื่อว่า กุณฑลเกสา ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้ตรัสรู้เร็ว จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๘๑. เถรี ภัททะกาปิลานี ปุพพะชาติมะนุสสะรี
ตาสังเยวะ ภิกขุนีนัง อัคคา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระภัททกาปิลานีเถรี ผู้ระลึกถึงชาติก่อนได้ ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุณีผู้ระลึกชาติก่อนได้เหล่านั้น จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๑๘๒. เถรี ตุ ภัททะกัจจานา มะหาภิญญานะมุตตะมา
ชิเนนะ สุขะทุกขัง สา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระภัททกัจจานาเถรี (พระนางยโสธรา) ผู้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพระชินเจ้า ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุณีผู้มีอภิญญาอันยิ่งใหญ่ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๘๓. ลูขะจีวะระธารีนัง อัคคา กิสาปิ โคตะมี
ฐะปิตา อัคคัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอพระกิสาโคตมี ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าภิกษุณีผู้ทรงจีวรเศร้าหมอง จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๘๔. สิงคาละมาตา ภิกขุนี สัทธาธิมุตตานะมุตตะมา
กะโรตุ โน มะหาสันติง อาโรคฺยัญจะ สุขัง สะทา.

ขอพระสิงคาลมาตาภิกษุณี ผู้เป็นเลิศกว่าภิกษุณีผู้น้อมไปด้วยศรัทธา จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่ สุขภาพที่ดี และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๘๕. อัญญา ภิกขุนิโย สัพพา นานาคุณะธะรา พะหู
ปาเลนตุ โน สัพพะภะยา โสกะโรคาทิสัมภะวา.

ขอภิกษุณีเหล่าอื่นจำนวนมากทุกรูป ผู้ทรงคุณธรรมต่างๆ จงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากภัยทั้งปวงที่เกิดจากความเศร้าโศกและโรคภัยเป็นต้น

๑๘๖. โสตาปันนาทะโย เสกขา สัทธาปัญญาสีลาธิกา
ภาคะโส เกฺลสะทะหะนา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าภิกษุณีผู้เป็นพระเสขบุคคลมีพระโสดาบันเป็นต้น ผู้ยิ่งยวดด้วยศรัทธา ปัญญา และศีล ผู้เผากิเลสได้บางส่วน จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

พญานาค

๑๘๗. สุมะโน สุมะนะจะโล อะระวาเฬระปัตตะโก
จัมเปยโย มุจะลินโท จะ กัมพะโล ภุชะคิสสะโร.

สุมนนาคราช สุมนจลนาคราช อรวาฬนาคราช เอรปัตตกนาคราช จัมเปยยนาคราช มุจลินทนาคราช และกัมพลนาคราช ผู้เป็นจอมนาค

๑๘๘. กาละนาโค มะหากาโฬ สังขะปาโล มะโหทะโร
มะณิกัณโฐ มะณิอักขิ นันทะนาโคปะนันทะโก.

กาลนาคราช มหากาฬนาคราช สังขปาลนาคราช มโหทรนาคราช มณิกัณฐนาคราช มณิอัก ขินาคราช นันทนาคราช และอุปนันทนาคราช

๑๘๙. วะรุโณ ธะตะรัฏโฐ จะ กุงคุวิโลปะลาละโก
จิตฺระนาโค มะหาวีโร ฉัพฺยาปุตโต จะ วาสุกี.

วรุณนาคราช ธตรัฏฐนาคราช กุงคุวิลนาคราช อปลาลนาคราช จิตรนาคราช มหาวีรนาคราช ฉัพยาปุตตนาคราช และวาสุกีนาคราช

๑๙๐. กัณหาโคตะโม ภุชะคินโท อัคคิธูมะสิโข ตะถา
จูโฬทะโร อะหิจฉัตโต นาคา เอราปะถาทะโย.

กัณหาโคตมนาคราช ผู้เป็นจอมนาค อัคคิสิขนาคราช ธูมสิขนาคราช จูโฬทรนาคราช อหิจฉัตตนาคราช และพญานาคทั้งหลายมีเอราปถนาคราชเป็นต้น

๑๙๑. อาสีวิสา โฆระวิสา เย สัพเพ นะยะนาวุธา
ชะลัฏฐา วา ถะลัฏฐา วา ปัพพะเตยยา นะทีจะรา
กะโรนตุ โน มะหาโสตถิง อายุมาโรคิยัง สะทา.

นาคราชเหล่าใด มีพิษร้ายแรง มีพิษน่าสะพรึงกลัว มีนัยน์ตาเป็นอาวุธ อยู่ในน้ำ อยู่บนบก อยู่ที่ภูเขา หรือเที่ยวไปในแม่น้ำ ขอนาคราชทั้งปวงนั้นจงประทานความสวัสดีอันยิ่งใหญ่ อายุ และสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

เปรต

๑๙๒. นิชฌามะตัณหิกา เปตา อุสุสัตติ จะ โลมะกา
มังสะปิณฑาทะโย เปตา เปตา เวมานิกาทะโย
ปาเลนตุ โน สัพพะภะยา สะทา เต สุขิโน สะทา.

นิชฌามตัณหิกเปรต อุสุโลมกเปรต สัตติโลมกเปรต มังสปิณฑเปรตเป็นต้น และเวมานิกเปรต เป็นต้น ขอเปรตเหล่านั้นจงมีความสุขในกาลทุกเมื่อ จงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากภัยทั้งปวงตลอดไป

อสูร

๑๙๓. เย ปะหาราทะสัมพะระ- พะลฺยาสุระคะณา จะ เย
เวปะจิตตาสุระคะณา จันทาสุระคะณาทะโย.

หมู่อสูรเหล่าใด คือ หมู่ปหาราทอสูร หมู่สัมพรอสูร หมู่พลิอสูร หมู่เวปจิตตอสูร และหมู่จันทอสูรเป็นต้น

๑๙๔. สัพเพ เตปิ มะหาเตชา ภูตะยักขะนิวาระณา
กะโรนตุ โน มะหาโสตถิง อาโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

แม้หมู่อสูรทั้งหมดนั้น ผู้มีเดชมาก เป็นที่ป้องกันอมนุษย์และยักษ์ จงประทานความสวัสดีอันยิ่งใหญ่ สุขภาพที่ดี และชัยชนะแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

ยักษ์และคนธรรพ์

๑๙๕. เย ยักขา สัตตะสะหัสสา ภุมมา กาปิละวัตถุกา
อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน.

ยักษ์ผู้เป็นภุมเทวดาเจ็ดพันตนเหล่าใด อยู่ในเมืองกบิลพัสดุ์ ทรงอิทธิฤทธิ์ มีรัศมีสว่างไสว มีผิวพรรณงาม พรั่งพร้อมด้วยบริวาร

๑๙๖. สัพเพ ติสะระณา ยักขา มะเหสักขา ชุตินธะรา
กะโรนตุ โน มะหาโสตถิง อาโรคฺยัญจะ ชะยัง สะทา.

ยักษ์ทั้งปวงผู้มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง มีศักดิ์ใหญ่ ทรงรัศมีสว่างไสว ขอยักษ์เหล่านั้นจงประทานความสวัสดีอันยิ่งใหญ่ สุขภาพที่ดี และชัยชนะแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๙๗. ฉะสะหัสสา เหมะวะตา ยักขา นานัตตะวัณณิโน
พุทธะปูชายะ นิระตา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอยักษ์หกพันตนผู้อยู่ที่เขาเหมวตา มีผิวพรรณต่างกัน ยินดีในการบูชาพระพุทธเจ้า จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๙๘. สาตาคิรา ติสะหัสสา ยักขา นีลาทิวัณณิโน
นานาปะภายะ สัมปันนา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอยักษ์สามพันตนผู้อยู่ที่เขาสาตาคีรี มีผิวพรรณเป็นสีเขียวเป็นต้น พรั่งพร้อมด้วยรัศมีหลากหลาย จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๑๙๙. เวสสามิตตา ปัญจะสะตา ยักขา นานัตตะวัณณิโน
อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา อะภิกกามุง สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอยักษ์ห้าร้อยตนผู้อยู่ที่เขาเวสสามิตตะ มีผิวพรรณต่างกัน ทรงอิทธิฤทธิ์ มีรัศมีสว่างไสว มีผิวพรรณงาม พรั่งพร้อมด้วยบริวาร เบิกบานใจอยู่มาชุมนุมกัน จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๐๐. กุมภีโร ราชะคะหิโก เวปุลลัสสะ นิเวสะนัง
ภิยโย นัง สะตะสะหัสสัง ยักขานัง ปะยิรุปาสะติ
โส ยักเขหิ ปะริวาโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ยักษ์ชื่อกุมภีระนั้นผู้อยู่ใกล้นครราชคฤห์ วิมานของท้าวเธอคือเขาเวปุลละ ท้าวเธอเป็นผู้อันหมู่ยักษ์หลายแสนตนแวดล้อมเข้ามาปรนนิบัติ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๐๑. ปุริมัญจะ ทิสัง ราชา ธะตะรัฏโฐ ปะสาสะติ
คันธัพพานัง อะธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหาราชพระนามว่า ธตรฐ ปกครองอยู่ในทิศบูรพา เป็นอธิบดีของพวกคนธรรพ์ ท้าวเธอมีบริวารมาก

๒๐๒. ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา
โส ราชา สะหะ ปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอท้าวธตรฐกับบุตรทั้งหลายจงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๐๓. ทักขิณัญจะ ทิสัง ราชา วิรุฬโห ตัง ปะสาสะติ
กุมภัณฑานัง อะธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหาราชพระนามว่า วิรุฬหก ปกครองอยู่ในทิศทักษิณ เป็นอธิบดีของพวกกุมภัณฑ์ ท้าวเธอมีบริวารมาก

๒๐๔. ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา
วิรุฬโห สะหะ ปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอท้าววิรุฬหกกับบุตรทั้งหลายจงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๐๕. ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา วิรูปักโข ปะสาสะติ
นาคานัญจะ อะธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหาราชพระนามว่า วิรูปักษ์ ปกครองอยู่ในทิศปัจฉิม เป็นอธิบดีของพวกนาค ท้าวเธอมีบริวารมาก

๒๐๖. ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา
วิรูปักโข สะปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอท้าววิรูปักษ์กับบุตรทั้งหลายจงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๐๗. อุตตะรัญจะ ทิสัง ราชา กุเวโร ตัง ปะสาสะติ
ยักขานัญจะ อะธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหาราชพระนามว่า กุเวร ปกครองอยู่ในทิศอุดร เป็นอธิบดีของพวกยักษ์ ท้าวเธอมีบริวารมาก

๒๐๘. ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา
กุเวโร สะหะ ปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอท้าวกุเวรกับบุตรทั้งหลายจงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๐๙. ปุริมัง ทิสัง ธะตะรัฏโฐ ทักขิเณนะ วิรุฬหะโก
ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง.

ท้าวธตรฐอยู่ในทิศบูรพา ท้าววิรุฬหกอยู่ในทิศทักษิณ ท้าววิรูปักษ์อยู่ในทิศปัจฉิม ท้าวกุเวรอยู่ในทิศอุดร

๒๑๐. จัตตาโร เต มะหาราชา สะมันตา จะตุโร ทิสา
ทัททัฬหะมานา อัฏฐังสุ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ท้าวมหาราชทั้งสี่เหล่านั้นดำรงอยู่แล้วยังทิศทั้งสี่รอบด้านให้รุ่งโรจน์อยู่ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๑๑. เตสัง มายาวิโน ทาสา อาคุง วัญจะนิกา สะฐา
มายา กุเฏณฑุ วิเฏณฑุ วิตุจจะ วิฏุโฏ สะหะ.

พวกบ่าวของท้าวมหาราชทั้งสี่เหล่านั้นผู้มีมายาล่อลวงเจ้าเล่ห์ได้มาสู่ที่ประชุม คือ บ่าวเจ้าเล่ห์ (แปดตน) ชื่อกุเฏณฑุ ชื่อวิเฏณฑุ ชื่อวิตุจจะ ชื่อวิฏุฏะ

๒๑๒. จันทะโน กามะเสฏโฐ จะ กินนุฆัณฑุ นิฆัณฑุ จะ
ปะนาโท โอปะมัญโญ จะ เทวะสูโต จะ มาตะลิ.

ชื่อจันทนะ ชื่อกามเสฏฐะ ชื่อกินนุฆัณฑุ ชื่อนิฆัณฑุ พร้อมทั้งเทพปนาทะ เทพโอปมัญญะ เทพสารถีชื่อมาตลี

๒๑๓. จิตตะเสโน[๙] จะ คันธัพโพ นะโฬ ราชา ชะเนสะโภ[๑๐]
วะโร ปัญจะสิโข เจวะ ติมพะรู สูริยะวัจฉะสา.

คนธรรพ์ชื่อจิตตะ เสนะ และจิตตเสนะ เทพบุตรชื่อนฬะ เทพบุตรชื่อชนวสภะ (อดีตพระเจ้าพิมพิสาร) เทพบุตรชื่อปัญจสิขะ เทพคนธรรพ์ชื่อติมพรู เทพธิดาชื่อสุริยวัจฉสา (บุตรีของท้าวติมพรู)

๒๑๔. เอเต จัญเญ จะ ราชาโน คันธัพพา จะ มะหัพพะลา
โมทะมานา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน[๑๑] อะนามะยัง.

ขอเทพยักษ์และคนธรรพ์เหล่านั้น พร้อมทั้งเทพเหล่าอื่น ผู้มีกำลังมาก เบิกบานใจอยู่ จงประทานความสวัสดีและสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

นาค

๒๑๕. มะหันตา นาคะสา นาคา เวสาลา สะหะ ตัจฉะกา
กัมพะลัสสะตะรา จาปิ เมรุปาทะสิตา พะลา.

เหล่านาคจำนวนมากผู้อาศัยอยู่ในสระน้ำชื่อว่า นาคสะ นาคผู้อาศัยอยู่ในนครเวสาลี พร้อมกับบริวารของนาคตัจฉกะ กัมพลนาคราชและอัสสตรนาคราชผู้มีพละกำลังอาศัยอยู่ ณ เชิงเขาสุเมรุราช

๒๑๖. ยามุนา ธะตะรัฏฐา จะ สัพเพ นาคา ยะสัสสิโน
เอราวะโณ มะหานาโค กะโรนตุ โน อะนามะยัง.

นาคผู้อยู่ในแม่น้ำยมุนา และนาคธตรัฏฐะ นาคทั้งปวงนั้นพรั่งพร้อมด้วยบริวาร พร้อมทั้งพญาช้างเอราวัณ จงประทานสุขภาพที่ดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

ครุฑ

๒๑๗. มะหิทธิกา สุปัณณา เย นาคะราเช มะหัพพะเล
คะเหตฺวา ชินะเขตเตวะ ปักขันทิงสุ นะเภ พะลา
เต พุทธะสะระณา สัพเพ โสตถิง กะโรนตุ โน สะทา.

ครุฑเหล่าใดมีฤทธิ์มาก เมื่อจับนาคราชผู้มีกำลังมากแล้วได้บินไปในท้องฟ้าอันเป็นเขตชนะนาคด้วยพละกำลัง ครุฑทั้งปวงนั้นมีพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

เทวดา

๒๑๘. ปะฐัพฺยาโป จะ เตโช จะ วาโย เทวา มะหิทธิกา
อุปะจาเรนะ นิพพัตตา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อปฐวี ชื่ออาโป ชื่อเตโช และชื่อวาโย ผู้มีฤทธิ์มาก บังเกิดด้วยอุปจารฌาน (ในปฐวีกสิณเป็นต้น) จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๑๙. วะรุณา วาระณา เทวา　　โสโม จะ ยะสะสา สะหะ
เมตตาการุณิกา สัพเพ　　สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อวรุณะ ชื่อวารณา ชื่อโสมะ พร้อมทั้งเทวดาชื่อยสะ อีกทั้งเทวดาชื่อว่า เมตตา (ผู้บังเกิดเป็นเทวดาด้วยการเจริญเมตตา) และกรุณา (ผู้บังเกิดเป็นเทวดาด้วยการเจริญกรุณา) จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๐. ปัณณาสะโยชะนายาเม　　วิมาเน ระตะนามะเย
ฐิโต ตะเม วิหันตฺวานะ　　สูริโย โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอสุริยเทพผู้ดำรงอยู่ในวิมาน ๕๐ โยชน์อันสำเร็จด้วยรัตนะ จงขจัดความมืดแล้วประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๒๑. จันโท สีตะกะโร โลเก　　ปะภายุชชะลิโตทะโย
มะหันธะการะวิทธังสี　　สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอจันทรเทพมีรัศมีนวลใย ขจัดความมืดใหญ่ อุทัยขึ้นส่องสว่างในโลก จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๒. เวณฑุ จะ สะหะลี เทวา　　อะสะมา จะ ทุเว ยะมา
จันทัสสูปะนิสา เทวา　　เทวา สูริยะนิสสิตา
พุทธัสสะ มามะกา สัพเพ　　สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อเวณฑุ ชื่อสหลี ชื่ออสมะ พระยมทั้งสอง เทวดาผู้อาศัยพระจันทร์ และเทวดาผู้อาศัยพระอาทิตย์ ขอเทวดาทั้งปวงผู้นับถือพระพุทธเจ้าจงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๓. นักขัตตานิ ปุรักขัตฺวา　　เทวา มันทะวะลาหะกา
สักโก ปุรินทะโท เสฏโฐ　　สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เทวดาผู้แวดล้อมนักษัตร เทวดาลม เทวดาฝน เทวดาเมฆ และท้าวสักกะผู้ประเสริฐได้ให้ทานในปางก่อน จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๔. มะหันตา สะหะภู เทวา　　ชะละมัคคิสิขาริวะ
อะริฏฐะกา จะ โรชา จะ　　อุมมาปุปผะนิภาสิโน.

เทวดาชื่อสหภู ผู้ยิ่งใหญ่รุ่งเรืองดุจเปลวไฟ อริฏฐเทพ และโรชเทพ ผู้มีรัศมีดังสีดอกผักตบ

๒๒๕. วะรุณา สะหะธัมมา จะ อัจจุตา จะ อะเนชะกา
สูเลยยะรุจิรา เทวา เทวา วาสะวะเนสิโน
ทะเสเต ทะสะธา กายา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อวรุณะ ชื่อสหธัมมะ ชื่ออัจจุตะ ชื่ออเนชกะ ชื่อสูเลยยะ ชื่อรุจิระ และชื่อวาสวเนสี ขอทวยเทพสิบหมู่ๆ ละสิบเหล่านั้นจงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๖. สะมานา มะหาสะมานา มานุสา มานุสุตตะมา
ขิฑฑาปะโทสิกา เทวา เทวา มะโนปะโทสิกา.

เทวดาชื่อสมานะ ชื่อมหาสมานะ ชื่อมานุสะ ชื่อมานุสุตตมะ ชื่อขิฑฑาปโทสิกะ และชื่อมโนปโทสิกะ

๒๒๗. อะถาปิ หะระโย เทวา เทวา โลหิตะวาสิโน
ปาระคา มะหาปาระคา สัพเพ เทวา ยะสัสสิโน
ทะเสเต ทะสะธา กายา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

อนึ่ง เทวดาชื่อหริ ชื่อโลหิตวาสี ชื่อปารคะ ชื่อมหาปารคะ เทวดาทั้งปวงนั้นพรั่งพร้อมด้วยบริวาร ขอทวยเทพสิบหมู่ๆ ละสิบเหล่านั้นจงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๒๘. สุกกา กะรุมหา อะรุณา อาคุง เวฆะนะสา สะหะ
โอทาตะคัยหา ปาโมกขา อาคุง เทวา วิจักขะณา.

เทวดาชื่อสุกกะ ชื่อกรุมหะ ชื่ออรุณะ มาแล้วพร้อมกับเวฆนสะเทพ เทวดาชื่อโอทาตคัยหะ ผู้เป็นหัวหน้า เทวดาชื่อวิจักขณะ ก็มาพร้อมกัน

๒๒๙. สะทามัตตา หาระคะชา มิสสะกา จะ ยะสัสสิโน
ถะนะยัง อาคะ ปัชชุนโน โย ทิสา อะภิวัสสะติ.

เทวดาชื่อสทามัตตะ ชื่อหารคชะ ชื่อมิสสกะ พรั่งพร้อมด้วยบริวาร และปัชชุนนเทพ ซึ่งคำรามให้ฝนตกทั่วทิศ ก็มาพร้อมกัน

๒๓๐. ทะเสเต ทะสะธา กายา สัพเพ นานัตตะวัณณิโน
อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา ชินะทานา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ทวยเทพสิบหมู่ๆ ละสิบทั้งปวงนั้น มีผิวพรรณต่างกัน ทรงอิทธิฤทธิ์ มีรัศมีสว่างไสว มีผิวพรรณงาม พรั่งพร้อมด้วยบริวาร เบิกบานใจอยู่ ผู้ประทานชัยชนะ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๓๑. โลกะธาตุสะหัสเสสุ　　ทะสะเสฺวะ สะมันตะโต
เทวาทะโย ปาณะคะณา　　สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอหมู่สัตว์มีเทวดาเป็นต้นในหมื่นโลกธาตุโดยรอบนั่นเทียว จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๓๒. เขมิยา กัฏฐะกายา จะ　　โชตินามา มะหิทธิกา
ลัมพีตะกา ลามะเสฏฐา　　สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อเขมิยะ ชื่อกัฏฐกายะ ชื่อโชติ ผู้มีฤทธิ์มาก เทวดาชื่อลัมพีตกะและชื่อลามเสฏฐะ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๓๓. ชะลัฏฐา จะ ถะลัฏฐัญญเญ　　เทวากาสัฏฐะกาทะโย
ยักขะคันธัพพะกุมภัณฑา　　ปิสาจา เย มะโหระคา
เมตตะจิตตา จะ สัพเพ เต　　โสตถิง ผาสุง กะโรนตุ โน.

เทวดาที่อยู่ในน้ำ (ชลัฏฐเทวดา) เทวดาที่อยู่บนบก (ถลัฏฐเทวดา) และเทวดาที่อยู่ในอากาศ (อากาสัฏฐเทวดา) เป็นต้นเหล่าอื่น ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ปีศาจ และนาคราช ทั้งหมดนั้นจงมีจิตเมตตา ประทานผาสุขสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๓๔. ตาวติงสา จะ เย เทวา　　ยามา เทวา มะหิทธิกา
ตุสิตา จะ มะหาเทวา　　นิมมานะระติโนมะรา.

เทวดาเหล่าใด ชั้นดาวดึงส์ ชั้นยามา ผู้ทรงฤทธิ์มาก เทวดาผู้ใหญ่ชั้นดุสิต ชั้นนิมมานรดี

๒๓๕. วะสะวัตตีสุ ระติโน　　สัพเพ เทวา สะวาสะวา
พุทธะปูชายะ นิระตา　　สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

อีกทั้งเทวดาชั้นปรนิมมิตตวสวดี ขอเทวดาทั้งปวงพร้อมทั้งท้าววาสพ ผู้ยินดีในพุทธบูชา จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

พรหม

๒๓๖. พฺรัหฺมาโน ปาริสัชชา จะ　　เย จะ พฺรัหฺมะปุโรหิตา
มะหาพฺรัหฺมา จะ สัพเพ เต　　ปะฐะมัชฌานะสัณฐิโน.

พรหมเหล่าใดชื่อว่า พรหมชั้นปาริสัชชา พรหมชั้นปุโรหิตา และพรหมชั้นมหาพรหม พรหมทั้งหมดนั้นดำรงอยู่ในปฐมฌาน

๒๓๗. เมตตาวิหาริโน สันตา　　สัมพุทธัสสะ ปะรายะนา
กะโรนตุ โน มะหาโสตถิ　　เสกขาเสกขะปุถุชชะนา.

พรหมเหล่านั้นผู้อยู่ด้วยเมตตาโดยปกติ เป็นผู้สงบ มุ่งตรงต่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นทั้งปุถุชน เสขะ และอเสขะ จงประทานความสวัสดีอันยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๓๘. ปะริตตาภัปปะมาณาภา　　พฺรัหฺมา จาภัสสะรา ตะถา
พุทธะปูชายะ นิระตา　　ทุติยัชฌานะสัณฐิโน.

พรหมชั้นปริตตาภา พรหมชั้นอัปปมาณาภา และพรหมชั้นอาภัสสรา ผู้ยินดีในพุทธบูชา ดำรงอยู่ในทุติยฌาน

๒๓๙. เมตตาการุณิกา สัพเพ　　สัพพะสัตตะหิเตสิโน
กะโรนตุ โน มะหาสันติง　　โสตถิมาโรคฺยะมายุวัง.

พรหมทั้งหมดนั้นผู้มีประกอบด้วยเมตตาและกรุณา แสวงหาประโยชน์เกื้อกูลแก่ชนทั้งปวง จงประทานความสงบอันยิ่งใหญ่ ความสวัสดี สุขภาพที่ดี และความมีอายุยืนแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๔๐. ปะริตตะสุภา พฺรัหฺมาโน　　อัปปะมาณะสุภา จะ เย
สุภะกิณหา จะ พฺรัหฺมาโน　　ตะติยัชฌานะสัณฐิโน.

พรหมเหล่าใดชื่อว่า พรหมชั้นปริตตสุภา พรหมชั้นอัปปมาณสุภา และพรหมชั้นสุภกิณหา พรหมทั้งหมดนั้นดำรงอยู่ในตติยฌาน

๒๔๑. ปะภายะ ผะระณา โลเก　　พุทธะฌานะระตา สะทา
อะหิงสา สัพพะสัตเตสุ　　สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

พรหมเหล่านั้นผู้แผ่รัศมีไปในโลก ผู้ยินดีในการระลึกถึงพระพุทธเจ้า ผู้ไม่เบียดเบียนชาวโลกทั้งมวล จงประทานความสงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๒. เวหัปผะลาปิ พฺรัหฺมาโน　　จะตุตถัชฌานะสัณฐิโน
เสกขะปุถุชชะนาเสกขา　　สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

แม้พรหมชั้นเวหัปผลา ผู้ดำรงอยู่ในจตุตถฌาน ผู้เป็นทั้งปุถุชน เสขะ และอเสขะ จงประทานความสงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๓. สัมปัตติยา นะ หายันติ พฺรัหฺมาโน ชินะสาวะกา
อะวิหานามะกา สัพเพ สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมทั้งหมดผู้เป็นสาวกของพระชินเจ้า ย่อมไม่เสื่อมจากสมบัติ จึงได้ชื่อว่า อวิหา จงประทานความสงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๔. อะตัปปา นามะ พฺรัหฺมาโน จะตุตถัชฌานะสัณฐิโน
พฺรัหฺมะวิหาริกา สัพเพ โสตถิง ผาสุง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมทั้งหมดผู้ดำรงอยู่ในจตุตถฌาน เพียบพร้อมด้วยพรหมวิหาร จงประทานผาสุขสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๔๕. สุทัสสา นามะ พฺรัหฺมาโน- ภิรูปา ฌานะโภคิโน
อะปุนาคะมะนา กาเม สันติง ผาสุง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมชื่อว่า สุทัสสา ผู้มีรูปงาม เสวยฌาน ผู้ไม่กลับมาสู่กามภูมิอีก จงประทานผาสุขสงบแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๔๖. พฺรัหฺมะวิหาระสัมปันนา ชินะภัตติปะรายะนา
พฺรัหฺมาโน สุทัสสี นามะ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมชื่อว่า สุทัสสี ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยพรหมวิหาร มีความภักดีในพระชินเจ้าเป็นที่ตั้ง จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๗. อะกะนิฏฐา จะ พฺรัหฺมาโน เชฏฐา สัพพะคุเณหิ จะ
ปะหีนะภะวะนิเสฺนหา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมชื่อว่า อกนิฏฐา ผู้ประเสริฐด้วยคุณทั้งปวง ขจัดความสิเนหาในภพได้แล้ว จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๘. ปะฐะมารูปะพฺรัหฺมาโน สัพพะรูปะวิราคิโน
ชินะภัตติระตา สัพเพ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าอรูปพรหมชั้นที่ ๑ ทั้งปวง ผู้คลายความพอใจในรูป ยินดีในการภักดีต่อพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๔๙. ทุติยารูปะพฺรัหฺมาโน เหฏฐาฌานะวิราคิโน
ชินะภัตติระตา สัพเพ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่ารูปพรหมชั้นที่ ๒ ทั้งปวง ผู้คลายความพอใจในฌานขั้นต่ำ ยินดีในการภักดีต่อพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๕๐. ตะติยารูปะพฺรัหฺมาโน เหฏฐาฌานะวิราคิโน
ชินะภัตติระตา สัพเพ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่ารูปพรหมชั้นที่ ๓ ทั้งปวง ผู้คลายความพอใจในฌานขั้นต่ำ ยินดีในการภักดีต่อพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๕๑. จะตุตถารูปะพฺรัหฺมาโน เหฏฐาฌานะวิราคิโน
ชินะภัตติระตา สัพเพ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่ารูปพรหมชั้นที่ ๔ ทั้งปวง ผู้คลายความพอใจในฌานขั้นต่ำ ยินดีในการภักดีต่อพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

ประเภทรวมบุคคล

๒๕๒. วเทเหปะระโคยาเน ชัมพุทีเป กุรุมหิ จะ
เทวะยักขะปิสาเจหิ สัทธิง วิชชาธะราทะโย.

เหล่าวิทยาธรเป็นต้นพร้อมทั้งเทวดา ยักษ์ และปีศาจในวิเทหทวีป อปรโคยานทวีป ชมพูทวีป และอุตตรกุรุทวีป

๒๕๓. อากาสัฏฐา จะ พฺรัหฺมาโน ชะลัฏฐา จันตะลิกขะชา
ทวิปะทาทะโย เย สัตตา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าพรหมผู้ดำรงอยู่ในอากาศ และสัตว์สองเท้าเป็นต้นที่อยู่ในน้ำหรืออากาศ จงประทานความสวัสดีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

อานุภาพแห่งพระรัตนตรัย

๒๕๔. มาระเสนะวิฆาตัสสะ ชินัสสะ สุขะฌายิโน
เตโชพะเลนะ มะหะตา สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่แห่งพระชินเจ้าผู้ชำนะมารและกองทัพ ผู้ทรงฌานอันประกอบด้วยความสุข ขอมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๕๕. นานาคุณะวิจิตตัสสะ รูปะกายัสสะ สัตถุโน
สัพพะเทวะมะนุสสานัง มาระพันธะวิโมจิโน
เมตตาพะเลนะ มะหะตา สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเมตตานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระศาสดาผู้มีรูปกายอันงามวิจิตรด้วยคุณนานาประการ ผู้ทรงปลดเปลื้องเวไนยชนจากบ่วงมาร ขอมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๕๖. สัพพัญญุตาทิกายัสสะ ธัมมะกายัสสะ สัตถุโน
จักขาทฺยะโคจะรัสสาปิ โคจะรัสเสวะ ภูริยา
เตโชพะเลนะ มะหะตา สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่แห่งธรรมกายมีพระสัพพัญญุตญาณเป็นต้นของพระศาสดา อันมิใช่อารมณ์ของจักษุเป็นต้น แต่เป็นอารมณ์ของปัญญาเท่านั้น ขอสรรพมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๕๗. รูปะกายะสะทิสัสสะ นิมมิตัสสะ มะเหสิโน
ธัมมัสสะ วัตตุโน สัคเค เทวานัง สุคะตา ปะติ
เตโชพะเลนะ มะหะตา สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพุทธนิรมิตองค์แทนพระสุคต อันเช่นกับพระรูปกายของพระพุทธเจ้าแสดงธรรมแก่ทวยเทพในสวรรค์ ขอมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดไป

๒๕๘. สิกขิตฺวา มานุเส เทเว โมจะยิตฺวา สะเทวะเก
สังขาเร ปะชะหันตัสสะ นิพพุตัสสะ มะเหสิโน
มะหันเตนานุภาเวนะ สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยอานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้าผู้สั่งสอนมนุษย์และเทวดาแล้วปลดเปลื้องมนุษย์โลกกับทั้งเทวโลกให้หลุดพ้น ทรงละสังขารเสด็จดับขันธ์ปรินิพพานแล้ว ขอสรรพมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

๒๕๙. จะตุราสีติสะหัสสะ- ธัมมักขันธัสสะ เตชะสา
นะวังคะสาสะนัสสาปิ นะวะโลกุตตะรัสสะ จะ
สัพพะปาปะปะวาเหนะ สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเดชานุภาพแห่งพระธรรม ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ นวังคสัตถุศาสน์ (คำสอนมีองค์ ๙) และโลกุตตรธรรม ๙ อันขจัดบาปทั้งปวง ขอสรรพมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยการขจัดบาปทั้งปวงเถิด

๒๖๐. มะหะโตริยะสังฆัสสะ ปุญญักเขตตัสสะ ตาทิโน
ปะหีนะสัพพะปาปัสสะ สีลาทิกขันธะธาริโน
มะหาเตชานุภาเวนะ สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่แห่งพระอริยสงฆ์ผู้ประเสริฐ ผู้เป็นเนื้อนาบุญ ผู้คงที่ละบาปทั้งปวงแล้วทรงหมู่คุณมีศีลเป็นต้นไว้ ขอสรรพมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

อานุภาพแห่งเทวดา

๒๖๑. ปาตาเล ภูตะลากาเส เทวะยักขะปิสาจะกา
วิชชาธะรา จะ คันธัพพา นาคะกุมภัณฑะรักขะสา
สัพเพสะมานุภาเวนะ สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

เทวดา ยักษ์ ปีศาจ วิทยาธร คนธรรพ์ นาค กุมภัณฑ์ และรากษสบางตนอยู่ในบาดาล บางตนอยู่บนพื้นดิน บางตนอยู่ในอากาศ ด้วยอานุภาพของทั้งหมดนั้น ขอสรรพมงคลจงมีแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

อานุภาพแห่งอุปปาตสันติ

๒๖๒. อิจเจวะมุปปาตะสันติง โย วะเทยยะ สุเณยยะ วา
วิเชยยะ สัพพะปาปานิ วุฑฒัตตัญจะ ภะวิสสะติ.

บุคคลใดพึงสาธยายหรือสดับคัมภีร์อุปปาตสันติ อันข้าพเจ้ากล่าวแล้วอย่างนี้ เขาจะพึงชนะบาปทั้งปวง และจักมีความเจริญรุ่งเรือง

๒๖๓. โสตถิกาโม ละเภ โสตถิง สุขะกาโม สุขัง ละเภ
อายุกาโม ละเภยยายุง ปุตตะกาโม ละเภ สุเต.

ผู้ปรารถนาความสวัสดีพึงได้ความสวัสดี ผู้ปรารถนาความสุขพึงได้ความสุข ผู้ปรารถนาอายุพึงได้อายุ ผู้ปรารถนาบุตรพึงได้บุตร

๒๖๔. นะ ตัสสะ โรคา พาเธนติ วาตะปิตตาทิสัมภะวา
อะกาละมะระณัง นัตถิ นะ เทโว วิสะโมสะเร.

โรคที่เกิดจากลมและน้ำดีเป็นต้นย่อมไม่เบียดเบียนเขา ความตายในกาลอันไม่สมควรก็จะไม่มี เทวดาก็ไม่รังแกให้ตกต่ำ

๒๖๕. นะ จุปปาตะภะยัง ตัสสะ โนปิ ปัตตะภะยัง ตะถา
นัสสันติ ทุนนิมิตตานิ ปาปะกัมมัฏฐิตานิ จะ
ทีฆะมายุ มะหาโสตถิง อาโรคฺยัญจะ สะทา ภะเว.

ภัยคือเหตุร้ายย่อมไม่มีแก่เขา ภัยที่ประสบก็จักไม่เป็นภัยอย่างนั้น นิมิตร้ายและสิ่งที่เกิดจากบาปกรรมย่อมพินาศไป ความมีอายุยืน ความสวัสดีอันยิ่งใหญ่ และสุขภาพที่ดี จะพึงมีแก่เขาเสมอ

๒๖๖. โย สุตฺวาปิ มะหาสันติง สังคามัง ปะวิเส นะโร
วิชะเย เวริโน สัพเพ นะ สัตเถหฺยะภิภูยะเต.

บุคคลใดสดับคัมภีร์อุปปาตสันติอันประเสริฐแล้วพึงเข้าไปสู่สมรภูมิ เขาพึงชนะมวลข้าศึก ไม่ถูกศาสตรากล้ำกราย

๒๖๗. สัพพะทา ละภะเต ปีติง วิปัตติง นาวะคาหะติ
โรเคหิ นาภิภูยะเต สะวัตถูหิ วิวัฑฒะเต.

เขาย่อมได้รับความอิ่มใจทุกเมื่อ ย่อมไม่ถึงความวิบัติ ไม่ถูกโรคภัยย่ำยี ย่อมเจริญด้วยทรัพย์ศฤงคารของตน

๒๖๘. ยัตฺระ เทเส มะโหระคา[๑๒] พาฬหะกา รักขะสาทะโย
อุปปาตะสันติโฆเสนะ สัพเพ ตัตถะ สะมันติ เต.

งูใหญ่และรากษสเป็นต้นที่ดุร้ายอยู่ในสถานที่ใด ทั้งหมดนั้นย่อมสงบไปในสถานที่นั้นด้วยเสียงสาธยายอุปปาตสันติ

๒๖๙. ยะมุททิสสะ วะเท สันติง สะชีวัญจาปฺยะชีวิตัง
โส มุจจะเต มะหาทุกขา ปัปโปติ สุคะติง สะทา.

บุคคลพึงสาธยายอุปปาตสันติ โดยอุทิศให้ผู้ใดที่มีชีวิตอยู่หรือไม่มีชีวิตแล้ว เขาย่อมพ้นจากทุกข์ใหญ่ ย่อมเข้าถึงสุคติภพเสมอ

๒๗๐. เทวัฏฐาเน นะคะเร วา นิจจะมุปปาตะสันติยา
ปาละกา เทวะราชาโน เตชะสิรีวิวัฑฒะนา.

เทวดาผู้เฝ้ารักษาเทวสถานหรือพระนครเสมอ เป็นผู้เจริญด้วยเดชและสิริมงคลด้วยอุปปาตสันติที่สาธยายอุทิศให้

๒๗๑. ปะฐัพฺยาปาทิสัญชาตา อุปปาตา จันตะลิกขะชา
อินทาทิชะนิตุปปาตา[๑๓] ปาปะกัมมะสะมุฏฐิตา
สัพพุปปาตา วินัสสันติ เตชะสุปปาตะสันติยาติ.

เหตุร้ายอันเกิดจากแผ่นดินและน้ำเป็นต้น อันเกิดจากฟากฟ้า อันเกิดจากจันทรุปราคาเป็นต้น หรืออันเกิดจากบาปกรรม เหตุร้ายทั้งหมดนั้นจักพินาศไปด้วยเดชแห่งอุปปาตสันติ

อุปปาตะสันติ นิฏฐิตา.

จบ อุปปาตสันติ

การสวดพระคาถา

สำหรับบูชาพระประจำวันเกิด

เนื่องจากคตินิยมของคนไทยเรานั้น แม้จะยึดมั่นในพระบวรพุทธศาสนา แต่ก็ไม่วายที่จะนำลัทธิของพราหมณ์มาใช้ระคนปนกันไปทั้งนี้ก็เนื่องมาจากศาสนาพุทธนั้น มูลเหตุที่มาก็นับเนื่องมาจากศาสนาพราหมณ์นั่นเอง อันศาสนาพราหมณ์นั้น เป็นศาสนาที่มั่นคงอยู่ด้วยการเชื่อถือพระเป็นเจ้า และเทพยดา

ทั้งปวง เชื่อกันว่าความเป็นไปของบุคคลทุกคนในโลกนี้ ขึ้นตรงต่ออำนาจของเทพเจ้ามีเทพเจ้าเป็นผู้คอยคุ้มครองถ้าหากเทพเจ้าผู้คุ้มครองนั้นโปรดปราน ก็บันดาลให้เกิดความสุขความเจริญ ถ้าหากเทพเจ้าเกิดโกรธกริ้วขึ้นมา ก็มักจะแสร้งบันดาลเคราะห์ร้าย ความเจ็บไข้ได้ทุกข์ให้ และเทพเจ้าที่เข้ามารักษานั้น ก็มิใช่มีเพียงองค์เดียว ย่อมหมุนเวียนเปลี่ยนสับกันอยู่เสมอ เทพเจ้าที่เข้ามารักษาอายุบุคคลนั้น ท่านจำกัดไว้ ๙ องค์ด้วยกัน คือ

๑. เทพเจ้าพระอาทิตย์
๒. เทพเจ้าพระจันทร์
๓. เทพเจ้าพระอังคาร
๔. เทพเจ้าพระพุธ
๕. เทพเจ้าพระเสาร์
๖. เทพเจ้าพระพฤหัสบดี
๗. เทพเจ้าพระราหู
๘. เทพเจ้าพระศุกร์
๙. เทพเจ้าพระเกตุ

สำหรับเทพเจ้าพระเกตุนั้น มิได้มีการหมุนเวียนเข้ามาแทรกรักษาดังเช่นทั้ง ๘ องค์นั้นประจำอยู่เรื่อยตลอดกาลไป และไม่มีหน้าที่จะบันดาลทุกข์โทษให้ นอกจากเทพเจ้า ๘ องค์เท่านั้นการที่จะรู้ว่าเทพเจ้าองค์ไหนเข้ามารักษา หรือเข้ามาแทรกนั้น เป็นหน้าที่ของผู้รู้วิชาโหรจะพึงคำนวณให้ทราบตามคัมภีร์ทักษาพยากรณ์

ในการที่จะทำให้เทพเจ้าที่เข้ามารักษานั้น เกิดความเมตตาโปรดปราน ตามลัทธิของพราหมณ์ก็ใช้บวงสรวงสังเวยด้วยสิ่งของต่างๆ อันจัดว่าเป็นอามิสพลี สำหรับที่พวกเราชาว

พุทธศาสนิกชน ได้รับถ่ายคตินิยมอันนี้มา แต่ได้จัดแจงดัดแปลงโดยตัดการยัญญกรรมออกทิ้งเสีย จัดเอาการสวดมนต์เข้ามาแทนที่ คือจัดเอาพระปริตรที่มีตำนานพอจะเข้ากันได้กับเรื่องของเทพเจ้าแต่ละองค์นั้น นำมาสวดแล้วแผ่ส่วนกุศลไปให้ จัดเป็นเรื่องของธรรมพลีแทนอามิสพลีตามลัทธิเดิม หรือบางทีก็จัดทำทั้งตามลัทธิเดิม และลัทธิที่ดัดแปลงขึ้นใหม่คือทั้งอามิสพลีและธรรมพลี วิธีที่จะสวดนั้นก็คือ ให้ผู้ที่เข้าใจในเรื่องโหราศาสตร์ ตรวจสอบดูว่าในเกณฑ์อายุปัจจุบันนี้ เทวดาองค์ใดใน ๘ องค์นั้น เข้ามาคุ้มครองอยู่ และมีเทวดาองค์ใดเข้ามาแทรก เรียกตามภาษาของโหรว่า เข้ามาเสวยอายุและเข้าแทรกก็ให้สวดพระปริตบทที่ตรงกับเทวดาองค์นั้น บางทีก็นิยมสวดเฉพาะเทวดาองค์ที่เสวย บางทีก็สวดทั้งเทวดาที่เสวยและที่แทรกด้วย ที่เรียกว่าเสวยและแทรกนั้น มีคติที่คิดกันดังนี้ สมมติว่าเทวดาพระอาทิตย์เข้าเสวยอายุ พระอาทิตย์ก็เข้าเสวยอายุ ๖ ปี ตามกำลังของพระอาทิตย์ แต่ในระยะ ๖ ปีที่พระอาทิตย์เสวยนั้น ก็ย่อมมีเทวดาองค์อื่นๆ ในจำนวน ๘ องค์นั้นเปลี่ยนเข้ามาแทรกเสวยจนครบในระยะที่พระอาทิตย์เสวยอยู่ สำหรับพระอาทิตย์นั้นเรียกว่าพระเสวยอายุ ส่วนองค์ที่เข้ามาแทรกนั้น เรียกว่าพระแทรก

นอกจากนั้นยังกำหนดเอาพุทธรูปปางต่างๆ ให้ตรงกับเทวดาที่เข้ามาเสวยและแทรกเป็นรายองค์ไป แทนที่จะทำการบูชาเทวรูปของเทวดานั้นๆ ตามในลัทธิพราหมณ์ที่ได้กระทำกัน พระพุทธรูปที่กำหนดพุทธลักษณะให้ตรงกับเทวดาดาวเคราะห์ กำหนดไว้ดังนี้ คือ

พระพุทธรูปปางถวายเนตร	ตรงกับ	เทวดาพระอาทิตย์
พระพุทธรูปปางห้ามญาติ	ตรงกับ	เทวดาพระจันทร์
พระพุทธรูปปางไสยาสน์	ตรงกับ	เทวดาพระอังคาร
พระพุทธรูปปางอุ้มบาตร	ตรงกับ	เทวดาพระพุธ
พระพุทธรูปปางสมาธิ	ตรงกับ	เทวดาพระพฤหัสบดี
พระพุทธรูปปางรำพึง	ตรงกับ	เทวดาพระศุกร์
พระพุทธรูปปางนาคปรก	ตรงกับ	เทวดาพระเสาร์

ภายหลังได้เพิ่มขึ้นอีก ๒ ปาง เพื่อให้เข้ากับเทวดานพเคราะห์ทั้ง ๙ คือ

พระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์	ตรงกับ	ราหู
พระพุทธรูปปางมารวิชัย	ตรงกับ	เกตุ

เมื่อได้มีโหราจารย์ท่านทำนายว่า ในขณะนี้มีเทวดาองค์ใดเข้ามาเสวยอายุหรือมาแทรกและจำ ทำให้เกิดโทษทุกข์ พุทธศาสนิกชนก็พากันจัดหาพระพุทธรูป ปางที่ตรงกับเทวดาองค์นั้น นำมาสักการบูชา แล้วสวดพระปริตมนต์ตามที่ท่านโบราณาจารย์ได้กำหนดไว้ให้สวด คือ

บทสวดสำหรับพระอาทิตย์

เมื่อพระอาทิตย์เข้ามาเสวยอายุ หรือเข้ามาแทรก ให้สวดโมรปริตรถ้าจะสวดให้เต็มตามกำลังต้องสวด ๖ จบ และสวดบูชาพระปางถวายเนตร

๏ อุเทตยัญจักขุมา เอกราชา หริส์สวัณโณ ปฐวิป์ปภาโส ตังตัง นมัสสามิ หริส์สวัณณัง ปฐวิป์ปภาสัง ตยัชคุต์ตา วิหเรมุ ทิวสังเย พ์ราห์มณา เวทคุ สัพพธัมเม เตเม นโมเต จ มัง ปาลยันตุ นมัตถุ พุท์ธานัง นมัตถุ โพธิยา นโม วิมุตต์ตานัง นโม วิมุตติยา อิมัง โส ปริต์ตัง กัต์วา โมโร จรติ เอสนา

๏ อเปตยัญจักขุมา เอกราชา หริส์สวัณโณ ปฐวิป์ปภาโส ตังตัง นมัสสามิ หริส์สวัณณัง ปฐวิป์ปภาสัง ตยัชช คุต์ตา วิหเรมุ รัตติง์เย พ์ราห์มณา เวทคุ สัพพธัมเม เตเม นโมเต จ มัง ปาลยันตุ นมัตถุ พุท์ธานัง นมัตถุ โพธิยา นโม วิมุต์ตานัง นโม วิมุต์ติยา อิมัง โส ปริต์ตัง กัต์วา โมโร วาสมกัปปยีติ

บทสวดสำหรับพระจันทร์

เมื่อพระจันทร์เข้ามาเสวยอายุ หรือเข้ามาแทรก ให้สวดบทยันทุนถ้าจะสวดให้เต็มตามกำลัง ต้องสวด ๑๕ จบ และสวดบูชาพระปางห้ามญาติ

๏ ยันทุน์นิมิต์ตัง อวมังคลัญ จ โย จามนาโป สกุณัสส สัทโธ ปาปัคคโห ทุส์สุปินัง อกันตัง พุท์ธานุภาเวน วินาสเมน์ตุ

๏ ยันทุน์นิมิต์ตัง อวมังคลัญ จ โย จามนาโป สกุณัสส สัทโธ ปาปัคคโห ทุส์สุปินัง อกันตัง ธัมมานุภาเวน วินาสเมน์ตุ

๏ ยันทุน์นิมิต์ตัง อวมังคลัญ จ โย จามนาโป สกุณัสส สัทโธ ปาปัคคโห ทุส์สุปินัง อกันตัง สังฆานุภาเวน วินาสเมน์ตุ

บทสวดสำหรับพระอังคาร

เมื่อพระอังคารเข้ามาเสวยอายุ หรือเข้ามาแทรก ให้สวดบทยัสสานุภาวโต ถ้าจะสวดให้เต็มตามกำลัง ต้องสวด ๘ จบ และสวดบูชาพระปางไสยาสน์

◎ ยัสสานุภาวโต ยักขา เนวทัสเสน์ติ ภิง์สนัง
ยัมหิ เจวานุยุญ์ชันโต รัตติน์ทิวมตันทิโต
สุขัง สุปติ สุต์โต จ ปาปัง กิญ์จิ น ปัสสติ
เอวมาทิคุณูเปตัง ปริต์ตันตัมภณาม เห

บทสวดสำหรับพระพุธ

เมื่อพระพุธเข้ามาเสวยอายุ หรือเข้ามาแทรก ให้สวดบทสัพพาสี ถ้าจะสวดให้เต็มตามกำลัง ต้องสวด ๑๗ จบ และสวดบูชาพระปางอุ้มบาตร

◎ สัพพาสีวิสชาตีนัง ทิพ์พมันตาคทัง วิย
ยันนาเสติ วิสัง โฆรัง เสสัญจาปะ ปริส์สยัง
อาณักเขต์ตัมหิ สัพพัตถ สัพพทา สัพพปาณินัง
สัพพโสปิ นิวาเรติ ปริต์ตันตัมภณาม เห

บทสวดสำหรับพระเสาร์

เมื่อพระเสาร์เข้าเสวยอายุ หรือเข้ามาแทรก ให้สวดบทยโตหัง ถ้าจะสวดให้เต็มตามกำลัง ต้องสวด ๑๐ จบ และสวดบูชาพระปางนาคปรก

◎ ยโตหัง ภคินิ อริยาย ชาติยา ชาโต นาภิชามามิ สัญจิจ์จะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา เตนสัจเจน โสต์ถิ เต โหตุ โสต์ถิ คัพภัสส

บทสวดสำหรับพระพฤหัสบดี

เมื่อพระพฤหัสบดีเข้ามาเสวยอายุ หรือเข้ามาแทรก ให้สวดบทปุเรนตัมโพ ถ้าจะสวดให้เต็มกำลัง ต้องสวด ๑๙ จบ และสวดบูชาพระปางสมาธิ

◎ ปุเรน์ตัมโพธิสัมภาเร นิพ์พัตตัง วัฏฏชาติยัง
ยัสส เตเชน ทาวัคคิ มหาสัตตัง วิวัชชยิ
เถรัสส สาริปัต์ตัสส โลกนาเถน ภาสิตัง
กัปปัฏฐายิ มหาเตชัง ปริต์ตันตัมภณาม เห

บทสวดสำหรับพระราหู

เมื่อพระราหูเข้ามาเสวยอายุ หรือเข้ามาแทรก ให้สวดกินนุสันตรมาโน ถ้าจะสวดให้เต็มกำลัง ต้องสวด ๑๒ จบ และสวดบูชาพระปางป่าเลไลยก์

◎ กิน์นุ สันตรมาโน ว ราหุ จันทัง ปมุญ์จสิ
สังวิค์ครูโป อาคัมม กิน์นุ ภีโต ว ติฏ์ฐสีติ
สัตตธา เม ผเล มุท์ธา ชีวันโต น สุขัง ลเภ
พุท์ธคาถาภิคีโตม์หิ โน เจ มุญ์เจย์ยจันทิมันติ
◎ กิน์นุ สันตรมาโน ว ราหุ สุริยัง ปมุญ์จสิ
สังวิค์ครูโป อาคัมม กิน์นุ ภีโต ว ติฏ์ฐสีติ
สัตตธา เม ผเล มุท์ธา ชีวันโต น สุขัง ลเภ
พุท์ธคาถาภิคีโตม์หิ โน เจ มุญ์เจย์ยจันทิมันติ

บทสวดสำหรับพระศุกร์

เมื่อพระศุกร์เข้ามาเสวยอายุ หรือเข้ามาแทรก ให้สวดยัสสานัสสรเณน ถ้าจะสวดให้เต็มกำลังต้องสวด ๒๑ จบ และสวดบูชาพระปางรำพึง

◎ ยัสสานุส์สรเณนาปิ อันตลิก์เขปิ ปาณิโน
ปติฏ์ฐมธิคัจฉันติ ภูมิยัง วิย สัพพทา
สัพพูปัททวชาลัมหา ยักขโจราทิสัมภวา
คณนา น จ มุต์ตานัง ปริต์ตันตัมภณาม เห

การสวดพระปริตดังกล่าวนี้ ให้สวดเมื่อได้ปฏิบัติกิจข้างต้นทั้ง ๕ ระยะเสร็จแล้ว ตามที่ได้บอกไว้ว่า จะภาวนาสวดคาถาบทใดบทหนึ่งก็ได้ นั่นคือสวดพระคาถาตามที่กล่าวมานี้นั่นเอง เมื่อสวดเสร็จแล้วพึงให้ตั้งใจระลึกถึงเทวดา องค์ที่เข้ามาเสวยอายุ หรือมาแทรก

ตามบทที่เราสวดนั้นอธิษฐานขอให้ช่วยบำบัดทุกข์โศกโรคภัยให้ และขอให้ช่วยให้เกิดลาภสการะสุดแล้วแต่จะนึกคิดเอาเถิด เป็นการกระทำที่ท่านโบราณาจารย์ได้ปฏิบัติกันสืบต่อมา และก็ปรากฏว่าได้รับผลดี และเลยเกิดเป็นคตินิยมอันหนึ่ง ทำให้พากันชอบสร้างพระปางที่ตรงกับวันเกิดไว้สำหรับบูชา ฉะนั้นท่านผู้ใดที่มีพระวันเกิดตรงกับปางใดก็ให้เอาพระคาถาประจำพระปางนั้นสวดบูชา จะบังเกิดลาภยศ คุ้มภัยพิบัติทั้งมวลแล

คาถาสวดบูชาเทวดาเสวยอายุ

๏ อิติปิโสภควา ข้าพเจ้าจะไหว้พระ (ออกนามเทวดาองค์นั้น) เทวา เชิญเสด็จลงมารักษาอายุข้าพเจ้าได้ (ว่าจำนวนปีตามกำลังเทวดานั้น) ปี เวียนรอบในราศีเมษ, พฤษภา, มิถุน, กรกฎ, สิงห์, กันย์, ตุลย์, พิจิก, ธนู, มังกร, กุมภ์, มีน, ต้องลัคน์, ต้องจันทร์ ต้องพระเคราะห์ตัวนอก ต้องพระเคราะห์ตัวใน ต้องพระเคราะห์ตัวใดๆ ขอให้คุ้มโทษ คุ้มภัย คุ้มเสนียดจัญไร ขอให้มีชัยมงคล คุ้มโทษโทษา วิญญาณสัมปันโน อิติปิโสภควา ฯ

เมื่อสวดบูชาเทวดาที่รักษาอายุนี้ เมื่อสวดพระปริตรบทสำหรับเทวดาพระเคราะห์เสร็จแล้ว จึงให้สวดพระคาถาบทนี้ตอนท้าย จะบูชาพระอาทิตย์ก็เอ่ยนามพระอาทิตย์ บูชาพระจันทร์ก็เอ่ยนามพระจันทร์ ออกนามตามองค์ที่จะบูชานั้น จากนั้นก็ให้ว่าจำนวนกำลังเทวดาดาวเคราะห์นั้นคือ อาทิตย์ = ๖ ปี จันทร์ = ๑๕ ปี อังคาร = ๘ ปี พุธ = ๑๗ ปี เสาร์ = ๑๐ ปี พฤหัสดี = ๑๙ ปี ราหู = ๑๒ ปี ศุกร์ = ๒๑ ปี

พระคาถาปลุกเสก

๏ พุทโธ อะนุตตะโร ภะคะวา อะระหัง ประสิทธิเม

พระคาถาบทนี้หากจะกระทำเพื่อตนเอง ให้ลงท้ายด้วย เม และถ้าหากจะกระทำให้ผู้อื่นให้เปลี่ยนลงท้ายเป็น เต เป็นคาถาสำหรับปลุกเสกพระพุทธรูป และเครื่องรางต่างๆ สารพัด ตะกรุด ประเจียด มงคล ฯลฯ ปลุกได้ทั้งสิ้น แม้บังเกิดอาการเจ็บไข้ได้ป่วยให้ภาวนาคาถานี้เป่าก็หายสิ้นแล

ยาอายุวัฒนะของ
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

๑. หมู เห็ด เป็ด ไก่
คำแปล แห้วหมู ชุมเห็ด ผักเป็ดแดง มะคำไก่

๒. หิ่งอากาศ พาดปลายไม้ หงายธรณี หนีสงสาร ไปนิพพานไม่กลับ
คำแปล น้ำผึ้ง บอระเพ็ด แห้วหมู ขมิ้นชัน ผักเสี้ยนผี

ทั้งสองตำรับสิ่งละเท่าๆ กัน ตำผง เคล้าน้ำผึ้งรับประทานก่อนเวลานอน ขนาดเท่าผลพุทราย่อมๆ

พุทธชัยมงคลคาถา
ถวายพรพระ

ในการสวดมนต์บูชาพระนั้น ควรจะสวดคาถาถวายพรพระด้วยทุกครั้งไป เพื่อขอพรต่อพระพุทธรูปที่บูชานั้น ถ้าหากมีพระซึ่งสร้างขึ้นเพื่อบรรจุดวงชาตา เช่นพระประจำวัน พระชัยวัฒน และพระที่สร้างขึ้นด้วยกิ่งโพธิ์ คือแกะเป็นพระพุทธรูปปางห้ามสมุทร บรรจุดวงชาตาใส่ไว้ในฐานพระไว้สำหรับสักการบูชา จำเป็นต้องสวดคาถาถวายพรพระนี้ จะช่วยปัดเป่าอุปัทวอันตรายต่างๆ ให้ช่วยเจริญในลาภยศมิได้ขาดสาย คาถาถวายพรพระทั้ง ๘ บทนั้น ดังนี้ คือ

◎ พาหุง สหัสสสมภินิมฺมิตาสาวุธันตัง
ค์รีเมขลัง อุทิตโฆรสเสน มารัง
ทานาทิธัมมวิธินา ชิตวา มุนินฺโท
ตันเตชสา ภวตุ เม ชยมังคลานิ

◎ มาราติเรกมภิยุชฺฌิตสัพพรัตติง
โฆรัมปนาฬวกมักขมถัทธยักขัง
ขันตีสุทันตวิธินา ชิตวา มุนินฺโท
ตันเตชสา ภวตุ เม ชยมังคลานิ

◎ นาฬาคิริง คชวรัง อติมัตตภูตัง
ทาวัคคิจักกมสนีว สุทารุณันตัง
เมตต์ัมพุเสกวิธินา ชิตวา มุนินโท
ตันเตชสา ภวตุ เม ชยมังคลานิ

◎ อุกขิตตขัคคมติหัตถสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชนปถังคุลิมาลวันตัง
อิทธีภิสังขตมโน ชิตวา มุนินโท
ตันเตชสา ภวตุ เม ชยมังคลานิ

◎ กัตวาน กัฏฐมุทรัง อิว คัพภินียา
จิญจาย ทุฏฐวจนัง ชนกายมัชเฌ
สันเตน โสมวิธินา ชิตวา มุนินโท
ตันเตชสา ภวตุ เม ชยมังคลานิ

◎ สัจจัง วิหาย มติสัจจกวาทเกตุง
วาทาภิโรปิตมนัง อติอันธภูตัง
ปัญญาปทีปชลิโต ชิตวา มุนินโท
ตันเตชสา ภวตุ เม ชยมังคลานิ

◎ นันโทปนันทภุชคัง วิพุธัง มหิทธิง
ปุตเตน เถรภุชเคน ทมาปยันโต
อิทธูปเทสวิธินา ชิตวา มุนินโท
ตันเตชสา ภวตุ เม ชยมังคลานิ

◎ ทุคคาหทิฏฐิภุชเคน สุทัฏฐหัตถัง
พรหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพกา ภิธานัง
ญาณาคเทน วิธินา ชิตวา มุนินโท
ตันเตชสา ภวตุ เม ชยมังคลานิ

◎ เอตาปิ พุทธชยมังคลอัฏฐคาถา
โย วาจโน ทินทิเน สรเต มตันที
หิตวานเนกวิวิธานิ จุปัททวานิ
โมกขัง สุขัง อธิคเมยย นโร สปัญโญ

คาถาถวายพรพระทั้ง ๘ บทนี้ ทรงพระคุณล้ำค่ายิ่งนัก ถ้าได้สวดมนต์ไว้เป็นนิจสิน จะคลาดแคล้วจากภัยต่างๆ บังเกิดลาภสการมงคลเป็นที่รักที่ชอบแก่คนทั้งหลาย

๏ **บทพาหุง** ดำเนินความตามความหมายว่า เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงผจญด้วยพญามาราธิราช ผู้ซึ่งมีฤทธิ์นิรมิต แขนออกได้มาถึง ๑๐๐๐ หัตถ์ ขี่ช้างมีชื่อว่าคิริเมขละ พร้อมกับมารเสนา ยกกันมาล้อมพระพุทธองค์ พร้อมกับโห่ร้องด้วยสำเนียงอันกึกก้อง น่าพิลึกสะพรึงกลัว สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพิชิตพญามาราธิราชกับพลมารทั้งหลาย ด้วยสงครามวิธี คือพระบารมีธรรมมีทานบารมีเป็นต้น เดชะแห่งพระพุทธชัยมงคลดังกล่าวนี้ ขอจงบันดาลให้เกิดสิริสวัสดิ์ชัยมงคล ฯ

๏ **บทมารา** ดำเนินความตามความหมายว่า เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงผจญด้วยพญายักษ์ อันชื่อว่าอาฬวกยักษ์ อันเป็นยักษ์ที่เต็มไปด้วยความกระด้างกระเดื่องปราศจากอธิวาสนขันตี ส่งเสียงร้องอย่างน่าหวาดเสียว โดยไม่ย่นย่อตลอดทั้งคืน ยิ่งกว่าพญามาราธิราช สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงพิชิตอาฬวกยักษ์ ด้วยพิธีอันทรมานเป็นอันดีด้วยพระขันตีอันเป็นบุพพภาคแห่งพระเมตตา เดชะแห่งพระพุทธชยมงคลดังกล่าวนี้ ขอจงบันดาลให้เกิดสิริสวัสดิ์ชัยมงคล ฯ

๏ **บทนาฬา** ดำเนินความตามความหมายว่า เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงผจญด้วยช้างอันประเสริฐ ชื่อว่าช้างนาฬาคิรี ในขณะที่บังเกิดอาการตกมันและเมามันยิ่งนัก หยาบช้ากล้าแข็ง ประดุจเพลิงป่าแลจักราวุธขวานฟ้า สมเด็จพระสัมมาพุทธเจ้า ทรงพิชิตช้างนาฬาคิรีด้วยพิธีการอันทรงรดด้วยน้ำ คือ พระเมตตา เดชะแห่งพระพุทธชัยมงคลดังกล่าวนี้ ขอจงบันดาลให้เกิดสิริสวัสดิ์ชัยมงคล ฯ

๏ **บทอุกขิตตขัค** ดำเนินความตามความหมายว่า สมเด็จพระสัมมาพุทธเจ้า ทรงผจญด้วยโจร ผู้ซึ่งมีพวงดอกไม้ซึ่งร้อยด้วยนิ้วมือคน อันตนตัดเอามาร้อยสวมคอไว้ เป็นผู้ที่หยาบช้ายิ่งนัก มีฝีมือชำนาญในการใช้ดาบเป็นอาวุธ ถือดาบเงือดเงื้อแล่นตามพระพุทธองค์ไป (เพื่อมุ่งหวังจะทำร้าย) สิ้นระยะทางถึง ๓ โยชน์ สมเด็จพระสัมมาพุทธเจ้าพิชิตโจรร้ายผู้นี้ด้วยทรงกระทำอิทธิปาฏิหาริย์ เดชะแห่งพระพุทธชัยมงคลดังกล่าวนี้ ขอจงบันดาลให้เกิดสิริสวัสดิ์ชัยมงคล ฯ

๏ **บทกัตวา** ดำเนินความตามความหมายว่า เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงผจญด้วยนางจิญจมาณวิกา ผู้ซึ่งได้กล่าวถ้อยคำอันหยาบช้า และสำแดงอาการดุจมีครรภ์ (กับพระพุทธองค์) ด้วยเหตุที่กระทำด้วยไม้รูปกลม ประดุจดังว่าเป็นบุตรอยู่ในอุทรประเทศ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงพิชิตนางจิญจมาณวิกา ด้วยพระสมาธิบารมีอันงาม คือทรงระงับพระหฤทัยและพระวาจา ในท่ามกลางแห่งชนทั้งหลาย เดชะแห่งพระพุทธชัยมงคลดังกล่าวนี้ ขอจงบันดาลให้เกิดสิริสวัสดิ์ชัยมงคล ฯ

๏ **บทสัจจัง** ดำเนินความตามความหมายว่า เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงผจญด้วยสัจจกนิครนถ์ อันมีอัชฌาสัยในที่จะละเสียซึ่งความสัจจ์ ชอบกล่าวยกย่องซึ่งถ้อยคำแห่งตนขึ้นให้สูงดุจยกธง อันบังเกิดความมืดมนยิ่งนัก สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงพิชิตสัจจกนิครนถ์ ด้วยพระญาณอันรู้อัชฌาสัยสัตว์และตรัสเทศนา เดชะแห่งพระพุทธชัยมงคลดังกล่าวนี้ ขอจงบันดาลให้เกิดสิริสวัสดิ์ชัยมงคล ฯ

๏ **บทนันโท** ดำเนินความตามความหมายว่า เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงผจญด้วยนันโทปนันทนาคราช โดยทรงให้พระมหาโมคคัลลานเถร จำแลงกายเป็นนาคราชทรมานนันโทปนันทนาคราชผู้มีมหิทธิฤทธิ์ อันเป็นมิจฉาทิฏฐิ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพิชิตนันโทปนันทนาคราช ด้วยวิธีอันให้ซึ่งอุปเทศแห่งฤทธิ์แก่พระโมคคัลลานเถร เดชะแห่งพระพุทธชัยมงคลดังกล่าวนี้ ขอจงบันดาลให้เกิดสิริสวัสดิ์ชัยมงคล ฯ

๏ **บททุคคา** ดำเนินความตามความหมายว่า เมื่อสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงผจญด้วยพกาพรหม ซึ่งเป็นมหาพรหมอันสำคัญตนว่ารุ่งเรืองด้วยคุณอันบริสุทธิ์ เป็นผู้ที่มีฤทธิ์ มีมืออันอสรพิษคือทิฏฐิ อันตนถือผิดบ่มิได้ละวาง สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงพิชิตพกาพรหมด้วยวิธีอันประกอบถึงโอสถ กล่าวคือเทสนาญาณ เดชะแห่งพระพุทธชัยมงคล ดังกล่าวนี้ ขอจงบันดาลให้เกิดสิริสวัสดิ์ชัยมงคล ฯ

๏ **อันว่าบุคคลผู้ใด** ประกอบด้วยปัญญา บ่มิได้เกียจคร้าน จะสวดก็ดี จะระลึกถึงก็ดี ซึ่งพระคาถาทั้งหลายทั้ง ๘ บท อันสรรเสริญซึ่งชัยมงคลแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ วัน อันว่าบุคคลผู้นั้น มละเสียแล้วซึ่งภัยอันตรายทั้งหลาย มีประการต่างๆ เป็นอันมาก พึงได้ซึ่งศิวโมกข์นฤพาน อันเป็นเอกันตบรมสุข ฯ

พระคาถาสำหรับสวดมนต์
คาถาพระพุทธเจ้า ๑๐ ทิศ

๏ ปทุมุต์ตโร จ ปุรพายัง อาคเนย์เย จ เรวโต
ทักขิเณ กัสสโป พุท์โธ หรติเย จ สุมังคโล
ปัจฉิเม พุท์ธสิขี จ พายัพเพ จ เมธังกโร
อุต์ตเร สากยมุนี เจว อิสาเณ สรณังกโร
ปถวียัง กุก์กุสันโธ อากาเส จ ทีปังกโร
เอเต ทสทิสา พุท์ธา ราชธัมมัสส ปูชิตา
นัตถิ โรคภยัง โสกัง เขมังสัมปัตติทายกัง
เตสัญญเณน สีเลน สังยเมน ทเมน จ
เตปิ มัง อนุรักขันตุ อาโรค์เยน สุเขน จ
อนาคตัสส พุท์ธัสส เมต์เตย์ยัสส ยสัสสิโน
มหาเทโว มหาเตโช สัพพโสต์ถี ภวันตุเม

ตามลัทธิพราหมณ์นั้น มีคตินิยมนับถือกันว่า ในทิศต่างๆ ตลอดจนบนอากาศ และในพื้นแผ่นดินล้วนแต่มีเทพเจ้าประจำอยู่ทั้งนั้น และเหตุการณ์ร้ายที่จะบังเกิดขึ้นนั้น เป็นด้วยอำนาจของเทพเจ้าเหล่านี้บันดาลให้เป็นไป และย่อมสำแดงลางสังหรณ์ให้ปรากฏ เป็นลักษณะต่างๆ ดังที่ปรากฏในคัมภีร์อธิไทโพธิบาทว์ หรือที่เราเรียกว่า “ธรณีสาร” การแก้ไขในลัทธิพราหมณ์นั้น ก็มีการจัดการทำยัญญกรรมบูชา ต่อเทพเจ้าที่เป็นต้นเหตุให้บังเกิดเหตุการณ์นั้น

สำหรับในคติทางพุทธศาสนาเรา ได้แปลงรูปการเสียใหม่โดยจัดให้พระพุทธเจ้าบรรดาที่ได้มาตรัสรู้แล้วในโลกนี้ ซึ่งล่วงมาแล้วในอดีตกาลเป็นจำนวนมาก เข้าประจำอยู่ในทิศต่างๆ แทนเทพยเจ้าของลัทธิพราหมณ์และแทนที่จะใช้ประกอบยัญญกรรมบูชา ก็ใช้การสวดมนต์ภาวนาแทนเพื่อขออานุภาพให้ปัดเป่าอุปัทวอันตรายทั้งมวลให้ ฉะนั้นพระคาถาพระพุทธเจ้า ๑๐ ทิศนี้ จึงเป็นพระคาถาที่ท่านโบราณาจารย์นิยมใช้

สวดมนต์กัน เพื่อคุ้มครองอันตรายและเสนียดจัญไร อันอาจจะเกิดมีมาแต่ในทิศต่างๆ ได้ นอกจากนี้ก็ยังมีคาถาพระอรหันต์ ๘ ทิศอีกบทหนึ่ง ซึ่งใช้สวดควบกับพระคาถาพระพุทธเจ้า ๑๐ ทิศนี้ นับเป็นคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์ อันนับถือกันมาแต่โบราณกาล นอกจากนั้นยังใช้สวดทำน้ำมนต์ เพื่ออาบกินให้สวัสดิมงคลได้อีกด้วย

คาถาพระอรหันต์ ๘ ทิศ

๐ พุท์โธ จ มัชฌิโม เสฎ์โฐ สาริปุต์โต จ ทักขิเณ
ปัจฉิเม ปิจ อานันโท อุต์ตเร โมค์คัลลานโก
โกณ์ฑัญโญ ปุรพาเค จ พายัพเพ จ ควัมปติ
อุปาลี หรติฏ์ฐาเน อาคเณย์เย จ กัสสโป
ราหุโลเจว อิสาเณ สัพเพเตพุท์ธมังคลา
โย ญัตวา ปูชิโตโลเก นิทุก์โข นิรุปัททโว
มหาเทโว มหาเตโช ชยโสต์ถี ภวันตุเม

คาถาพระอรหันต์ ๘ ทิศนี้ ใช้สวดควบกับคาถาพระพุทธเจ้า ๑๐ ทิศ สำหรับคุ้มอุปัทวอันตรายทุกประการ

คาถาบูชาพระประจำวัน
เกิดวันพฤหัสบดี

ปูเรนตัมโพธิสัมภาเร นิพพัตตัง วัฏฏะชาติยัง
ยัสสะ เตเชนะ ทาวัคคิ มะหาสัตตัง วิวัชชะยิ
เถรัสสะ สารีปุตตัสสะ โลกะนาเถนะ ภาสิตัง
กัปปัฏฐายิ มะหาเตชัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

สวดวันละ ๑๙ จบ

คาถาจุดเทียนชัย อุปปาตสันติมหามงคล

พุทโธ สัพพัญญุตะญาโณ ธัมโม โลกุตตะโร วะโร.
สังโฆ มัคคะผะลัฏโฐ จะ อิจเจตัง ระตะนัตตะยัง
เอตัสสะ อานุภาเวนะ สัพพะทุกขา อุปัททะวา
อันตะราย จะ นัสสันตุ สัพพะโสตถี ภะวันตุ เต.

คาถาดับเทียนชัย อุปปาตสันติมหามงคล

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทัชฌะคา สักยะมุนี สะมาหิโต
นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ

ยัมพุทธเสฏโฐ ปะริวัณณะยี สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ

เย ปุคคะลา อัฏฐะ สะตัง ปะสัตถา
จัตตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ
เต ทักขิเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนานิ มะหัปผะลานิ
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ

เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัฬเหนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุติง ภุญชะมานา
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ

ขีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภะวัสมิง
เต ขีณะพีชา อะวิรุฬหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ

สัพพะโรคะวินิมุตโต สัพพะสันตาปะวัชชิโต
สัพพะเวระมะติกกันโต ยะถาทีโป จะ นิพพุโต ฯ

คาถาบูชาพระพุทธสิหิงค์ (ปางสะดุ้งกลับ)
ณ พระมหาเจดีย์สมเด็จฯ
วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

ตั้งนะโม ๓ จบ

(ผู้นำว่า) **หันทะ มะยัง พุทธะปังสังสา คาถาโย พุทธะสิหิงโค นามะ ภะณามะ เส ฯ**

(รับ) **อิติ ปะวะระสิหิงโค อุตตะมะยะโสปิ เตโช**
ยัตถะ กัตถะ จิตโตโส สักกาโร อุปาโท
สะกาละพุทธะสาสะนัง โชตะยันโตวะ ทีโป
สุระนะเรหิ มะหิโต ธะระมาโนวะ พุทโธ ติ ฯ

พุทธสิหิงคา อุบัติมา ณ แดนใด
ประเสริฐ ธ เกริกไกร ดุจกายพระศาสดา
เป็นที่เคารพน้อม มนุษย์พร้อมทั้งเทวา
เปรียบเช่นชวาลา ศาสนาที่ยืนยง
เหมือนหนึ่งพระสัมพุทธ สุวิสุทธิ์พระชนม์คง
แดนใดพระดำรง พระศาสน์คงก็จำรูญ
ด้วยเดชสิทธิ์ศักดิ์ ธ พิทักษ์อนุกูล
พระศาสน์ บ่ มิสูญ พระเพิ่มพูนมหิทธา
ข้า ฯ ขอเคารพน้อม วจีค้อมขึ้นบูชา
พิทักษ์ ธ รักษา พระศาสน์มาตลอดกาล
ปวงข้าฯจะประกาศ พุทธศาสน์ให้ไพศาล
ขอพระอภิบาล ชินมารนิรันดร์ เทอญ ฯ

บทนมัสการพระพุทธเจ้าในอนาคต ๑๐ พระองค์ (ฉบับต้นแบบ)

๑. บทนมัสการพระพุทธเจ้าในอนาคต ๑๐ พระองค์ แบบพิสดาร*

เมตฺเตยฺย เมตฺเตยฺโย　　นาม ราโม จ รามสมฺพุทฺโธ
โกลโล ธมฺมราชา จ　　มารมาโร ธมฺมสามี
ทีฆชงฺฆี จ นารโท　　โสโณ รํสิมุนี ตถา
สุภูเต เทวเทโว　　โตเทยฺโย นรสีหโก
ติสฺโส นาม ธนปาโล　　ปาลิเลยฺโย สุมงฺคโล
เอเต ทส พุทฺธา นาม　　ภวิสฺสนฺติ อนาคเต
กปฺปสตสหสฺสานิ　　ทุคฺคตึ โส น คจฺฉติฯ

แปลว่า

พระเมตไตรย	จักเป็นพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า	**เมตไตรย**
พระราม	จักเป็นพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า	**รามะ**
พระเจ้าปัสเสนทิโกศล	จักเป็นพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า	**ธรรมราชา**
พระทีฆชังมี อสุริทราห	จักเป็นพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า	**นารทะ**
โสณพราหมณ์	จักเป็นพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า	**รังสีมุนี**
สุภพราหมณ์	จักเป็นพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า	**เทวเทพ**
โตเทยยพราหมณ์	จักเป็นพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า	**นรสีห์**
ช้างธนบาล	จักเป็นพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า	**ติสสะ**
ช้างปาลิเลยยะ	จักเป็นพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า	**สุมังคละ**

พระพุทธเจ้า ๑๐ พระองค์ มีพระนามดังกล่าวมานี้ จักเป็นพระพุทธเจ้าในอนาคต นรชนใดนมัสการเป็นนิตย์ นรชนนั้นจักไม่ไปสู่ทุคติตลอด ๑๐๐,๐๐๐ กัปฯ

๒. บทนมัสการพระพุทธเจ้าในอนาคต ๑๐ พระองค์ แบบย่อ*

เมตฺเตยฺโย ธมฺมาราโม จ　　ธมฺมาราชา จ ธมฺมสามิโก
นารโท รํสิมุนี จ　　เทวาเทโว นรสีโห
ติสฺโส สุมงฺคโล เจว　　ทส พุทฺเธ นมามิหํ

แปลว่า

พระเมตไตรย ๑ พระธรรมราม ๑ พระธรรมราชา ๑ พระธรรมสามี ๑ พระนารทะ ๑ พระรังสีมุนี ๑ พระเทวเทพ ๑ พระนรสีห์ ๑ พระติสสะ ๑ พระสุมังคละ ๑ ข้าพเจ้าขอนมัสการพระพุทธเจ้าพระพุทธเจ้า ๑๐ พระองค์นี้

**ปริวรรตถ่ายถอดบาลี-ไทย โดย ผศ.ประภาส สุระเสน*

เชิงอรรถอุปปาตสันติ

๑. ในบาทที่ ๔ คำว่า สฏฺจิ จ สหสฺสายุโก ความจริงควรมีรูปสมาสว่า สฏฺจิสหสฺสายุโก แต่ท่านใช้ จ ศัพท์คั่นกลางสมาส เพื่อให้ต้องคณะฉันท์เป็นลหุในพยางค์ที่ ๗ ว่า ยุ (๑) การใช้คำอื่นมาคั่นบทสมาสนี้มีใช้น้อยมากในพระบาลี เท่าที่หาพบมีดังนี้

- นวํ ปน ภิกฺขุนา จีวรลาเภน (อันภิกษุผู้ได้รับจีวรใหม่) พบในคัมภีร์มหาวิภังค์ *(วิ. มหาวิ. ๒.๓๖๘.๒๘๖)* คำว่า นวํ เป็นสมาสกับคำว่า จีวรลาเภน แต่แยกออกเป็นสองคำโดยลงนิคคหิตเป็นอาคมท้าย นว ศัพท์ ที่จริงแล้วคำว่า นวจีวรลาภ เป็นคำเดียวกัน เพราะ นว (ใหม่) เป็นวิเสสนะของ จีวร (จีวร) แต่ในที่นี้แยกศัพท์กันโดยมี ปน และ ภิกฺขุนา มาคั่นในระหว่าง ดังหลักฐานกล่าวว่า

เอตฺตาวตา จ นวญฺจ ตํ จีวรญฺจาติ นวจีวรํ, นวจีวรํ ลาโภ เอเตนาติ นวจีวรลาโภติ เอวเมตฺถ สมาโส ทฏฺจพฺโพติ. (กงฺขา. นวฏี. หน้า ๔๒๙)

ด้วยถ้อยคำเพียงเท่านั้น พึงทราบสมาสในคำนี้อย่างนี้ว่า คำว่า นวจีวระ คือ จีวรใหม่ คำว่า นวจีวรลาภะ คือ ผู้ได้รับจีวรใหม่

พฺยวหิเตนาปิ ปเทน สมาโส ทิสฺสติ นวํ ปน ภิกฺขุนา จีวรลาเภนาติ นวจีวรลาเภนาติ อตฺโถ. นิคฺคหีตาคมํ กตฺวา วุตฺตํ นวนฺติ. (โมคฺ. ปญฺจิกา. ๓.๑๒)

สมาสย่อมปรากฏด้วยบทที่ถูกคั่นไว้ เช่น นวํ ปน ภิกฺขุนา จีวรลาเภน หมายความว่า อันภิกษุผู้ได้รับจีวรใหม่ ลงนิคคหิตเป็นอาคมกล่าวเป็นรูปว่า นวํ

- กฏตฺตา จ รูปานํ (กฏัตตารูป) โดยมี จ ศัพท์แทรกอยู่ตรงกลางสมาส เพราะ กฏตฺตารูป เป็นคำเดียวกันโดยมีรูปวิเคราะห์ว่า กฏตฺตา นิพฺพตฺตมานานิ รูปานิ กฏตฺตารูปานิ (กฏัตตารูป คือ รูปที่เกิดขึ้นเพราะทำกรรมไว้แล้ว) พบในพระบาลีว่า *กุสลากุสลํ กมฺมํ วิปากานํ ขนฺธานํ กฏตฺตา จ รูปานํ กมฺมปจฺจเยน ปจฺจโย. (อภิ. ป. ๔๐.๑๓.๖)* (กรรมที่เป็นกุศลและอกุศลเป็นปัจจัยแก่ขันธ์ที่เป็นวิบากและแก่กฏัตตารูป)

๒. คำว่า ทิช แปลตามศัพท์ว่า สิ่งที่เกิดขึ้นสองครั้ง หมายถึง ฟัน พราหมณ์ และนก ในที่นี้แสดงความหมายหลัง จึงแปลว่า ครุฑ เพื่อให้สอดคล้องกับนาค บางฉบับแปลว่า พราหมณ์ ในที่นี้แปลตามนิสสัยพม่าว่า ครุฑ ตามเหตุผลข้างต้น

๓. ท่านอัญญาโกณฑัญญเถระมีชื่อในภาษาบาลีว่า อญฺญาตโกณฺฑญฺญ บ้าง อญฺญาสิโกณฺฑญฺญ บ้าง อญฺญาโกณฺฑญฺญ บ้าง ชื่อแรกเป็นบทนามสองศัพท์เข้าสมาสกัน คือ อญฺญาต + โกณฺฑญฺญ ชื่อต่อมาเป็นบทอาขยาตเข้าสมาสกับบทนาม คือ อญฺญาสิ + โกณฺฑญฺญ ชื่อสุดท้ายมาจาก อญฺญาสิโกณฺฑญฺญ ลบ สิ เพื่อย่อคำ

๔. คำว่า รตฺตญฺญู (ผู้รู้ราตรี) เป็นสำนวนในภาษาบาลี หมายความว่า เป็นผู้สูงอายุได้ผ่านวันและคืนมามากตั้งแต่ออกบวช คือ มีอาวุโสมากกว่าผู้อื่นนั่นเอง

๕. คำว่า โสรโต ตัดบทเป็น สุ (ดี) + โอรโต (งดเว้น) จึงแปลตามศัพท์ว่า ผู้งดเว้นด้วยดี คือ ผู้มักน้อยนั่นเอง

๖. ต้นฉบับพม่ามีข้อความในบาทแรกว่า ปุพฺเพ ราคํ วิจาเรนฺโต (ผู้พิจารณาความกำหนัดยินดีในชาติก่อน) แต่ข้อความนี้ไม่ปรากฏในคัมภีร์อรรถกถาของอปทาน (เล่ม ๑ หน้า ๑๐๑) แต่พบข้อความว่า ปุพฺพโยคํ ปจฺจเวกฺขิตฺวา (พิจารณาความขวนขวายในชาติก่อนแล้ว) ในที่นี้จึงเปลี่ยนจาก ปุพฺเพ ราคํ วิจาเรนฺโต เป็น ปุพฺพโยคํ วิจาเรนฺโต (ผู้พิจารณาความขวนขวายในชาติก่อน) ขอฝากให้ผู้รู้พิจารณา

๗. ในบาทที่ ๓ คำว่า วํสธโร ไม่พบในพระบาลีและอรรถกถา มีพบเพียงคำว่า วํสานุรกฺขโก (ผู้รักษาวงศ์สกุล) หมายถึง ผู้สืบทอดวงศ์สกุลของพระอริยะมีพระพุทธเจ้าเป็นต้น ดังคำอธิบายในคัมภีร์วิสุทธิมรรคมหาฎีกา (เล่ม ๑ หน้า ๑๓๙) ว่า วํสานุรกฺขโกติ พุทฺธานุพุทฺธวํสสฺส อนุรกฺขโก (คำว่า วํสานุรกฺขโก คือ ผู้รักษาวงศ์สกุลของพระพุทธเจ้าและพระอริยสงฆ์ผู้ตรัสรู้ตาม)

๘. ต้นฉบับพม่ามีรูปว่า ปญฺจุปฺปนฺนานิ อภโย แต่ในที่นี้เปลี่ยนเป็นรูปว่า ปญฺจุปฺปนฺเนหิ อภโย เพราะ ภี ธาตุใน ภย ศัพท์เป็นธาตุที่มองหาอปาทานแน่นอน ดังคำว่า โจรา ภยํ ชายติ (ความกลัวแต่โจรยอมเกิดขึ้น), ตณฺหาย ชายติ ภยํ (ความกลัวแต่ตัณหายอมเกิดขึ้น), ปาปโต อุตฺตสติ (ย่อมสะดุ้งกลัวบาป) อีกทั้งในอรรถกถาของคัมภีร์อปทาน (เล่ม ๑ หน้า ๑๑) ก็พบข้อความว่า สา นตฺถิ ชีวิเต สุปริมทฺทิตสงฺขารตาย

อุปาทานกฺขนฺธานํ ทุกฺขาสารกาทิภาเวน สุฏฺฐุ อุปฏฺฐหนฺโต (ความเยื่อใยในชีวิตนั้นไม่มีแก่ท่าน เพราะอุปาทานขันธ์ ๕ ปรากฏชัดเจนว่าเป็นทุกข์และไม่ใช่แก่นสารเป็นต้น เนื่องจากท่านได้กำหนดรู้สังขารเป็นอย่างดีแล้ว)]

๙. คำว่า จิตฺตเสโน ในคัมภีร์อรรถกถาของทีฆนิกาย มหาสมัยสูตร (เล่ม ๒ หน้า ๓๐๓) อธิบายว่าคือ คนธรรพ์ชื่อจิตตะ เสนะ และจิตตเสนะ ตามนัยนี้จัดเป็นเอกเสสนัย คือ นัยที่ลบให้เหลือศัพท์เดียว มีรูปวิเคราะห์ว่า จิตฺโต จ เสโน จ จิตฺตเสโน จ จิตฺตเสโน

๑๐. คำว่า ชเนสโภ ตัดบทเป็น ชนี + อาสโภ บทนี้เป็นคำไวพจน์ของ ชนวสภ กล่าวไว้เพื่อให้ต้องคณะฉันท์ จึงหมายถึงเทพคนธรรพ์ชื่อชนวสภะ ไม่ใช่หมายถึงเทพชื่อ ชเนสภะ คำนี้แปลตามศัพท์ว่า หัวหน้าแห่งอิสรชน มีรูปวิเคราะห์ว่า ชนีนํ อาสโภ ชเนสโภ เมื่อลบสระ อา แล้วให้แปลงสระ อี ใน นี เป็น เอ ด้วยสูตรในโมคคัลลานไวยากรณ์ (ปริจเฉทที่ ๒ สูตร ๒๙) ว่า ยุวณฺณานเมโอ ลุตฺตา (แปลงสระ อิ วัณณะและ อุ วัณณะที่อยู่ท้ายสระอันถูกลบแล้วเป็น เอ และ โอ) ดังอุทาหรณ์ว่า

- รเถสโภ = รถี + อาสโภ (หัวหน้าแห่งทหารรถ, จอมทัพ)
- อิเสลโย = อิสี + อาลโย (ที่พักของฤษี)
- มุเนลโย = มุนิ + อาลโย (ที่พักของพระมุนี)

๑๑. ต้นฉบับพม่ามีรูปว่า โน กโรนฺตุ อนามยํ แต่ศัพท์ว่า เต, เม, โว และ โน ตามหลักภาษาเรียกว่า ปทโตปร คือ ศัพท์ที่อยู่ท้ายบท จึงวางไว้หน้าประโยคหรือหน้าบาทคาถาไม่ได้ ในที่นี้จึงแก้ไขเป็นรูปว่า กโรนฺตุ โน อนามยํ ดังข้อความในปทรูปสิทธิปกรณ์ (สูตร ๒๔๗) ว่า

นวาธิการโต เจตฺถ *โวโนเตเมติ เย อิเม*
ปาทาโท จ จวาเอวา- *ทิโยเค จ น โหนฺติ เต.*

อนึ่ง การแปลงเป็น โว โน เต และ เม เหล่าใดมีอยู่ การแปลงเหล่านั้นย่อมไม่มีในเบื้องแรกของบาทคาถา และในที่ประกอบด้วย จ, วา และ เอว ศัพท์เป็นต้น เพราะการตามมาของ นวา ศัพท์ในสูตรนี้

๑๒. ในบาทที่ ๑ ฉบับพม่ามีรูปว่า วโกวกา แต่คำนี้ไม่มีความหมายในภาษาบาลี เมื่อเทียบกับฉบับล้านนาของไทยพบรูปว่า มโหรคา ซึ่งมีรูปลักษณ์อักษรคล้ายคลึงกับ วโกวกา จึงควรมีคำที่ถูกต้องว่า มโหรคา แปลว่า งูใหญ่

๑๓. คำว่า อินฺทาทิชนิตุปฺปาตา ประกอบรูปศัพท์มาจาก อินฺทุ + อาทิ + ชนิต + อุปฺ-ปาตา แปลตามศัพท์ว่า เหตุร้ายอันดวงจันทร์เป็นต้นให้เกิดขึ้น คือ จันทรุปราคาและสุริยุปราคานั่นเอง บางฉบับแปลว่า เกิดแต่พระอินทร์เป็นต้นบันดาล บ้าง อันมีพระอินทร์เป็นต้นให้เกิดขึ้น บ้าง มีพระอินทร์เป็นต้นทำให้เกิดขึ้น บ้าง ตามนัยนี้ตัดบทเป็น อินฺท + อาทิ + ชนิต + อุปฺปาตา แต่พระอินทร์เป็นต้นเป็นเทพอยู่ในสวรรค์ ไม่ทำร้ายมนุษย์หรือโลก จึงควรตัดบทตามนัยแรกที่คล้อยตามคัมภีร์นิสสัยพม่า

อ้างอิง :

หลักฐานคัมภีร์ อุปปาตะสันติ ฉบับหนึ่งในล้านนาไทยซึ่งเขียนไว้ในสมุดข่อยหมึกจีนอาบน้ำชาดที่เรียกว่าประวัติย่อดังนี้...

ในปีจุลศักราช ๑๒๗๙ ปีดับไก๊ เดือน ๘ เหนือ เพ็ญ วันศุกร์ ปีกุน สัปตศก พ.ศ.๒๔๗๘ เจ้าภาพเขียนต้นฉบับนี้ คือ นายน้อยปิง มารวิชัย บ้านประตูท่าแพเป็นประธานพร้อมทั้งภริยาลูกและญาติทุกคนได้จ้างคนเขียนธรรม ๕ ผูก คือมลชัย ๑ ผูก..อินทนิล ๑ ผูก..สังยมาปริตตคลสูตร ๑ มังผูก..นัครฐาน ๑ ผูก...อุปปาตสันติ ๑ ผูก รวม ๕ ผูก พร้อมทั้งสร้างบ่อน้ำถวายพระครูบา-ศรีวิชัย (ปฏิคาหก) ทางวัดศรีโสดา และถนนขึ้นดอยสุเทพ

ขอกุศลบุญเยี่ยงนี้ จงเป็นปัจจัยค้ำชูตัวแห่งผู้ข้า ฯ (นายน้อยปิง) ทั้งหลายทุกคนตราบถึงนิพพานในอนาคตกาลโน้นเทอญ ฯ

คู่มือพระปรมาจารย์ รวมพระคาถาและบทสวด พระครูโสภิตวิริยาภรณ์ (สมโภชน์) ภทฺทจาโร วัดจุฬามณี อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ขอเชิญรับชม-ฟัง ธรรมบรรยาย

ของวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

บรรยายธรรมโดย พระเดชพระคุณพระเทพญาณมงคล วิ.

ประธานศูนย์ประสานงาน สำนักปฏิบัติธรรม ประจำจังหวัดแห่งประเทศไทย และประธานศูนย์ส่งเสริมโครงการคุณธรรม จริยธรรม เพื่อความมั่นคงแห่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ประจำวัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

รายการโทรทัศน์

1. รายการ มงคลธรรม ออกอากาศ 3 ช่อง (SATELLITE TV.) คือ
   - เอเชีย อัพเดท (ASIA UPDATE TV.) เวลา 05.00-06.00 น. ทุกวันอังคาร-ศุกร์
   - โลกพระพุทธศาสนา (WBTV.) เวลา 13.30-14.00 น. ทุกวันจันทร์-ศุกร์
   - สถานีวิทยุโทรทัศน์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย (TBC) เวลา 22.00-23.00 น. ทุกวันศุกร์-เสาร์
2. รายการบ้านของเรา ทุกวันศุกร์ต้นเดือน เวลา 04.30-05.30 น. ทางช่อง 9 โมเดิร์นไนน์ทีวี

รายการวิทยุ

1. รายการปาฐกถาธรรม ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอดสดทั่วประเทศ ทุกวันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 ของเดือน เวลา 08.00-08.30 น.
2. รายการธรรมภาคภาษาอังกฤษ Sunday Dhamma Talk สถานีวิทยุ กระจายเสียงแห่งประเทศไทย ทุกวันอาทิตย์แรกของเดือน เวลา 08.00 น. ทาง F.M. 88.0 และ 95.5 Mhz. และ A.M. 918 Khz
3. รายการเปิดโลกเมืองไทย ทางสถานีวิทยุกรมอุตุนิยมวิทยา ระบบ A.M. 1287 Khz. ถ่ายทอดสดทุกวันอาทิตย์ เวลา 09.30-11.00 น.
4. รายการธรรมสู่สันติ 34 สถานีทั่วประเทศ
5. รายการธรรมปฏิบัติ-บรรยาย ตามแนวสติปัฏฐาน 4 ทางสถานีวิทยุ พระพุทธศาสนา วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม F.M. 104.75 Mhz.

ปฏิทิน ธรรมปฏิบัติประจำปี ๒๕๕๖ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม

๓๐ ธ.ค.– ๒ ม.ค.	ปฏิบัติธรรมสวดมหาสมัยสูตร เสริมบารมี ๓๐ ทัศ
๑ ม.ค.	วันขึ้นปีใหม่ ทำบุญตักบาตร ตั้งทุน/เพิ่มทุนนิธิภัตตาหารคิลานเภสัชและทุนการศึกษาอบรมและเผยแพร่ธรรมปฏิบัติ พิธีตักบาตร
๑ ม.ค.–๓๐ เม.ย.	หน่วยวิทยบริการ มจร. วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม รับสมัครนิสิตใหม่ ระดับปริญญาตรี-โท ปีการศึกษา ๒๕๕๖
๓ ก.พ.	วันคล้ายวันมรณภาพ พระเดชพระคุณ พระมงคล เทพมุนี (สด จนฺทสโร) ปีที่ ๕๓ ปฏิบัติธรรม ๓–๕ ก.พ.
๒๕ ก.พ.	วันมาฆบูชา ปฏิบัติธรรม
๖ มี.ค.	ทอดผ้าป่ายกช่อฟ้ามหามงคล อายุวัฒนะมงคล ๘๔ ปี พระเทพญาณมงคล
๒๘ มี.ค.–๑ เม.ย.	ตรวจข้อสอบบาลีสนามหลวง และประกาศผลสอบ
๒–๑๖ เม.ย.	บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน
๒ เม.ย.	รับสมัคร มอบตัวอยู่วัด ปฐมนิเทศ
๖ เม.ย.	พิธีปลงผม เวลา ๑๔.๐๐ น.
๗ เม.ย.	พิธีบรรพชา เวลา ๑๒.๓๐ น. และอยู่ปฏิบัติธรรม
๑๖ เม.ย.	พิธีลาสิกขา เวลา ๑๓.๐๐ น.
๑๓ เม.ย.	พิธีสวดอุปปาตสันติ มนต์ระงับเหตุร้ายวันขึ้นปีใหม่ของไทย
๑–๑๔ พ.ค.	อบรมพระกัมมัฏฐาน สมถวิปัสสนาตามแนวสติปัฏฐาน ๔ รุ่นกลางปี
๕ พ.ค.	รับบริจาคโลหิตวันฉัตรมงคล ครั้งที่ ๑
๑๕–๒๘ พ.ค.	อบรมพระวิปัสสนาจารย์ รุ่นกลางปี
๒๐ พ.ค.	ปฐมนิเทศ เปิดการศึกษา หน่วยวิทยบริการ มจร.วัดหลวงพ่อสดฯ
๒๔ พ.ค.	วันวิสาขบูชา ปฏิบัติธรรมถวายเป็นพุทธบูชา ๒๔–๒๖ พ.ค.
๑ มิ.ย.	วันอัฏฐมีบูชา (วันถวายพระเพลิงพระพุทธสรีระ)
๒๑–๒๓ ก.ค.	เทศน์มหาชาติ พระเวสสันดรชาดก
๒๒ ก.ค.	วันอาสาฬหบูชา
๒๓ ก.ค.	วันเข้าพรรษา อธิษฐานอยู่จำพรรษา
๒๓ ก.ค.	ทอดผ้าป่าเพื่อการศึกษาธรรมและบาลี
๒๒ ก.ค.	วันอาสาฬหบูชา ปฏิบัติธรรม ๒๑–๒๓ ก.ค
๑๒ ส.ค.	วันเฉลิมพระชนมพรรษาฯ สมเด็จพระนางเจ้าฯ รับบริจาคโลหิต ครั้งที่ ๒ ปฏิบัติธรรม ๑๑–๑๓ ส.ค.
๑๙ ก.ย.	วันบูรพาจารย์ (วันคล้ายวันบรรลุธรรมกายของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐) ปฏิบัติธรรม ๑๘–๒๐ ก.ย.

๑๐ ต.ค.	วันคล้ายวันเกิด พระเดชพระคุณ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
๑๙ ต.ค.	วันปวารณาออกพรรษา ปฏิบัติธรรม ๑๘-๒๐ ต.ค.
๒๐ ต.ค.	วันเทโวโรหณะ (พระพุทธเจ้าเสด็จลงจากเทวโลก)
๒๗ ต.ค.	วันทอดกฐินสามัคคี ปฏิบัติธรรม ทาน ศีล ภาวนา
๒๔ พ.ย.	เทศน์มหาชาติ พระเวสสันดรชาดก เพื่อสมทบทุนการดำเนินการศึกษาของหน่วยวิทยบริการ คณะสังคมศาสตร์ มจร. วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม
๒๒ พ.ย.	สอบธรรมศึกษา ชั้นตรี-โท-เอก
๑-๑๔ ธ.ค.	อบรมพระกัมมัฏฐาน สมถวิปัสสนาตามแนวสติปัฏฐาน ๔ รุ่นปลายปี
๕ ธ.ค.	วันเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ปฏิบัติธรรม ๔-๖ ธ.ค. รับบริจาคโลหิต ครั้งที่ ๓
๘ ธ.ค.	วันสามเณราณุสรณ์
๑๕-๒๘ ธ.ค.	อบรมพระวิปัสสนาจารย์ รุ่นปลายปี
๓๐ ธ.ค. ๕๖-๒ ม.ค. ๕๗	ปฏิบัติธรรมสวดมหาสมัยสูตร เสริมบารมี ๓๐ ทัศ

..ขอเชิญติดตามข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม ได้ที่..

รายการ ธรรมสู่สันติ ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดกาญจนบุรี
AM. 558 Khz. ออกอากาศสด ทุกวัน เวลา 05.00-06.00 น.

..สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่..

โทรศัพท์ : (032) 745-180 กดต่อ 220, 191
โทรศัพท์มือถือ : 090-5955162, 090-5955164, 090-5955166, 090-5955962
โทรสาร : (032) 745-170

ท่านสามารถดาวน์โหลด DVD, MP3 ธรรมบรรยาย ธรรมปฏิบัติ
ของ พระเทพญาณมงคล ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มากกว่า 1,000 (ฟรี)
ได้ที่ www.mongkoldhamma.org (ไทย) และ www.dhammacenter.org (English)
Email : bmi@dhammacenter.org

เจ้าภาพพิมพ์หนังสืออุปปาตสันติ
มนต์ระงับเหตุร้ายทั้งปวง

พระมหาปราโมทย์ ปโมทิโต	๓,๐๐๐	บาท
พระมหาพิพัฒน์พงษ์ ฐิตธมฺโม	๔,๖๑๐	บาท
พระมหาชัยนิพจน์ อตฺตทนฺโต	๒,๐๐๐	บาท
พระครูอาทรปริยัติสุธีและโยมแม่เลี้ยง ทุมสิงห์	๑,๐๐๐	บาท
พระมหาสมัย หิริมโก และญาติมิตร	๑,๐๐๐	บาท
พระมหาบุญศรี คุณแม่หนูจันทร์ จันทร์ฟ้าเลื่อม และญาติมิตร	๑,๐๐๐	บาท
พระมหาสายชล กิตฺติชญฺโญ	๑,๐๐๐	บาท
พระมหาชินวิชญ์ จารุธมฺโม	๑,๐๐๐	บาท
พระครูวินัยธรวิสันต์ กิตฺติวณฺโณ	๕๐๐	บาท
พระอภิเทพ อภิชาโต	๕๐๐	บาท
พระประทีป ติตขวีโร	๕๐๐	บาท
พระมหาชินณัฐพนธ์ วชิรวํโส	๕๐๐	บาท
พระครูสมุห์เขต ปฐมรํสี	๕๐๐	บาท
พระมหาอนุชา จนฺทปภาโส	๕๐๐	บาท
พระมหาสมชาติ สุชาโต	๕๐๐	บาท
พระจำนงค์ อตฺตาทิรกฺโข	๕๐๐	บาท
พระสำราญ สํวโร	๒๐๐	บาท
พระเฉลา สุปภาโต	๒๐๐	บาท
พระชวการ อิทฺธิธมฺโม	๒๐๐	บาท
พระทรงศักดิ์ ชยวฑฺฒโน	๑๔๐	บาท
พระวิโรจน์ วิโรจโน	๑๐๐	บาท
พระมานิตย์ นิปโก	๑๐๐	บาท
พระชยกร ชยาสโภ	๑๐๐	บาท
คุณอ้อยทิพย์ วิมลโนช และครอบครัว	๑๐,๐๐๐	บาท
คุณณัฐภัคนันท์ สกุลวรรัตน์	๒,๕๐๐	บาท
คุณบัญญัติ นุชประเสริฐ	๒,๓๐๐	บาท
คุณวุฒิธาดา วิมลโนช	๒,๐๐๐	บาท
สุทัศน์-สุนีรัตน์-สุชญา นิ่มกุลรัตน์	๒,๐๐๐	บาท
คุณจุมพล-สุดใจ แสงประชาธนารัทษ์	๑,๐๐๐	บาท

คุณจุฑามาศ วีศิลป์	๑,๐๐๐	บาท
คุณอภิรา ทองสนิท, ลูกๆ หลานๆ และครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
ร.ต.อ.อรรณนพ นุ่มสวน และครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
คุณสุชาติ ศุภผล และครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
คุณธนสาร ประทุมรัตน์	๑,๐๐๐	บาท
คุณวรกร เข็มแก้วมณี	๑,๐๐๐	บาท
คุณวารุณี โยธาวุธ	๑,๐๐๐	บาท
คุณธิติวัฒน์ เลิศอำนวยลาภ	๑,๐๐๐	บาท
คุณไพบูลย์ สุขโสดา	๕๐๐	บาท
พ.อ.อ.ศิริ-อาจารย์บัญญัติ นุชประเสริฐ	๕๐๐	บาท
นายพยงค์ เลิศเกียรติบัญชา	๕๐๐	บาท
นายภัคกร-ปริญยา-ด.ช.ปวิชกร เมืองนิล	๕๐๐	บาท
คุณธนชิต-คุณอรุณี รัตนนิยม	๓๐๐	บาท
คุณนันทวัน เรสัช	๒๐๐	บาท
คุณชาญชาติ-ภัทราวรรณ สัณฐานชัยและครอบครัว	๑๐๐	บาท
ผู้ปฏิบัติวันอาทิตย์	๑๐๐	บาท
คุณธิดา พวงทอง	๑๐๐	บาท
คุณระดับ กาญจนวานิชย์	๑๐๐	บาท
คุณชาญณรงค์ จันทรัตน์	๑๐๐	บาท

คู่มือเจริญจิตตภาวนาและสาธยายอุปปาตสันติ
(มหาสันติงหลวง)

จัดพิมพ์เป็นธรรมทาน

ในพิธียกช่อฟ้าพระมหาเจดีย์ และงานอายุวัฒนมงคล ๘๔ ปี

พระเทพญาณมงคล (เสริมชัย ชยมงฺคโล) ป.ธ. ๖

วันพุธที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖